

THEODOSIANI

LIBRI XVI

CVM CONSTITVTIONIBVS SIRMONDIANIS

EDIDIT

AD SVMPTO APPARATV P. KRVEGERI

TH. MOMMSEN

VOLVMINIS I PARS PRIOR

PROLEGOMENA

Digitized by srujanika@gmail.com

BEROLINI
APVD WEIDMANNOS
MDCCCCV

CONSPECTVS PARTIS PRIORIS

	pag.
Conspectus subsidiorum ad Theodosianum adhibitorum	VI
Conspectus subsidiorum ad Sirmondianas adhibitorum	VIII
 PROLEGOMENA IN THEODOSIANVM	
Cap. I. Theodosiani origo et usus	IX
Rubricae Edicti Gregoriani Theodosiani Iustiniani	XIII
Breviarii Alariciani praescriptio auctoritas subscriptio	XXXI
Cap. II. Theodosiani integri codices	XXXVIII
Cap. III. Ex Theodosiano integro excerpta praeter Alariciana .	LIX
Cap. IIII. Breviarii integri codices	LXV
Cap. V. Additamenta Breviarii sumpta ex Theodosiano integro	LXXXII
Cap. VI. Breviarii exempla breviata et incerta	XCIII
I. Libri decurtagi	XCV
II. Epitomae	C
III. Varia et minora	CII
IV. Excerpta ex Breviario	CIII
V. Libri latentes vel deperditi	CIV
Cap. VII. Theodosiani editiones et apparatus	CVII
Cap. VIII. Crisis librorum	CXIX
Cap. VIIII. Orthographia librorum et compendia	CXLII
Cap. X. Constitutionum auctores et acceptores et dies locique	CLIII
I. Imperatores	CLX
II. Constitutionum acceptores	CLXII
III. Tempora et loci	CCIX
DE VSV BREVIARII ALARICIANI FORENSI ET SCHOLASTICO PER HISPANIAM GALLIAM ITALIAM REGIONESQVE VICINAS adiecto indice locorum ex Breviario adhibitorum scripsit <i>Alfredus</i> <i>de Wretschko</i>	CCCVII
PROLEGOMENA IN CONSTITUTIONES SIRMONDIANAS	CCCLXXVIII

Opus Theodosiani edendi a THEODORO MOMMSEN
consilio et auctoritate Academiae Litterarum Regiae Borus-
sicae anno 1898 susceptum atque continuo labore matura-
tum paene absolutum erat, cum vir summus kalendis
Novembribus anni 1903 e vita excessit. Prolegomena inde
a pagina CLXXXV amici, quibus hoc munus Mommseni
voluntate delatum erat, typis mandanda curaverunt.

DE VSV BREVIARII ALARICIANI FORENSI
ET SCHOLASTICO
PER HISPANIAM, GALLIAM, ITALIAM REGIONESQVE
VICINAS

adjecto indice locorum ex Breviario adhibitorum scripsit

Alfredus de Wretschko.

Prooemium. — I. Regnum Visigothorum praesertim Hispania. II. Gallia, Germania regionesque vicinae. III. Italia. — Index locorum ex Breviario adhibitorum. Conspectus fontium medii aevi, quos perscrutatus sum. Siglorum, quae adhibui, nec non librorum, quibus usus sum, indiculus.

De Breviarii Alariciani usu per medium aevum et forensi et scholastico testimonia in hac novae Theodosiani editionis appendice compositurus pauca tantum praefari volo. Inter homines doctos, qui de usu Breviarii disseruerunt, Godofredus nominandus est, qui in capite septimo prolegomenorum ad Theodosianum de usu legis Romanae Visigothorum locutus quaedam tantum, quae ad regiones Francogallicas spectant, attulit cetera omnia omittens, quamquam rubrica illius capitris multo plura indicat. Saeculo deinde decimo nono Savignius iuris Romani historiam medii aevi enarrans in appendice secunda, quam alteri volumini operis sui (editionis II 477 sq.) addidit, duas tabellas exhibuit et in iis testimonia, ex quibus iuris Romani librorum per medium aevum usus forensis imprimis vero scholasticus cognosci potest, diligentissime collegit. Quarum prima testimonia secundum operis eius capita disponit, altera secundum ordinem, quem iuris Romani fontes sequuntur. Quae tabellae diligentissime compilatae, quamvis tum magni aestimarentur, hodie eruditis satisfacere non possunt. Nam viri docti ex eo tempore non solum intentius iuris Romani et Germanici fontibus studuerunt variosque tum ignotos detexerunt, sed etiam eorum, qui iam innotuerant, usum melioribus editionibus faciliorem reddiderunt. Praeterea usus tabellarum a Savignio compositarum passim eo impeditur, quod locos, quos Breviarii redactores ex Theodosiano assumpserunt, plerumque secundum codicis genuini editiones allegati.

Quae Savignius praebuit, quantum ad Breviarium attinent, Haenelius in appendice editionis legis Romanae Visigothorum correxit et auxit. Dedit enim indicem variorum Breviarii locorum, qui in posterioris aetatis libros transiisse videntur. In quo indice aequo ac Savignius silentio praeterit, utrum scriptores Breviario posteriores ex ipso Breviario an ex alio fonte hausissent, in cuius textus fragmenta Breviarii pervenissent. Sed ne Haenelii quidem tabella una cum apparatu, quem auctor singulis Breviarii fragmentis apposuit, omnia testimonia, quae hodie praesto sunt, adfert.

Cum fragmenta Breviarii per medium aevum late diffusa sint et valde certetur, usuine fuerint huic vel illi iuris compendio, Breviarii aliorumque iuris Romani medii aevi fontium minime peritus haesitabam, an clarissimo magistro invitanti obsequerer et in munere iuris Germanici Austriacique historiae in universitate Oenipontana docendae multum occupatus brevi unius anni spatio hanc totam materiam mediocriter perspicere possem.

Concius mihi sum, quantis vitiis haec compilatio laboret, quamquam operam maximam dedi, ut ex variis saecularis et ecclesiastici iuris libris et ex litterarum operibus ea colligerem, quae ad Breviarii usum spectant. Spero tamen me Savignii Haeneliique tabellas novis fontibus, quos illi nondum cognoverant, adhibitis auxisse, e singulis vero fontibus praesertim ex maioribus temporis angustiis pressus non omnes locos adferre potui. Sed hoc haud magnum operis vitium esse puto, nam etsi magni momenti est scire, ubi Breviarium per saecula medii aevi adhibitum sit, tamen non tanti pretii mihi esse videatur accurate intellegere, quot locos singuli compilatores velut Benedictus Levita vel Pseudoisidorus vel Ivo assumpserint.

Minus perfectus est index testimoniorum, quae de usu forensi Breviarii nostri ex variis chartarum formularumque collectionibus praebui. Attuli tantum ea, quorum viri docti, qui ea de re disseruerunt, mentionem fecerant. Sane Conratus altero operis sui volumine has allegationes vario modo augebit. Speciali quoque studio reliqui quaerere, quamdui clausulae formulaeque, quae ad Breviarium spectant, variis placitis chartisque praesertim terrae Francogallicae insererentur. Ille vero, qui eas collegerit, usum ipsius Breviarii forensem non recte illustrabit, nisi animadverterit, quamdui hae clausulae et formulae codice ipso iam neglecto valuerint.

Dein operam dedi, ut non solum Breviarii ipsius usus per medium aevum exploraretur sed etiam epitomarum — in illis etiam legis Romanae Curiensis, quae a pluribus auctoribus epitome S. Galli nominatur — et libri decimi sexti Theodosiani genuini. Quibus nonnulla ex constitutionibus Sirmondianis et ex Novellis extra Breviarium vagantibus addidi.

In tabellis duo signa [= et cfr.] posui, quorum priore iis tantum locis utebar, ubi neglecta parva verborum mutatione vel inversione Breviarii fragmenta *integra* in posteriores fontes transierunt. Alterum vero adhibebam, ut ostenderetur fragmenta Breviarii transformata esse vel utrumque textum sensu tantum congruere. Ubi de Breviarii fragmentorum usu dubitabam, signum [?] posui.

Constat fragmenta Breviarii a compilatoribus Pseudoisidoriana et capitulorum Angilramni multum immutata et ita textui a falsario conscripto inserta esse. Hac forma multi Breviarii loci in collectiones posteriores transscribebantur. Exempli gratia etiam hos falsarum collectionum locos interdum investigavi, sed ut ab aliis distinguerentur, eosdem asterisco [*] signavi.

Deinde operam intendi, ut accurate explorarem, utrum auctores variarum compilationum ipso Breviario usi essent an fragmenta ex alio quodam fonte Breviario posteriore hausissent.

Manuscripta variarum compilationum adhuc ineditarum ipse non excerpti sed fragmenta tantum adnotavi, quae scriptores ex illis codicibus sumpserant. Qua in re mihi maximo fructui fuerunt et volumen primum iuris Romani historiae, quod Conratus magna cum diligentia scripsit, et quae Patetta de usu Breviarii per Italiam exposuit. Gratias ago viris doctis P. Fournier Gratianopolitano et M. Conratu Amstelodamensi, quorum hic mihi nonnulla collectanea primi tituli historiae suae, quam supra nominavi, inspicienda dedit, ille mecum complures collectiones canonicas, quas ipse perscrutatus est, communicavit. Varia ex Novellis socius huius operis P. M. Meyer liberaliter mihi obtulit. E. Seck el testimonia, quae ex Benedicto Levita attuli, benigne insperxit. Plurimum vero debeo clarissimo Theodosiani editori, qui me consilio atque peritia sua liberalissime adiuvit, quem brevi, antequam hic liber prodiret, Kalendis Novembribus immatura morte ereptum esse omnes valde dolemus.

Dabam Oeniponte pridie Idus Decembres MCMIII.

I. Breviarii usus in regno Visigothorum praesertim in Hispania.

Codex Alarici sive ut plerumque appellatur Lex Romana Visigothorum anno 506 a rege Alarico cum commonitorio dato a. 506 Febr. 2 (vel 3) promulgata pro lege fuit civibus Romanis, qui sub regibus Visigothorum fuerunt, tam in Hispania quam in illis Galliae partibus, quae tunc huius regni erant. At fines iam paullo post a. 506 mutati

sunt bello cum rege Francorum Chlodovecho infeliciter gesto. Regiones, quae inter Ligerim et Garumnam Cebennamque montem fuerunt, regibus Francorum cesserunt aliasque, quae citra Pyrenaeos sitae erant, Theodericus rex Ostrogothorum subegit, cuius post mortem solae partes, quae trans Rhodanum sitae erant, ad priorem dominum redierunt.¹⁾

Quo in regno Visigothico lex Romana fere centum et quinquaginta annos valebat. Alarius in commonitorio cum alia tum hoc edixit, ut Romani hac tantum lege uterentur nullamque legem iuris formulam in foris suis sinerent allegari in corpus illud non relata. Cui obsecutus Theudis, quod exempli causa dico, constitutionem de impensis emitens, quae etiam Romanos regni sui teneret, Breviariorum (Br. Th. IV, 16) inseruit.²⁾ Sed Alarici praeceptum propter compilationis vitia exilitatemque non omnino observari potuit, itaque nonnulla iuris Romani fragmenta praeter Breviarium in usu manserunt³⁾ et mox in codicibus legi Romanae Visigothorum adscribi coepit.

Cum mihi proposuerim usum Breviarii forensem et apud scriptores regni Visigothorum exponere, primo loco dicam formulas Wisigothicas varios Breviarii locos assumpsisse. Quae collectio auctore Zeumero intra annos 615 et 620 compilata est. Sed haec formulae nobis hodie relictæ aliis antiquioribus formulis ibidem usitatis nituntur, quæ cursu temporum iuris usu procedente paullatim ita mutatae sunt, ut aliae ad novum iuris Romani usum, aliae ad antiquum Visigothorum ius accommodatae sint, aliae denique ius Germanicum et Romanum mixtum et in unum fere coalitum præbeant.⁴⁾

Formulas
Visigothicae.

Form. 18 cfr. Br. Paul. II, 18, 10 int.

- , 14 *sponsalitia largitate donare* cfr. Br. Th. III, 5, 2 int.
- , 24 *rubrica* cf. Br. Nov. Val. IV, 1 int.
- , 32 *sanctione legum* cfr. Br. Paul. II, 19, 1.
- , 32 *meliorandi — potestatem* cfr. Ep. Guelf. Paul. II, 19, 1.
- , 35 in fine cfr. Br. Th. IV, 16, 1 int. in fine.
- , 37 *fruges aridas* cfr. Br. Th. II, 33, 1 et int.

Etiam ecclesiam in partibus Hispaniae Breviario nostro usam esse quaedam conciliorum decreta usque ad sextum concilium Toletanum (a. 638) demonstrant. Qua de re iam Savignius et Haenelius et nuperrime Conratus⁵⁾ disseruerunt. Sed utrum in concilio capite 13 Toletani noni (a. 655) patres legem Visigothorum III, 2 an legem Romanam secuti sint, aliter ac Haenelius Conratus⁶⁾ in medio relinquunt.

Concilia
Hispaniae.

Concilium Hispalense⁷⁾ II (a. 619) Mansi X, 555 sq.

- c. 1 *his quos barbarica feritas* etc. cfr. Br. Th. V, 5, 2 in pr.
- c. 2 *et tamen longi temporis* etc. cfr. Br. Th. IV, 12 et Br. Nov. Val. VIII, 1.
- c. 3 *de colonis* etc. cfr. Br. Th. V, 10, 1 (?).
- c. 8 *ingrati actio* etc. cfr. Br. Th. IV, 10, 2 vel Br. Nov. Val. VI, 1⁸⁾ (?).

Concilium Toletanum⁹⁾ IV (a. 633) Mansi X, 611 sq.

- c. 34 *quicumque episcopus* etc. cfr. Br. Th. IV, 12 et Br. Nov. Val. VIII, 1.
- c. 35 *sicut dioecesis alienam* etc. cfr. Br. Th. IV, 12 et Br. Nov. Val. VIII, 1.

¹⁾ cfr. Binding, Geschichte des burgundisch-romischen Königreiches 212 sq.; Dahn, Die Könige der Germanen V, 111 sq. VI, 247 sq.; Zeumer NA. XXIII, 472 sq.; Kiener, Verfassungsgeschichte der Provence 5 sq.

²⁾ Zeumer NA. XXIII, 77 sq. 475 et M. G. Legum sectio prima [LV.] I, 467 sq.

³⁾ Haenel LRV. Proleg. XX; Conrat I, 83 sq.; Halban I, 186 sq.

⁴⁾ Zeumer Form. 574.

⁵⁾ Sav.² II, 277. 484; Haenel LRV. 465; Conrat I, 13 sq.

⁶⁾ Conrat I, 13¹.

⁷⁾ Sav.² II, 277 sq.; Dahn I. c. VI, 442; Conrat I, 14¹. 32.

⁸⁾ Conrat I, 13¹.

⁹⁾ Conrat I, 13¹; Zeumer NA. XXVII, 423.

- c. 42 *cum clericis* etc. cfr. Br. Th. XVI, 1, 6.¹⁾
c. 46 *si quis clericus* etc. cfr. Br. Paul. V, 21, 1 [Conrat I, 13¹] vel Br. Nov. Val. V, 1.²⁾
c. 68 *huiusmodi autem liberto* etc. cfr. Br. Th. IV, 10, 2 et int. (?).
c. 71 *liberti ecclesiae* etc. cfr. Br. Th. IV, 10, 2 vel Br. Nov. Val. VI, 1.

Concilium Toletanum VI (a. 638) Dahn VI¹, 615 sq.
[Iudicium inter Martianum et Aventium episcopos.³⁾]

- c. 3 i. f. *neque contra leges* etc. = Br. Paul. I, 1, 2.

Concilium Toletanum⁴⁾ IX (a. 655) Mansi XI, 23 sq.

- c. 13 *legum reverenda sanctio* etc. cfr. Br. Nov. Marc. IV, 1 (?).

Leges Visigothorum. Reges Visigothorum etiam in suis legibus⁵⁾ conficiendis Breviario usos esse constat, ut tabula subiecta docebit. Complura capitula legum Visigothicarum Chindasvindo anteriorum ex Alariciano corpore pendent. Imprimis redactores tempore Leovigildi titulum decimum libri quarti ex Pauli sententiis omissa tantum interpretatione ad caput octavum ex Breviario ad verbum 'codici reviso' inseruerunt. Alia capita sensu tantum cum interpretatione legis Romanae cohaerent, in aliis nonnulla verba vel sententias ex hoc fonte haustas invenies. Sed animadvertis, quasdam harum legum Visigothis datarum iam ad codicem Euricianum pertinere. Quae cum Breviario antiquiores sint, id quod ex iure Romano habent, ex operibus Breviario nostro vetustioribus regno Visigothico haud ignotis, maxime ex Theodosiano genuino, ex Novellis⁶⁾, ex sententiis Pauli aut ex illa interpretatione Visigothica hauserunt, quam maiore ex parte Breviario antiquorem esse viri docti evicerunt. Denique etiam redactores tempore Chindasvindi et Reccesvindi lege nostra usos esse locis multis apparebant, sed in conficiendo textu ab auctoritate plus minusve discedunt.

II, 1, 3 [ed. nova Zeumeri] rubrica Recc. = Br. Th. I, 1, 2 int. in pr.

II, 1, 12 Chind. cfr. Br. Th. II, 8, 2 int.

II, 1, 14 Recc. in pr. cfr. Br. Nov. Theod. II, 1, 2 [Zeumer NA. XXIII, 484 et XXIV, 72].

II, 1, 24 Chind. in pr. cfr. Br. Nov. Val. XII, 1, 16 et int.

" Nov. Marc. I, 1 int.

(Th. gen. XI, 30, 58) [Zeumer NA. XXIV, 86 sq. et 122].

II, 3, 1 Recc. cfr. Br. Nov. Val. XII, 1, pr. et 1 et int. in pr. [Dahn VI¹ 372, Zeumer l. c. 94] ex collectaneis P. Meyeri.

II, 3, 2 Ant. cfr. Br. Th. II, 12, 3 et int. [Zeumer l. c. 95].

II, 3, 6 Ant. in pr. cfr. Br. Th. II, 12, 5 et int.

" IX, 1, 2 int.

" Paul. I, 2, 2 et int. [Zeumer l. c. 96 sq.].

II, 3, 8 Ant. cfr. Br. Th. II, 12, 1, 7 [Zeumer l. c. 97].

II, 4, 3 Chind. cfr. Br. Th. XI, 14, 2 et int. (?) [Zeumer l. c. 101].

II, 4, 4 Chind. cfr. Br. Paul. V, 18, 3 sq. [Zeumer l. c. 101].

II, 5, 5 Chind. cfr. Br. Th. II, 9, 1 et int. [Zeumer l. c. 110 sq.].

II, 5, 13 Chind. { cfr. Br. Nov. Val. IV, 2 [Zeumer l. c. 33 sq. et 117].

II, 5, 16 Recc.

III, 1, 1 Ant. cfr. Br. Th. III, 14, 1 et int. (?) [Zeumer l. c. 573 sq.].

III, 1, 2 Ant. in fine cfr. Br. Th. III, 5, 7 et int. [Zeumer l. c. 576].

¹⁾ Loening II, 325¹; cfr. L. Baiuw. I, 1, 12.

²⁾ Ex collectaneis Conradi.

³⁾ Zeumer NA. XXIV, 121. — c. 10 eiusdem concilii cum Br. Th. IV, 10, 2 vel Br. Nov. Val. VI, 1 conferendum est, ut ex collectaneis Conradi apparat.

⁴⁾ Conrat I, 13¹.

⁵⁾ Zeumer LV. passim. Idem NA. XXIII, XXIV et XXVI.

⁶⁾ cfr. fragm. Eur. 321 [Nov. Val. 35 (34), 10 int.] et fragm. Eur. 322 [Nov. Sev. 1, 1 et int.], quae debo P. Meyeru [Theod. II, 152. 201].

- III, 1, 5 Chind. [legibus Romanis] cfr. Br. Nov. Val. XII, 1, 9; Nov. Major. 6, 9 [Theod. II, 166 sq.].
- III, 1, 9 Erv. cfr. Nov. Major. 6, 9 [Theod. II, 1. c.].
- III, 2, 1 Ant. cfr. Br. Th. III, 8, 1 [Zeumer l. c. 588].
- III, 2, 2 Ant. cfr. Br. Th. IX, 6, 1 int.; IX, 6, 2. 3.
Nov. Anthem. 1, 2. 3 [Theod. II, 205; Zeumer l. c. 589 sq.].
- III, 3, 3 Recc. cfr. Br. Th. III, 5, 11 et 6, 1 [Zeumer l. c. 603].
- III, 3, 4 Ant. cfr. Th. gen. IX, 24, 1 [Zeumer l. c. 602].
- III, 3, 11 Chind. cfr. Br. Paul. V, 4, 5.
Br. Th. III, 11, 1 [Zeumer l. c. 604].
- III, 5, 2 Reccared cfr. Br. Th. III, 12, 3 int. et 4 int. [Zeumer l. c. 614 sq.].
- IV, 1, 1—7 Ant. = Br. Paul. IV, 10, 1—7 cum int.; IV, 10, 8 [Zeumer NA. XXIII, 432 et XXVI, 98].
- IV, 3, 3 Ant. cfr. Br. Th. III, 17, 4 cum int. [Zeumer NA. XXVI, 135].
- IV, 4, 1 et 2 Ant. cfr. Br. Th. V, 7 et 8 cum intt. [Zeumer l. c. 137].
- V, 2, 6 Chind. cfr. Br. Th. III, 1, 4 int.
- V, 4, 14 Ant. in fine cfr. Br. Paul. V, 18, 8.
- V, 4, 21 Recc. in fine cfr. Br. Th. V, 5, 2 int.
- V, 5, 9 Ant. cfr. Br. Th. II, 38, 1 int.
- V, 6, 3 Ant. cfr. Br. Paul. II, 5, 1 int. et Br. Th. X, 9, 1.¹⁾
- V, 7, 2 Ant. in pr. cfr. Br. Th. IV, 9, 1 int. (?).
Paul. IV, 11, 1 int.
- V, 7, 7 Ant. cfr. Br. Paul. V, 1, 4.
- V, 7, 9 et 10 Ant. cfr. Br. Th. IV, 10, 1. 2 et int.
- V, 7, 11 Ant. cfr. Br. Th. IV, 10, 2 et int.
, Nov. Val. VI, 1, 9 et int.
- V, 7, 13 Ant. cfr. Br. Nov. Val. VI, 1, 7 (?).
- V, 7, 14 Recc. cfr. Br. Nov. Val. VI, 1, 7 (?).
- V, 7, 17 Recc. cfr. Br. Paul. II, 20, 6 et int. (?).
- VI, 1, 8 Ant. cfr. Br. Th. IX, 30, 4 et int. [ex collectaneis Conrati].
- VI, 2, 1 Chind. cfr. Br. Th. IX, 13, 2 int. et Br. Paul. V, 23, 3.
- VI, 2, 4 Chind. cfr. Br. Th. IX, 13, 1 int. 3 int.
- VI, 4, 2 Ant. cfr. Br. Th. IX, 11, 2 int. (?).
- VI, 5, 8 Recc. cfr. Br. Th. IX, 9, 1 int.
, Gai. I, 8, 1.
- VI, 5, 14 Chind. cfr. Br. Paul. III, 7, 1 (?).
- VII, 2, 10 Ant. cfr. Br. Paul. V, 29, 1.
- VII, 3, 3 Ant. cfr. Br. Th. IX, 14, 1 int.
- VII, 4, 3 Ant. cfr. Br. Th. IX, 2, 2 int.
- VII, 5, 1 Ant. cfr. Br. Paul. V, 27, 1 (?).
- VII, 5, 2 Ant. in pr. cfr. Br. Paul. V, 27, 1 (?).
- VII, 5, 4 Ant. cfr. Br. Paul. V, 27, 6 (?).
- VII, 5, 6 Ant. cfr. Br. Paul. V, 27, 10 (?).
- VII, 6, 2 Recc. cfr. Br. Th. IX, 18, 1 int.
, Paul. V, 27, 1.
- VIII, 1, 2 Ant. cfr. Br. Th. IV, 20, 3 int.
, II, 26, 1 int.
- VIII, 1, 3 Ant. cfr. Br. Paul. V, 3, 1 (?).
- IX, 3, 2 Ant. cfr. Br. Th. IX, 34, 3 et int.; Br. Nov. Major. II, 1 add. [ex collectaneis Meyeri].
- XII, 2, 12 Recc. cfr. Br. Th. III, 1, 5.
, XVI, 4, 1. 2.
, Paul. V, 24, 3. 4.

¹⁾ cfr. Meibom, Das deutsche Pfandrecht p. 258 sq.

Isidori Etymologiae. Ex litterarum operibus Hispaniae Conratus [I, 97 et 151] etiam illud ex Isidori Etymologiis ad Breviarium spectare opinatur. Nemo dubitabit, quin Isidoro, qui natione Romanus usque ad annum 636 sedem episcopalem Hispalensem obtinuit, Breviarium notum fuerit. Sed ut nuperrime etiam Zeumer [NA. XXIII, 480 sq.] disseruit, Isidorus in quinto Etymologiarum libro ius merum Romanorum expositurus historiam legislationis Romanae cum Theodosiano finivit ob eamque rem ut omnes Novellas ita etiam Breviarium Alarici omisit. Nonnullas quidem formas habet iuris Romani apud Visigothos vulgaris, exempli gratia 'ius liberorum' [V, 24, 13]; sed haec verba 'conjugum sine liberis invicem hereditatis alterna conscriptio', quamquam interpretationi Breviarii [Nov. Val. IV, 1] similia sunt, Isidorus vel auctor eius non ex lege Romana Visigothorum, sed potius ex iure illo consuetudinario sumpsisse videtur, quod, ut huiusmodi 'mutua testamenta' etiam formulae Visigothicae et Andecavenses praebent, ex fontibus Romanis Germanicisque haustum discrimina legum scriptarum utriusque nationis exaequans iuris uniformitatem postea a regibus ordinatam antecessit et praeparavit.

Reccesvindus a. 654 novo codice edito non solum Gothos sed etiam Romanos regni sui hac tantum lege vivere iussit itaque codici Alariciano legis vim undique sustulit.¹⁾ Constat etiam ecclesiam huic pracepto obtemperavisse, quo factum est, ut lex Romana Visigothorum mox in Hispania in oblivionem veniret.

Iuliani episcopi Toletani liber responsionum. Legitur quidem in vita Iuliani episcopi Toletani [† 690], quam unus ex eius successoribus nomine Felix confecisse dicitur, episcopum etiam 'librum responsionum' scripsisse 'in defensionem canonum et legum, quibus prohibentur Christiana mancipia dominis infidelibus deservire'. Conratus [I, 264²⁾] coniecturae favere videtur illas leges, quas Iulianus defendisset, inter Romanas esse quaerendas [Th. gen. XVI, 9 vel Br. Th. XVI, 4]. Quamvis mihi constet Iulianum ex prioribus aetatis suaee annis Breviarii notitiam servasse, tamen in illo libro responsionum eum potius legibus, quas reges Visigothici ex temporibus Reccaredi contra Iudeeos ediderunt, usum esse credo, quarum complures Iudeeos prohibit Christiana mancipia habere [LV. XII, 2, 12. 13. 14; XII, 3, 12 sq.].

Codex Rivipullensis et Legionensis. Neque a temporibus constitutionis illius Reccesvindiana in codicibus Hispaniae adhuc quidquam reperiri potuit, quod ad Breviarii notitiam referri posset excepto illo codice, qui in bibliotheca monasterii Rivipullensis saeculo undecimo fuisse videtur. Nam ut Ewaldus [NA. VI, 389] nos docuit, catalogus librorum eiusdem coenobii saeculo undecimo conscriptus hodie vero iam deperditus inter ceteros libros ad varias scientias spectantes non solum illius codicis eiusdem saeculi, qui hodie in archivio coronae regiae Aragoniae Barchinonensi seponitur, mentionem facit, quo praeter nonnulla capitularia Caroli Magni etiam Ansegisi collectionem continent Baluzius et Pertius et Boretius in editionibus capitularium regum Francorum usi sunt, sed etiam codicem quendam 'legis Romanae' commemorat, quo nomine tunc in partibus Hispaniae vix alium librum quam Breviarium Alarici intellegere possumus. Alter codex [Legionensis, hac editione H] ante Reccesvindum scriptus paullo post huius regis constitutionem, quam supra commemoravimus, rescriptus est et ita ad nos pervenit [Mommsen in his Prolegomenis supra p. LXX].

Usatici Barchinoniae. Ita iuris Romani librorum notitia in Hispania evanuit, donec saeculo decimo tertio medio libri iuris Iustiniane ibidem pernotuerunt [Conrat I, 83]. Non omittendum vero est Usaticorum Barchinoniae³⁾ duo capita ad Breviarium Alarici spectare. Sunt ex illa parte Usaticorum, quae non ad primam redactionem pertinet, sed e legibus comitis Raimundi Berengarii, qui anno 1076 obiit, excerpta est. Haec capita, si Fickeri opinionem sequimur, cum aliis huius collectionis ab iurisconsultis huius comitis ex extranei iuris fontibus hausta sunt. Nemo est, qui credit iurisconsultos eadem ex ipso codice Alariciano sumpsisse.

¹⁾ Zeumer NA. XXIII, 484 sq. Patetta in Digesto Italiano V, 977.

²⁾ ed. Giraud in 'Essai sur l'histoire du droit français au moyen age', Paris 1846, II, 465 sq. cfr. Ficker in IOEGF. Tom. suppl. II, p. 261 sq. Conratus [I, 33⁴ et 470⁷] haec aliaque fragmenta collectioni aliquanto post inserta esse putat.

U. c. 86 = Br. Th. XI, 14, 2 [cfr. Ben. Lev. III, 283; Iwonis Decretum XVI, 204;
Panormia V, 21].¹⁾
U. c. 87a = Ep. Aeg. Paul. V, 39, 1.

II. Breviarii usus in Gallia, Germania regionibusque vicinis.

Mox etiam in Francorum regno Breviarii notitia exstitit. Sexto enim saeculo maior pars Galliae Visigothicae Francorum regibus cessit²⁾, unde Breviarium paullatim etiam in illis partibus regni Merovingici procedebat, quae nunquam antea sub Gothis fuerant et mox omnes Romani ibidem habitantes et ecclesia, quae in hoc regno iure Romano vivebat, hoc libro utebantur.³⁾ Sed vigor eius, ut Mommsenus in his Prolegomenis [p. XXXVII, 9 et LXXXII] demonstravit, non tam e commonitorio Alarici regis pependit, quam ex iuris Romani agnitione civibus Romanis omnibus et potissimum clericis per diversa regna Gallica degentibus communi. Itaque Breviarium, quamvis nunquam pro lege promulgatum sit, apud eos lex Romana erat aliorumque fragmentorum iuris Romani, quae ibidem a prioribus temporibus ad manus fuerunt, vigorem, paullatim plurimorum etiam notitiam amovit.⁴⁾ Singulos vero clericos in hoc regno iure nationis suae vixisse variis exemplis demonstrari potest.

Romanis regni Burgundici a Gundobado lex Romana Burgundionum data est, quam supplebant, aliter atque in regno Visigothico post constitutionem Alaricianam factum est, ius variaeque leges aevi Romani, quoad constitutionibus regum Burgundionum non mutatae sunt.⁵⁾ At Burgundionibus a. 532 regno Francorum subiectis⁶⁾ ibidem Breviarium, quae lex inter compilaciones iuris Romani in regnis Germanicis adhibitus longe praestantissima et amplissima erat, paullatim locum illorum fontium obtinuit. Qua re id etiam explicatur, quod hae duae leges in codicibus saepe coniungebantur.⁷⁾

Saepius quaestio orta est, num Carolus Magnus Breviarii usum in regno suo confirmavisset codicemque Alaricianum expressis verbis inter leges Francorum recepisset. Praeter Conratum aliasque⁸⁾ ea de re imprimis Mommsenus in huius operis Prolegomenis [p. XXXIV add. et XXXVII] egit. Cum clausula, quam Cuiacius praebet, non vulgaris sit neque in ullo codice, qui ad nos pervenit, legi possit, nihil in hac re incerta opinione melius nobis supererit. Sed animadveritas paucis iam decenniis post decessum Caroli in partibus regni Francorum opinionem exstitisse Breviarium, quod apud Romanos huius regni iam antea consuetudine vigorem habuit, ab illo fege clarissimo eisdem pro lege scripta datum esse. Quod nisi ita fuisse, Benedictus Levita non ausus esset ex lege illa

*Carolus
Magnus.*

¹⁾ Ut Ficker l. c. demonstravit, textus Usaticorum Benedicto propior quam Ioni esse videtur.

²⁾ Medio saeculo octavo etiam Septimanica Visigothica Francis cessit. Breviarium, quod ibidem post constitutionem Reccesvindi obsoleverat, tempore Francorum ut in aliis huius regni regionibus denno consuetudine Romanis pro lege fuisse videtur. Brunner I, 360⁷; Conrat I, 42.

³⁾ Loening II, 284 sq.; Brunner I, 269 et 360; Conrat I, 41 sq.; Halban II, 323 sq.; Schroeder 4 230¹⁰.

⁴⁾ Fragmentorum Vaticanorum et Consultationis veteris cuiusdam iurisconsulti ecclesiae scriptores minimum usum fecerunt; fragmenta Ulpiani sexto fere saeculo Breviario adiungebantur; Gai Paulique opera non integra regno Francorum nota erant, tantum in appendicibus et interpolationibus Breviarii quaedam Pauli fragmenta extra Breviarium vagantia adhibebantur ibidem que nonnulla ex Theodosiano genuino inserta sunt. Liber XVI Theodosiani Novellaeque ecclesiae vero maximo usui fuerunt; cfr. Conrat I, 81 sq. 143 et Halban II, 323 sq. 348 sq.

⁵⁾ Brunner I, 356; Halban I, 268.

⁶⁾ Anno 536 Wittiges Ostrogothorum rex Provinciam, quam Ostrogothi a. 510 post mortem Alarici a Visigothis acceperant, Francis tradidit. Kieuer 5, 22, 23⁷.

⁷⁾ cfr. Brunner I, 356 sq.; Conrat I, 37 sq. Salis in editione nova huius legis M. G. LL. sectio I, T. II, 18; Halban I, 269¹.

⁸⁾ Sav.² II, 164 sq.; Haenel LRV. XXII sq.; Conrat I, 44 et 226; Tardif OR. 135; Patetta AG. XLVII, 13 sq.; P. Fournier, Ann. Grat. XI, 398. — Memoria dignum est Carolum missum cui-dam in Galliam delegato in capitulari anni 801—14 (?) praecepsisse: 'Lege legem Romanam et sicut ibi invenies, exinde facias' [M. G. Capit. I, 145, 2].

Romana, quae aequalibus suis iuris Romani vulgaris peritis haud ignota fuit, tot capitularia fingere neque constitutioni Sirmondianae primae, quam in codice quodam Breviarii ex libro decimo sexto Theodosiani genuini aucto invenit, formam capitularis dedisset neque dixisset leglatorem eam consultu omnium fidelium tam clericorum quam laicorum ex libro decimo sexto codicis Theodosiani inter capitula pro lege tenenda posuisse [Ben. Lev. II, 366; M. G. LL. II/2, 91].

Postremo non omnino omittendum erit scriptorem epitomae Aegidianae decurtatae, quam codex Ambrosianus 46 inf. decimo saeculo in Italia septentrionali confectus nobis praebet, in principio in rubrica marginali verba posuisse: ‘Haec capitula a Carolo primo et Pipino filio eius inter leges Francorum recepta et posita sunt.’ Haec clausula, de qua inter ceteros Conratius, Patetta, P. Fournier egerunt¹⁾, ostendit, quantumvis illo tempore, quo concepta est, adhuc in memoria fuerit, quantam curam ille imperator etiam Breviario nostro impendisset et opinio valuerit Carolum Breviarium Alaricianum in leges Francorum receperisse. Praeterea si scriba ipsius codicis vel alius Italicus hanc rubricam ut puto confecit, decimo saeculo etiam in Italia septentrionali homines ita de Breviario cogitavisse videntur. Sed de rebus temporum Caroli nobis nihil certi praebere potest, quod illum non fugiet, qui scit, quam cito illis quoque temporibus memoria rerum actarum varietur.²⁾

*Breviarii usus
in Francia
meridionali.*

*in Francia
septentrionali.*

*Juris
Justiniani in
partibus
Francorum
notitia.*

Multos per annos in illis regionibus fere omne ius Romanum ex Breviario hauriebatur. Maximi momenti in partibus meridionalis Franciae erat, in quibus multo maior pars ibidem habitantium propter originem Romanam eius rationes secuta est. Vigorem iuris Romani reges auxerunt edicto Pistensi (864) ordinantes in partibus iuris Romani homines propter nonnulla crimina publica non illis poenis, quae capitularia regum Francorum constituunt, afficiendos sed secundum legem fori, quae ibidem Romana fuit, puniendos esse. Aliis e capitibus edicti legem originis adhibendam esse intellegi potest, quae vero ut supra diximus, incolis eius regionis plerumque Romana erat. Paullatim ius Romanum in partibus meridionalis Franciae ius terrae factum est itaque in iudiciis, quoad consuetudines contrariae non exstiterunt, quae iuri scripto antecedebant, promiscue et sine ullo discrimine adhibebatur.³⁾ Sed etiam in septentrionali parte regni Francorum Romani in foro Breviario utebantur, quamdiu secundum originem eius cuique ius dicebatur. Paullatim nonnulla ex iure Romano Breviarii in ius consuetudinarium illorum finium transierunt⁴⁾, undique vero Breviarii constitutiones iure consuetudinario multum immutabantur itaque id, quod instrumenta aliaque scripta ‘legem Romanam’ sive ‘ius Romanum’ appellant, a Breviarii dispositionibus valde discedit.⁵⁾

Ius Romanum Justiniani vero excepta illa Iuliani epitoma praeter Burgundiam⁶⁾ ante saeculum duodecimum omnibus Franciae Germaniaeque partibus omnino ignotum fuit.⁷⁾ Primus fortasse in illis civitatibus, quae regnum Francorum secutae erant, Ivo Carnotensis ius Justiniani in libris suis adhibuit et excerpit. At ipse ex originali unum codicem novit, Pandectarum et Institutionum locos ex compendio iuris Justiniani hausit,

¹⁾ cfr. haec Prolegomena p. XXXVII¹⁾.

²⁾ Waitz^a VI, 516. — Quae quidem de origine magnorum iuris Germanici medii aevi Speculorum saeculo XIII confectorum homines iam saeculo XIV senserint, Henricus Siegel illustravit in commun. min. Vind. cl. phil. hist. CXL, quocum confer, quae ipse scripsi, ZfRG.^a XXI, 273 sq. et 278.

³⁾ Brunner I, 263; Tardif OR. 267 sq.; Conrat I, 43^a; Brissaud 61 et 150 sq. — Sententiam consulum Tolosanorum anni 1246 ex consuetudinibus et libertatibus Tolosanis Tardifius in libello: Le droit privé au XIIIe siècle (1886) p. 5^a praebet: ‘Est consuetudo in hac civitate contraria, quae iuri scripto praevalit et est penitus observanda.’

⁴⁾ Caillemer 6 sq.; A. Tardif, Le droit privé p. 5 praecipue consuetudines Atrebenses [coutumes d'Artois] 1283—1302 [T. LIV, 2 cfr. Br. Th. II, 9, 2 int.] nominat.

⁵⁾ Tardif OR. 267 sq.; Stouff 9 et 10.

⁶⁾ Conrat I, 37 sq.; Halban I, 269; II, 342 et 353^a; Patetta in Riv. It. XII, 309 sq. hanc Conratii opinionem denegat.

⁷⁾ Conrat I, 33 sq. et 77 sq.; Brissaud 170 sq. et 176.

quod nobis in collectione decretalium Britannica servatum est.¹⁾ Mox iurisconsulti, qui in universitatibus Franciae docuerunt, non solum Breviario sed etiam in dies magis Iustiniani libris studuerunt medioque saeculo duodecimo ius Iustiniani more Bononiensi traditum doctrinam Breviarii eiusque usum forensem abstulit. At dignum est, quod memoretur nonnullos iuris consuetudinarii Franciae titulos iure Romano Breviarii propiores esse quam Iustinianeo et imprimis compilationem iuris Tolosani²⁾ a rege Philippo approbatam annoque 1286 promulgatam, ut A. Tardifus docuit, pluribus quam sexaginta articulis ad ius Anteiusustinianum legis Romanae Visigothorum eiusque in partibus Galliae transformationes respicere³⁾, quorum nonnulla, quae ad Breviarium spectant, hoc loco apponam:

*Compilatio
iuris
Tolosani.*

- Art. 62 cfr. Br. Paul. V, 5, 2.
, 76 cfr. Br. Gai II, 9, 2.
, 88, 113, 114, 116 cfr. Br. Th. III, 13, 3 et int.
, 121 cfr. Br. Paul. II, 26, 4.
, 124 cfr. Br. Gaii II, 8, 3 et Br. Paul. IV, 8, 1 int. in pr.

Saepius inter homines doctos quaestio orta est, quanti momenti Breviarium ecclesiae catholicae in regno Francorum fuerit.⁴⁾ Cum vero Conratius in secundo historiae fontium et scriptorum iuris Romani medii aevi volumine eam rem uberior tractaturus sit, hoc loco pauca tantum adferam. Breviarii praesertim liber decimus sextus Theodosiani ad res ecclesiae spectat. Plures constitutiones et privilegia quam lex Romana Visigothorum Theodosianus genuinus et Novellae ecclesiae dederunt. Quibus ecclesia illis temporibus etiam in regno Francorum praeter Breviarium utebatur, quamquam constitutiones imperatorum Romanorum, quae Breviario non insertae erant, ita ut Theodosianus genuinus et Novellae ibidem in foro saeculari obsoleverunt. Ecclesiae usui epitomae libri decimi sexti Theodosiani factae necnon Breviarii codices conscripti sunt, qui praesertim in libro decimo sexto Theodosiani variis ex genuino constitutionibus augebantur ad privilegia et iura ecclesiarum spectantibus. Quorum L, E, O epitomeque codicis Parisini suppl. 215 ad nos pervenerunt. Sed etiam A, quamquam id, quod servatum est, librum XVI non complectit, in indice rubricarum haec additamenta ostendit. Praeter quaedam fragmenta alio loco enarranda tantum librum decimum sextum ex genuino auctum codices Y et D praebent. Denique ecclesiae in usu collectiones constitutionum Sironidianarum erant.

*Breviarii
usus
in ecclesia.*

Episcopi quatenus in iudiciis ecclesiasticis iurisdictionem quandam de clericis et laicis exercebant, praeter statuta canonum praesertim legem Romanam adhibebant itaque per partes regni Francorum Breviario eiusque epitomis, quorum nonnullae ipsius ecclesiae usui factae sunt, nitebantur. In rebus forum saeculare attingentibus singuli clerici, nisi qui origine Romani fuissent, iure Romano non vivebant; ecclesiae ipsius res vero ibidem iure Romano tractabantur, cum ea ex Romanorum imperio ad Francos pervenisset. Contra illae ecclesiae, quae in mundio regis vel potentis cuiusdam stabant, iure protectoris vivebant.⁵⁾

Concilia Galliae in conficiendis canonibus multa fragmenta Breviarii eiusque additamentorum imprimis ex libro decimo sexto Theodosiani integri assumpsisse nemini mirum est. Tabella huius rei pauca exempla adferet. Quae vero scriptores rerum ecclesiasticarum ex Breviario habeant, alio loco commemorabimus.

*Concilia
Galliae.*

Concilia aevi Merovingici.

Concilium Aurelianense a. 533 [Maassen, Concilia I, 61 sq.].
c. XI cfr. Br. Paul. II, 20, 4 int.

¹⁾ Conrat, Der Pandekten- und Institutionen-Auszug der britischen Dekretalsammlung als Quelle des Ivo (1887) p. 5 et 13 sq.; Conrat I p. 77 sq. et 378 sq.; P. Fournier in Bibl. de l'école des chartes LVII et LVIII passim.

²⁾ A. Tardif, Coutume de Toulouse (1884).

³⁾ A. Tardif, Le droit privé etc. 43. 63. 78. 82. 95. 101; idem OR. 136 et 190 et 402 sq.; Conrat I, 79.

⁴⁾ Loening I, 520 sq. II, 36 sq.; Conrat I, 5 sq. 145 sq. 218 sq. 252 sq.; Halban II, 348 sq.

⁵⁾ Loening II, 286 sq.; Brunner I, 269 sq.; Conrat I, 41 sq.; Schroeder⁴ 230¹⁰.

— CCCXVI —

Concilium Aurelianense a. 549 [ibidem 99 sq.].

c. VII in fine *leges* cfr. Br. Th. IV, 7 et IV, 10, 1 [Halban II, 350⁴].

Concilium Turonense a. 567 [ibidem 121 sq.].

c. XXI (p. 129) *lex Romana constituit* etc. = Br. Th. IX, 20, 1 int. et 2 in pr.

c. XXII (p. 132) *aperta est, ut* etc. = fr. Br. Th. III, 12, 3 int. 4 int.

Concilium Matisconense a. 583 [ibidem 155 sq.].

c. XVI (p. 159) cfr. Br. Th. XVI, 4 (?) [Haenel LRV. 465; Conrat I, 81. 2].¹⁾

Concilium Matisconense a. 585 [ibidem 163 sq.].

c. IX (p. 168) *canones atque* etc. cfr. Br. Th. XVI, 1, 2.²⁾

c. XIV (p. 170) cfr. Br. Th. IV, 20, 2 [Patetta Riv. It. XII, 311].

Concilium Nannetense a. 658 [Mansi XVIII, 171 sq.].

c. XIX *aut enim lex* = Br. Th. II, 12, 5 int. [Conrat I, 13¹; E. Seckel NA. XXVI, 61].

Concilia aevi Carolingici et posteriora.

Concilium Meldense-Parisinum 845 VI, 17 — 846 II, 2 [M. G. Capit. II p. 388 sq.].

c. LXXXII (p. 415) cfr. Br. Nov. Val. V, 1.³⁾

c. LXXXIII (p. 416) cfr. Br. Th. XVI, 4, 1 int.; const. Sirm. VI;
" Nov. Theod. III, 1 int.⁴⁾

Concilium Duziazense primum 871 [Mansi XVI, 569 sq.].⁵⁾

Petitio proclamationis (p. 578 sq.) *et leges sacrae — convinci* cfr. Br. Paul. V, 5, 3.

Scedula sive libellus expostulationis Hincmari metropolitani Remensis
adversus Hincmarum Laudunensem episcopum.

c. 10 (p. 590) *quid sit autem — ostenditur*: ‘Qui per columniam — placuit’ = Br. Paul.
V, 4, 11 [Haenel LRV. 250. 256 sq.].

et in libro I sententiarum eiusdem Pauli: ‘Calumniator — subdatur’ = Br. Paul.
I, 5 totum.

c. 11 (p. 591) *et item subscripebat — fecit, ut ‘delatori — amputetur’* = Ep. Paris. Th. X, 5, 1.
c. 19 (p. 603) *sicut — dicens: ‘Clericus si aliquem — iudicium’* = Br. Nov. Val. XII, 1 int.
in pr.

c. 23 (p. 614) *et sacrae leges — dicunt: ‘Quoniam confiteri — potest’* = Br. Paul. V, 5, 3.
et de clericis — demonstrant, ut ‘clericu — iudicium’ = Br. Nov. Val. XII, 1 int.
in pr.

leges sacrae dicunt, ut ‘In criminalibus — accuset’ = Br. Paul. V, 18, 11 int.
‘In causa — potest’ = Br. Paul. V, 5, 9.

(p. 615) *in libro VIII Theodosianae legis cap. XXIX de calumniatoribus scriptum est:*
‘Gratianus — Eutychiano coes.’ = Br. Th. IX, 29, 1. 2. 3.

(p. 616) *et item ibi post alia: ‘Calumniatores etiam sunt — detrudentur’* = fr. Br. Th.
IX, 29, 3 int.

et in libro X c. 5 de delatoribus lex promittur cfr. Br. Th. X, 5.

¹⁾ vel Iust. I, 10.

²⁾ cfr. Loening II, 520. — Conrat I, 8¹ verba ‘de episcopali audientia’ ad titulum codicis Iustiniani, qui de hac re agit, referenda esse putat. Sed verba ‘episcoporum audientia’ etiam in interpretatione ad Br. Th. XVI, 1, 2 invenies. C. VIII eiusdem concilii mundanos principes censisse dicit, ut quicunque ad eorum statuas confugerit, illaesum habeatur. Huic textui Conratius l. c. titulum codicis Iustiniani, de his qui ad statuas confugiunt [I, 25] et codicis Theodosiani titulum IX, 44 adfert, cuius unica constitutio in Breviarium non transiit. C. XVII neque cum Breviario neque cum alia lege hodie nota cohaerere videtur. C. XVIII de incestis copulatiobibus potius cum Institutionibus Iustiniani [I, 10, 2] quam cum Breviario [Br. Th. III, 12, 3 vel Br. Gai. IV, 8] conferendum esse Conratius putat. Contra Patetta Riv. It. XII, 310².

³⁾ Haenel LRV. 280.

⁴⁾ Conrat I, 21⁴, Patetta l. c. 311¹.

⁵⁾ Conrat I, 22 et 230; Halban I, 186.

— CCCXVII —

- c. 24 (p. 619) *sed et quia — sacrae leges dicunt, quia ‘convinci nemo — potest’* = Br. Paul. V, 5, 3 in fine.
ut ‘*delatori — amputetur*’ cfr. Ep. Paris. Th. X, 5, 1 in pr.
- c. 25 (p. 620) *et sacrae leges dicunt, quia ‘nemo convinci — testibus’* = Br. Paul. V, 5, 3 in fine.
et item sacrae leges dicunt = Br. Th. XI, 14, 2 int.
- c. 28 (p. 625) *et hoc — legimus* cfr. Br. Th. I, 2, 4.
- c. 30 (p. 630) *sacrae quippe leges — dicunt ‘quia iure — confessus est’* = Br. Th. IX, 1, 11 in fine.
et item: ‘Non credendum — professio’ = Br. Th. IX, 1, 7 int.
et item — dicunt: ‘Si episcopus — non licet’ = fr. Th. XVI, 2, 41.
- c. 34 (p. 638) *ex interpretatione — dicitur, quoniam ‘quicunque — inchoare’* = Br. Th. IV, 16, 2 int. in fine.
- c. 35 (p. 639) *et sicut sacrae leges dicunt ‘quia hoc — retinendum’* = Br. Th. XI, 14, 3 int.
secundum sacras leges dicentes quoscunque convinci — suisse cfr. Br. Paul. V, 5, 3 in fine.
verum de tria commonitione sacrae leges dicunt: ‘Quicunque tribus auctoritatibus — potest’ = Br. Paul. V, 5, 6 int. 7.
- (p. 642) *nam de appellatione — modo: ‘Moratoria — decet’* = Br. Th. XI, 11, 1 in pr.
- (p. 643) *et ex interpretatione — dicit: ‘Chronopium — erogari’* = Br. Th. XI, 11, 3 int.

Responsa episcoporum ad libellum proclamationis Caroli regis
contra Hincmarum Landunensem episcopum.

- c. 3 (p. 645) *de seditione — est: ‘Si quis — subiacebit’* = Br. Th. IX, 28, 1 int.
et in libro — fuit ‘In eos — simplicem’ = Br. Paul. V, 3, 1 et int. 2.
- c. 4 (p. 647) *de pervasione — Augusti: ‘Episcopi — contumacis’* = Br. Nov. Val. XII, 1 int. in pr.
et in libro — Photium ‘Quicunque — pervaseris’ = fr. Br. Th. IV, 20, 2 int.
et in libro — Messianum ‘Cognovimus — pervasisse’ = Br. Th. IV, 20, 3 int.
- c. 6 (p. 651) *et in legis — dicitur ‘Quicunque — retinendum’* = Br. Th. XI, 14, 3 int.
- c. 7 (p. 651) *sacrae leges dicunt, ut ‘Ultra — admissum’* = fr. Br. Th. IX, 1, 5.
et ex interpretatione legis ipius: ‘*Criminum — audiiri*’ = Br. Th. IX, 1, 5 int.
et ex interpretatione legis Marciani: ‘*Si quis — pertrahendum*’ = fr. Br. Nov. Marc. I, 1 int.
- c. 8 (p. 652 sq.) *in libro nono — est: Gratianus — Bautone coss.* = Br. Th. IX, 29, 1, 2.
et item: *Arcadius — Eutychiano coss.* = Br. Th. IX, 29, 3.
et item *ibi post alia: ‘Calumniatores etiam sunt — detrudentur’* = fr. Br. Th. IX, 29, 3 int.

Acta synodi cum Hincmaro Landunensi episcopo canonice vocato et praesente.

- c. 1 (p. 659) *cum leges dicant, ut ‘res olim — non potest’* = Br. Paul. V, 5, 8.
quia secundum sacras leges ‘neque accusator — defendatur’ = Br. Paul. V, 18, 11.
- c. 3 (p. 661) *‘Neganda est — evitare’* = Br. Th. IX, 1, 7.
- c. 7 (p. 668) *dicunt enim leges, ut ‘ultra provinciae — admissum’* = fr. Br. Th. IX, 1, 5.

Epistola synodalnis ad Hadrianum papam.

- (p. 681) *nemo nisi aut scriptura — convinci* = Br. Paul. V, 5, 8.

Concilium Duziazense secundum a. 874 [Mansi XVII, 282 sp.]¹⁾

Diffinitio eiusdem synodi de quadam monacha nomine Duda sacrilegio corrupta.

- c. 2 (p. 289 sq.) *unde sacrae leges — dicunt: ‘Calumniatores sunt qui falsa — detrudentur’* =
fr. Br. Th. IX, 29, 3 int.
et item: ‘*Non est ratio — terreri*’ = Br. Th. IX, 29, 1.
et item: ‘*Quicunque — retinendum*’ = Br. Th. XI, 14, 3 int.
decernente hinc sacra lege, quam probat ecclesia: ‘*In convictum — iudicabit*’ =
Br. Paul. V, 18, 13 et int.

¹⁾ Coprat I, 22²,

— CCCXVIII —

- c. 3 (p. 290) *quia vero lex dicit: 'Criminum — audi' = Br. Th. IX, 1, 5 int.*
c. 5 (p. 291) *leges dicunt: 'Iudex criminorum — convincatur' = Br. Th. IX, 30, 1 int.*
et item: 'In criminibus — compellitur' = Br. Paul. V, 16, 1.
et item: 'Unius facinoris — videatur' = Br. Paul. V, 16, 2.
et item: 'Testes — dicturos' = fr. Br. Th. XI, 14, 2 int.

Concilium Moguntiacense a. 888 [Mansi XVIII, 62 sq.].

- c. 14 (p. 68) *quoniam censemus alterius nullum iudicis — teneri* cfr. fr. Br. Th. IV, 14, 1 int.
[Haenel 122^b et 465; contra Conrat I, 21¹].¹⁾

Concilium Trosleianum a. 909 [Mansi XVIII, 263 sq.].

- c. 8 (p. 288) *item ex libro legum Theodosii III cap. 12: Quod incesti non sunt 'legitimi heredes,*
sed infamia sunt notatae utraque persona' = fr. Br. Th. III, 12, 3 int.
c. 9 (p. 289) *et inde lex a christianis imperatoribus est promulgata hoc modo: 'Quicunque*
clericatus — concessa' = fr. Br. Th. XVI, 1, 6 int.²⁾

Conciliabulum Remense a. 991 [Mansi XIX, 161].

- lex dicit 'Quicunque tribus — iudicatum'* = Br. Paul. V, 5, 6 int. [ex Hincmaro,
ut Conratus suspicatur I, 26¹].

Concilium Bellovacense a. 1114 [Mansi XXI, 122 sq.].

- c. 12 (p. 124) *ex libro legum Novellarum divi Valentiniani cap. 12: 'Si lis intra tricennium —*
extincta' = fr. Br. Nov. Val. XII, 1 int. [Conrat I, 29⁵. 6 et 79].

*Num
Breviarii in
partibus
Germaniae
usus fuerit.*

Quaeritur num ius Romanum etiam in partibus regni Francorum orientalibus valuerit. Illa legis Ribuariae pars, quam homines docti edictum cuiusdam regis Francorum fortasse Dagoberti primi (628—639) esse dicunt¹⁾, ecclesiam secundum legem Romanam vivere declarat. Habet etiam manumissionem secundum legem Romanam et libertum, si civis Romanus fuisset, secundum legem Romanam iudicandum esse dicit.²⁾ Helvetiae et Tirolis partes Romani incolebant ibidemque ut in Francia meridionali iure Romano 'vulgari' vivebant, quidam in Bavaria et Suevia prope gentes nationum Germanicarum remanserunt³⁾; in Germaniae vero interioris regionibus Romani sedes non habebant.⁴⁾ Quia popularium regni Francorum unusquisque, ubique intra fines totius regni in iudicio erat, lege originis sua respondebat, Romanis etiam extra illas regiones Germaniae, in quibus leges Romanae vigebant, iure suo uti licuisse, quoad iudicantibus legum Romanarum scientia inesset. Procedente vero tempore ius Romanum in partibus Germaniae interioribus, si modo umquam eius notitia eodem pervenerat, omnino in oblivionem venit, ut ius scriptum paullatim non scripto et lex originis legi terrae cessit, quae fere omnes unius territorii incolas quamquam variae originis erant, tenebat. Num ecclesia post saeculum nonum per aliquod tempus in partibus Germaniae regionibusque vicinis in exercenda iurisdictione sua de clericis et laicis ius Romanum adhibuerit, num praeter Dionysio-Hadrianae, quod vix credere possim, etiam Breviario genuino, fortasse vero epitomae Aegidianae animum adverterit et quo ex tempore clerici in iudiciis alios iuris libros, in

¹⁾ cfr. Ben. Lev. III, 308, Add. IV, 23; Angilr. 18, Regino II, 307. — Burchardus XVI, 9, quem inter varios compilationes etiam libri Extra Gregorii IX [c. 6 X, 5, 1] sequuntur, inscriptione 'ex concilio Moguntino' sententiam Pauli Breviario insertam [I, 6, 1] praebet. Aequo Burchardus XVI, 37 = c. 4 X, 5, 16 aliud fragmentum Breviarii [Th. IX, 4, 2 int.] concilio quodam Parisino tribuit. Utraque inscriptio teste Conrato [I, 21¹. 262¹] facta est. Burchardus fragmenta inscriptionibus mutatis ex fontibus assumpsiisse videtur [Ben. Lev. III, 163; Regino II, 144], quibus in conficiendo decreto suo usus est.

²⁾ Cetera fragmenta, quae Haenel LRV. 465 Breviario tribuit, patres concilii ex Ben. Lev. hauserunt. Conrat I, 26¹.

³⁾ cfr. Sohm ZfRG. V, 426 sq.; Brunner I, 305; Schroeder⁴ 236. Contra E. Mayer, Zur Entstehung der lex Ribuaria p. 73 sq. et 173 sq.

⁴⁾ L. Rib. ed. Sohm LVIII, 1. 5 et LXI, 2; E. Mayer l. c. 140 sq.; Brunner I, 243 sq.

⁵⁾ Jung, Römer und Romanen in den Donauländern (1877) p. 207 sq.

⁶⁾ Stobbe I, 263; Conrat 31¹.

quibus statuta canonum cum legibus Romanis coniuncta erant, adhibuerint, quia illius temporis minima monumenta ad nos pervenerunt, in dubio relinquam. Conciliorum Germaniae ut vidimus unum Moguntiacense a. 888 quendam textum praebet, qui cum Breviario conferri potest. Sed incertum est num patres concilii ea, quae illo canone ordinaverint, ex ipso Breviario hauserint. Chartae in partibus Germaniae confectae nullam iuris Breviarii mentionem facere videntur. Sed in paucis Germaniae monasteriorum bibliothecis quosdam Breviarii praesertim epitomarum codices fuisse constat. De quibus infra brevi agemus. Item de iuris Romani potestate in Raetia-Curiensi et in Tirole meridionali, quae certe ineunte saeculo undecimo, fortasse iam temporibus Ottonis primi non Italiae sed regno Germanico adnumerabatur¹⁾, apto loco disseremus.

Nunc placita instrumentaque tractabimus, quae Breviarii et in foro et in negotiis privatis usum demonstrant. Paucia etiam de rerum scriptoribus dicemus. Animadvertis quaedam eorum Breviarium 'legem Theodosianam', 'legis Theodosianae libros', 'Theodosii decreta', 'libros Theodosiani et Hermogeniani seu Papiani' nominare. Quaedam vero 'legem Romanam' memorant, quarum antiquiores ad ipsum Breviarium pertinent, posteriores vero ius Romanum indicant, quod in illis regionibus consuetudine non solum secundum sed etiam praeter vel contra ius scriptum existit. Aequi illius temporis instrumentorum formularumque verba 'lege Salica' vel 'lege Gombata' vel 'lege Gotha' non omnino ad antiquas leges scriptas referenda sunt sed in dies magis ius consuetudinarum laudant, quod in illis regionibus antiquas leges vel adiuvit vel supplevit vel corredit.²⁾

*Placita
instrumenta-
que et rerum
scriptores.*

1. Primo Gregorii Turonensis mentionem faciemus. Refert in historia Francorum [IV, 46] Andarchium quendam servum 'de legis Theodosianae libris' eruditum fuisse.³⁾ In Vitis patrum [VIII, 5] testamentum sancti Nicetii Lugdunensis episcopi anno 573 'post dies, quas lex Romana sancivit' apertum esse⁴⁾ dicit, quocum Br. Paul. IV, 6, 2 conferendum est. Clausulam 'secundum leges Romanas' etiam Gesta Dagoberti⁵⁾, compilatio illa saeculi IX confecta, de cuius fide valde dubitatur, Aimonique monachi⁶⁾ Floriacensis gesta Francorum praebent. Uterque fortasse fragmento Breviarii [Br. Paul. III, 7, 1 int.] nititur.⁷⁾
2. Testamentum Burgundofarae in favorem monasterii Eboraciensis conscriptum (632) habet verba 'in lege quoque Theodosiana'.⁸⁾
3. Scriptor vitae a. Praeiecti episcopi Arvernensis et martyris circa annum 674 defuncti refert episcopum iuxta statuta canonum vel 'legem, quae dicitur Romana' [cfr. Br. Th. II, 8, 2] sabbato ante Pascham in iudicium venire noluisse.⁹⁾
4. Bonitum episcopum Claromontanum, qui anno 709 decessit, 'Theodosii decretis' id est Breviario edoctum fuisse anonymous vitae eius auctor narrat.¹⁰⁾

¹⁾ Diu fines inter Italiam et Germanicum regnum incerti erant. Dilapse regno Carolingico saeculo decimo marchia Bernensis Italiae adscribatur. Ab anno 952 vero marchiones natione Germanici ibidem negotia gesserunt ducique Bavariae postea illi Carinthiae subditi erant. Anno 1027 Conradus II episcopo Tridentino comitatum Tridentinum, qui pars marchiae Bernensis erat, administrandum tradidit. Exceptis nonnullis regionibus hoc territorium, si non ab anno 952, at certe ab anno 1027 ad regnum Teutonicum pertinebat. Saeculo duodecimo edictum Friderici (1182) Tridentum regni Teutonici civitatem nominat. cfr. Durig, Über die staatsrechtlichen Beziehungen des italienischen Landesteiles von Tirol zu Deutschland und Tirol (1864); Stumpf in 'Forschungen zur deutschen Geschichte' XV, 159; Waitz V¹, 151; VI¹, 370; Th. Sickel in IOeGF. VI, 125 et tom. suppl. II, 102 sq.

²⁾ Stouff I. c. 9. 10.

³⁾ M. G. SS. rer. Merov. I, 180. Cfr. Sav.² II, 123; Fitting, Anfänge 16^c.

⁴⁾ M. G. ibid. I, 695.

⁵⁾ M. G. ibid. II, 399 sq.

⁶⁾ Migne, Patrol. lat. CXXXIX, 627 sq.

⁷⁾ cfr. Sav.² II, 110^f.

⁸⁾ Pardessus, Diplomata chartae etc. (1849) II, 15 sq. Cfr. Sav.² II, 119.

⁹⁾ Acta sanctorum Bolland. 25. Ian. p. 632. Conrat I, 14^a.

¹⁰⁾ Mabillon, Acta sanctorum ord. s. Bened. saec. III I, 79; Sav.² I, 465; Fitting, Anfänge 17^c. Quibus Fittingus l. c. addit fragmentum vitae S. Desiderii Caturicensis episcopi (629—654), quo auctor episcopum legum Romanarum indagationi studuisse contendit.

5. In placito, quod Carolus Magnus anno 797 die decimo septimo mensis Februarii apud Aquas habuit, Asoarius abbas Prumensis in iudicio villas quasdam 'secundum quod lex Romana edocet et sui scabini ei indicaverunt' reddidit.¹⁾
6. Charta donationis Harvici Andecavensis monasterio Prumensi factae [a. 804] in proemio habet verba: 'cum in libris Theodosiani et Hermogeniani seu Papiani, per quem lex continet, scriptum est, quod donationi traditio subsequatur', quocum Br. Th. VIII, 5, 1 int. conferas.²⁾
7. Praeceptum Ludovici Caeci Bosonis filii [894 III. Idus Augustas], quo donationem patris sui episcopo Gratianopolitano confirmat, in fine hanc clausulam praebet: 'Illud etiam inserere iussimus, ut si aliquis nostro facto refragator in aliquo repertus fuerit, mox poenam, quam lex Theodosii praecipit, id est XXX libras auri, esse multandum etc.'³⁾ Poenam XXX auri librarum neque in Breviario neque in Theodosiano genuino invenies. Attamen 'legem Theodosii' Breviarium mihi esse videtur faveoque conjecturae poenam, cuius etiam formula codicis Vercellensis mentionem facit, in iure Romano aevi Francorum statutam itaque legi Theodosii adscriptam esse, qua nomine tum Breviarium significabatur.
8. Charta donationis, quam Arnaldus comes Carcassonae monasterio s. Ioannis Baptiste Castri-Malasti anno 949 dedit, dicit: 'quod legis Romanae primum capitulum apud librum tertium saluberrime intonat: Cum inter ementem — permittatur' = Br. Th. III, 1, 1 int.⁴⁾
9. Instrumentum placiti Arelatensis anno 968 die vicesimo Augusti sub Guilelmo comite Provinciae habitu dicit: et si legibus factum et definitum habui, qualiter lex Romana commemorat: 'quicquid in praesentibus partibus fuerit ordinatum, habebit plenissimam firmitatem nec poterit immutari' = Br. Th. IV, 15, 2 int.⁵⁾ Idem fragmentum etiam placitum a. 984 secundo die Februarii in Monoasca habitum praebet, nam quae de lege Romana dicit, ex illo placito anni 968 sumpsisse videtur.⁶⁾
10. Charta donationis Guilelmi Provinciae comitis anno 979 die decimo septimo mensis Aprilis filio suo factae in proemio hac clausula ornatur: 'Auctoritas etenim iubet ecclesiastica et lex praecipit Romana, ut quicunque rem suam in alicunque transfundere voluerit potestatem, per paginam testamenti eam infundat, ut prolixis temporibus secura et quieta permaneat.'⁷⁾ Variae chartae notitiaque eandem similemve clausulam passim etiam abbreviatam praebent. Quarum complures chartularium abbatariae S. Victoris apud Massiliam continent, exempli gratia donationes Bertranni comitis [1018—32], Geraldi [ca. 1060], Rostagni episcopi Vaisonensis [1117 VI, 28].⁸⁾ Talia etiam in chartulario Lerinensis abbatariae invenies, exempli gratia in instrumento Fulconis [saec. XI], Adelberti [saec. XI], Guilelmi Gauceranni [1026—1066], Guilelmi [1030—1046], Raimundi comitis [1046—1066], Rostagni Avinonensis praesulis [1073], Gaufredi episcopi Antipolitani [1083], Abellonii [1092], Augeri Regensis episcopi [1096], Blacatii [1096—1115] et Bertranni Engilramni de Corsegolas [1155].⁹⁾ Quorum duo [1083 et 1096] non solum 'lege Romana' sed etiam 'Francorum' ordinatum esse dicunt, donationes per scripturas faciendas esse, alia [ut 1073, 1092, 1096—1115, 1155]

¹⁾ Beyer, Mittelrhein. Urkundenbuch I, 41; Hübner ZfRG.² XII addit. 22 No. 134.

²⁾ Beyer I. c. I, 47; Sav.³ II, 120; Haenel LRV. 465.

³⁾ Collection de docum. inedits sur l'histoire de France. Cartulaires de l'église cathédrale de Grenoble ed. Marion 65. Conrat I, 37; Patetta, Riv. It. XII, 309 sq.

⁴⁾ (Vaissette) Histoire de Languedoc II, preuves 91. Sav.² II, 114^d; Haenel LRV. 72^c.

⁵⁾ Martène, Collectio amplissima I, 322. 323; Guérard, Cartulaire de l'abbaye de S. Victor de Marseille I, 307 sq.; Sav. II, 111^k; Haenel I. c. 465; Conrat I, 38^a.

⁶⁾ Martène I. c. I, 334; Sav.² II, 117^a; Haenel I. c. 465; Conrat I, 38^a.

⁷⁾ Guérard I. c. II, 509.

⁸⁾ Guérard I. c. II, 12; I, 362. 369. 399; II, 472. Cfr. chartam donationis Rostagni sine die, Gallia christiana I, 78.

⁹⁾ Moris et Blanc, Cartulaire de l'abbaye de Lérins I, 49, 46, 91, 125, 252, 242, 92, 198, 215, 224 et 292.

praeter legem Romanam etiam ‘documenta sanctorum apostolorum’, ‘scripturae divinae testimonia’, ‘auctoritatem ecclesiasticam’, ‘sapientium consuetudinem’ memorant ex eisque rationes donationum conscribendarum ducunt. Quibuscum conferas arengam chartae, qua Isembertus episcopus Pictaviensis anno 1029 mense Maio Cadelonem vicecomitem eiusque filium ecclesiam quandam monasterio Cluniacensi submisso confirmavit. In qua legere potes ‘etiam Romanorum principatus lege sancitum esse donationes scriptionis serie antiquitus legaliterque faciendas esse.’¹⁾ Itaque donationis Bertranni episcopi Reiensis instrumentum anno 1062 confectum dicit ‘ut cuiuscunque rei donatio litterali particulatione insigniretur et testium munitione firmaretur’.²⁾ Dein charta donationis Berengarii Foroiuliensis episcopi (1096) exponit ‘Romanae legis aliarumque legum docent praecepta, hoc etiam sanctorum patrum confirmant instituta, ut quicunque aliquid de suo in alterius potestatem transfundere voluerit, per chartam testamenti illud infundat’. Eiusdem charta anni 1101 verbia incipit: ‘Romanae legis auctoritate cautum habetur, ut cum aliquis donationem facit, in instrumento ea conscribatur ipsumque instrumentum eorum, qui donationem fieri vident, testimonio confirmetur.’³⁾ Denique charta Adalaxis Avenniacensis comitis [1129] in proemio clausulam praebet: ‘Romana lex praecipit et antiqua consuetudine sancitum est etc.’ Quae clausulae⁴⁾, quantum ad legem Romanam pertinent, iure consuetudinario nituntur, quod praeter Breviarii fragmentum [Br. Th. VIII, 5, 1] exstitit.

11. Otto abbas Cluniacensis vitam S. Geraldis conscribens libro III c. 4 narrat comitem recusasse plures quam C servos dimittere, ‘ut lex mundialis in hoc observetur’, quocum Br. Gai. I, 2 pr. et Br. Paul. IV, 14, 4 conferas.⁵⁾
12. Charta donationis monasterio S. Petri Garnensis factae [ca. 1015] in proemio narrat: ‘Multum declarat sive docet lex Romana vel Salica, ut unusquisque homo de res suas proprias licentiam habeat ad faciendum, quod voluerit’ quocum Br. Th. VIII, 5, 1 conferendum est.⁶⁾
13. Fulbertus Carnotensis in epistula quadam anni 1016 vel 1017 ad Theodericum Aurelianensem episcopum directa interpretationem ex Br. Th. I, 2, 1 praebet. Idemque fragmentum ex Constantino etiam canonici Carnotenses epistulæ ad Leuthericum Senonensem archiepiscopum anno 1029 directæ inseruerunt.⁷⁾
14. Quamvis ipsum Breviarium sive legem Romanam non memorent, tamen eiusdem præcepta [Br. Paul. IV, 6] observant testamenta Bertranni [616] et Haidoindi [† 642] Cenomanensium episcoporum et Widradi Flaviniacensis abbatis [† 748].⁸⁾
15. Hoc loco etiam, quamquam de earum fide valde contenditur, illam relationem vel evindicationem sive memoriale et responseionem⁹⁾ adferam, quas in capitibus XLIII et XLVII Gestorum Aldrici Cenomanensis episcopi [832 – 856] tempore eius conscriptorum legere potes. In relatione narratur, quomodo monasterium Anisolae ad ius Cenomanicae matris ecclesiae ante dominum Ludovicum imperatorem ab Aldrico episcopo canonice et legibus evindicatum fuerit. Qua in lite coram iudicibus nonnullae canonum legumque sententiae recitatae sunt, inter quas capitula legis Romanae Wisigothorum assumebantur. Primo fragmentum Br. Nov. Val. XII, 1 int. cum inscrip-

¹⁾ Bruel, Recueil des chartes de l'abbaye de Cluny IV, 19 sq.

²⁾ Gallia christiana I, App. 82; cfr. Sav. II, 112^a.

³⁾ Gallia christiana I, App. 84 et 88; cfr. Sav. II, 112^a.

⁴⁾ Gallia christiana I, App. 142; cfr. Sav. II, 112^a.

⁵⁾ Migne, Patrol. lat. CXXXIII, 691 sq.; cfr. Sav. II, 111^{1 m.}

⁶⁾ (Vaissette) l. c. II, preuves 169. Praeterea ‘legem Gothorum’ id est Visigothorum commemorant documents Septimaniensia [c. 941 et 1060] Gallia christiana I, App. 3 et 4 [Sav. II, 115^c].

⁷⁾ Bouquet, Recueil des historiens des Gaules et de la France X, 453 et 508. Conrat I, 29⁷ et 8.

⁸⁾ Mabillon, Vetera analecta, ed. nova [1723] p. 255 et 267. Acta Sanctorum ordinis Benedicti S. III. I, 632 sq. cfr. Sav. II, 116, 118, 119.

⁹⁾ Migne, Patrol. lat. CXV, 77 sq., 88 sq.; Sav. II, 120ⁿ et 480; Haenel LRV. 465; Simson, Entstehung der Pseudo-Isidorischen Fälschung 79 sq.; P. Fournier in Nrb. XI, 84 sq.; Conrat I, 310 sq.

tione et subscriptione [*si quis pulsatus — excolvat*]; dein *quinq̄ cap̄tula de effectu sententiarum et finib⁹ litium, Pauli sententiarum libro V* = Br. Paul. V, 5, 6 int.; item *Theodosius libro quarto de sententiis ex periculo recitatum* = Br. Th. IV, 15, 2 int. cum inscriptione et subscriptione. Quae vero haec capita sequuntur, quamvis ea auctor ex eadem lege Romana de libro Pauli assumpsisse declareret, a Breviario aliena sunt. — In responsione Ludovici imperatoris in eadem lite emissa varia ex Breviario invenies, sed cum ea, quae adferuntur, neque ipsius legis neque epitomarum nobis notarum textui omnino congruant, negari non poterit, quin epitome nobis ignota in responsione scribenda usui fuerit. Sunt haec: *Constitutum est a sanctis patrib⁹ et bonis imperatoribus et lege decretum, ut ‘quidquid — intervenit, non valebit’* = Ep. Aeg. Th. I, 2, 4. Ep. Paris. ibidem habet ‘interfuit’. Item alibi: ‘*quaecunque contra ius — impetrata*’ cfr. Br. Th. II, 1, 1 et int. Item alibi: ‘*Qui falsa — puniantur*’ cfr. Ep. Aeg. Paul. I, 12, 1. Item alibi: ‘*Dolus malus — simulatur*’ = Br. Paul. I, 8, 1. Item alibi: ‘*Qui dolum — tenebitur*’ cfr. Ep. Mon. Paul. I, 8, 2. Item alibi: ‘*Dolus malus — convelle*’ = Ep. Par. Th. II, 15, 1 in pr. omisso verbo ‘chartarum’. Item alibi: ‘*Redintegrandum — desperierit*’ cfr. Ep. Aeg. Paul. I, 7, 2. Item alibi: ‘*Quidquid vera — non valebit*’ cfr. Br. vel Ep. Mon. Th. I, 2, 4.

*Formulae
aevi Mer-
ovingici et
Carolingici.*

Etiam formulis aevi Merovingici et Carolingici nonnulla fragmenta ex Breviario inserta sunt. Complures ostendunt statuta iuris Romani et Germanicarum nationum iam commixta esse et coaluisse. Aliae ut Turonenses, quamquam ex iure Germanico ortae sunt, verba clausulasve ex legis Romanae Visigothorum interpretatione vel potius ex epitoma quadam fortasse ex Aegidiana sumpsisse et ne hanc quidem recte intellexisse videntur.¹⁾

Formulae Andecavenses [Zeumer Form. 1 sq.].

41 *ius liberorum* cfr. Br. Nov. Val. IV, 1 int. et Br. Paul. II, 24, 6 int.

3 cfr. Br. Gai. 1 (?). Formulae Arvernenses [l. c. 26 sq.].

Formulae Marculfi [l. c. 32 sq.].

II, 19 cfr. Br. Paul. II, 18, 10 int.

Ep. Aeg. Paul. II, 17, 1.

Formulae Turonenses vulgo Sirmondicae dictae [l. c. 128 sq.].

4 in pr. cfr. Br. Th. IV, 18, 2 int.

11 *si quis infantem* etc. = Ep. Aeg. Th. V, 8, 1. [cfr. Brunner I, 361²⁾]

14 in pr. cfr. Br. Th. III, 5, 2 int.

15 cfr. Br. Th. VIII, 5, 1 int.

16 *viventibus* etc. = Ep. Aeg. Paul. II, 20, 2 [cfr. Brunner l. c.].

17 *si manente* etc. = Br. Paul. II, 24, 5 int.

18 *quia malo* etc. cfr. Br. Paul. II, 24, 6 int. in fine.

19 *certis rebus* etc. = Br. Th. III, 16, 1 int. in pr.

20 *quicunque* etc. = Br. Th. II, 12, 4 int.

21 *quidquid pater* etc. cfr. Br. Th. II, 24, 1 int.

22 *quidquid filius* etc. cfr. Br. Th. II, 24, 1 int.

24 *qui tutores* etc. cfr. Br. Th. III, 18, 1 int.

25 *ideo una* etc. cfr. Br. Th. III, 19, 4 int. [cfr. L. Rom. Cur. III, 19, 4].³⁾

25 in pr. cfr. Br. Th. II, 9, 1 int.

29 cfr. Br. Th. IV, 16, 1 int. [cfr. L. Rom. Cur. IV, 16, 1].⁴⁾

¹⁾ cfr. Sav.² II, 125 sq.; Haenel LRV. 465; Zeumer l. c. 130; Brunner I, 401 sq. Stouff l. c. 3⁵ disserit in regno Francorum formulas quasdam habere clausulas ‘ex corpore Theodosiani’ ‘in Theodosiano codice’, quae non ad codicem genuinum sed ad Breviarium respicere videntur. Cfr. testamentum Burgundofarae (632) supra p. CCCXIX.

²⁾ Zeumer l. c. 148⁶; Conrat I, 296⁶. 297⁶.

³⁾ Conrat I, 296⁶. 298⁶.

29 *si quando* etc. = Ep. Aeg. Paul. V, 39, 1.
quicunque = Br. Th. IX, 1, 8 int.

30 *si quis — requiratur* cfr. Ep. Aeg. Th. IX, 11, 2 int.

32 *secundum legem Romanam* etc. cfr. Br. Th. IX, 19, 1 int. 2 int.

39. 40 cfr. Br. Th. IV, 12, 1.

Additamenta e codicibus formularum Turonensium [l. c. 159 sq.].

1 *non occultae* etc. cfr. fr. Br. Th. VIII, 1 int.

Appendix ad formulas Turonenses ex cod. Vat. reg. 1050 s. IX [l. c. 163 sq.].

2 *sicut in Theodosiano* etc. cfr. Br. Th. III, 5, 1 int. et 2 int. et 5.

3 in pr. cfr. Br. Th. III, 5, 2 int.

4 *quicunque* etc. cfr. Br. Th. II, 12, 4 int.

Formulae Bituricenses [l. c. 169 sq.].

9 cfr. Br. Th. IV, 7, 1 et Br. Gai. I, 1, pr. et § 4.

15 *per sacrorum* etc. cfr. Br. Th. III, 12.

15° *trium curialium* cfr. Br. Th. XII, 1, 8.

Chartarum Senonicarum appendix [l. c. 208 sq.].

3 cfr. Br. Th. IV, 7, 1.

Formulae negotiorum civilium [l. c. 533 sq.].

3 cfr. Br. Nov. Val. XII, 1 int. et Br. Paul. V, 5, 6 et int.

4 *interpretatio: ‘Tam — procedat’* = Br. Th. IX, 1, 4 int.

si quando — reformetur = Ep. Aeg. Paul. V, 39, 1 [cfr. Form. Turon. 29].

5 *ut nullus* etc. cfr. Br. Th. IX, 1, 4.

tam civile — praecidat = Br. Th. IX, 1, 4 int.

nisi — audiatur cfr. Br. Th. IX, 1, 6 int.

6 cfr. Br. Th. IX, 1, 6. 8. 11 [Conrat I, 263].

9 *osculum* cfr. Br. Th. III, 5, 5.

10 in pr. cfr. Br. Th. III, 5, 1. 2 int. 5 [cfr. Form. Tur. app. 2].

15 *osculum* cfr. Br. Th. III, 5, 5.

18 in fine = Br. Th. I, 1, 1 int.

Breviarium etiam legislatione in Francorum regno cuiusdam momenti fuit. Quod attinet ad leges nationum Germanicarum regno Francorum adscriptarum, quibusdam codicibus legis Salicae fragmentum Breviarii ‘de matrimonii vetitis’ insertum esse constat. Invenies enim in codicibus secundae familiae [codd. Paris. 18287 et 4403 B] et in Heroldiana et in lege emendata additamentum secundum ad Tit. XIII¹⁾ sumptum ex interpretatione ad Br. Th. III, 12, 3. Ut Brunner [I. 294] explanavit, codices secundae familiae et Heroldiana non ante finem sexti saeculi confecti sunt. Praeterea novella ad legem Salicam complura ex iure matrimoniali praecepta continens in c. 71 [Cap. I, 6], ut Brunner illustravit, ex Br. Th. IX, 19, 1 cum interpretatione atque e lege Visigothorum [III, 3, 4 Antiqua] pendere videtur.²⁾

*Leges
nationum
Germani-
carum.*

Legis Ribuariae additamentum³⁾ [58, 1] de manumissione in ecclesia cum iuriis Romani statutis cohaerere videtur. Sed contra Savignium [II, 95^d] Conratus [I, 2^b] recte dubitat, num a Breviarii textu [Br. Th. IV, 7, 1] dependeat.

Leges Alamannorum teste Lehmanno [NA. X, 501] qui eas postremo edidit, nihil cum iure Romano commune habent.⁴⁾ Savignius [II, 84] legis Baiuvariorum I, 1, 12 partem

¹⁾ ed. Behrend 1897, p. 25. Cfr. Loening II, 552¹; E. Mayer l. c. 81¹¹ (82); Brunner I, 294¹¹.

²⁾ Brunner II, 669²¹. Idem in comm. min. Berol. (1894) p. 563 sq.

³⁾ ed. Sohm M. G. LL. V, 242.

⁴⁾ Sav. II, 95 legis Alam. tit. 39 cum Br. Th. III, 10, 1 et III, 12, 8 coniungit. Sed res aliter se habet, ut legi potest apud Merkel M. G. LL. III, 57⁷⁰ et Loening II, 552.

ad verbum ex Br. Th. XVI, 1, 6 sumptum esse dixit eique multi assenserunt.¹⁾ Cum ad compilanda capita ad res ecclesiae spectantia apud Baiuwariorum clerici adhibiti sint, non omnino omittendum est, illos hoc loco Breviario usos esse; sed constitutio etiam in Theodosiano genuino [XVI, 2, 44], in Sirmondianis [c. 10], in Iustinianeo [I, 8, 19] apparet. Titulus vero de nuptiis incestis prohibendis [III, 6], ut Zeumerus [NA. XXIII, 109 sq.] diligentissime illustravit, non ex ipsa lege Romana Visigothorum [Paul. II, 19, 5] sed ex antiquo iure Visigothico codicis Euriciani sumptus esse videtur, qui ipse fontibus Romanis Breviario vetustioribus innititur.

Capitularia regum Francorum Nonnulla ex Breviario partim ad verbum partim sensu tantum in capitularia regum Francorum transierunt. Decreta aevi Merovingici tabella explanabit.

Childeberti II. decretio (596, II, 29) [M. G. Capit. I, 15 sq.].

c. 2 cfr. Br. Th. III, 12, 2—4.

c. 3 cfr. Br. Paul. V, 2, 3. 4 et int.; Br. Th. IV, 12. 13.

Chlotarii II. praeceptio (584—628) [M. G. Capit. I, 18 sq.].

pr. cfr. Br. Nov. Val. VIII, 1 in pr.

c. 2 cfr. Br. Th. I, 2, 1 cum int.

c. 5 cfr. Br. Th. I, 2, 4 int.

c. 7 cfr. Br. Th. III, 10, 1.

c. 13 cfr. Br. Paul. V, 2, 4 int.; Br. Th. IV, 12; Br. Nov. Val. VIII, 1.²⁾

Aevi Carolingici capitulare missorum a. 803 (c. 10), quod Ansegisus [III, 37] et post eum etiam Benedictus Levita [II, 227] tradiderunt, conferendum est cum interpretatione Th. V, 11, 1.³⁾ — Longe aliter se habet res in capitulis de praescriptione temporis, quae Krausius volumine altero novae capitularium editionis [p. 25 sq.] praebet. Leguntur in codd. Vat. Pal. 582 et Paris. 9654 capita subnexa capituloibus Wormatiensibus anni 829, n. cod. vero Monacensi 3853 sub fine multorum capitum post Ansegisi libros suppletorum. Caput primum tit. LXXIX legis Burgundionum repetit, secundum vero ex Aegidiana epitoma constitutionem unicam Th. V, 10 praebet. Ludovico Pio minime tribuenda sunt, sed ut editor illustravit [p. 25], a scriptore quodam Burgundione collecta in hos transierunt codices. Eadem postea Regino nonnulla verba omittens in primum suae collectionis librum [c. 20—22] cum falsa inscriptione ‘Ludovici imperatoris c. IX’ assumpsit. — Capitulare a. 789 c. 66 [M. G. Capit. I, 59], quod etiam Ansegisus [I, 62] habet et Haenelius in tabella sua p. 464 tamquam cum Breviario [Th. IX, 18, 2] cohaerens adducit, quamvis utrumque fragmentum ad Levit. XIX, 26 et Deuteron. XVIII, 10, 11 respiciens contra ‘hariolos et augures’ contendat, tamen nihil commune inter se mihi habere videatur. — Edictum Pistense Caroli Calvi occidentalis Franciae regis anni 864, ut supra annotavimus, plurimis locis regionum mentionem facit, in quibus secundum legem Romanam, id est praesertim secundum Breviarii rationes, iudicatur. Cuius edicti auctor etiam de illis legibus cogitavit, quas praedecessores sui nationis Francorum et nominatissimi imperatores de his constituerunt, qui filios suos fame aut alia quadam necessitate cogente vendunt [cfr. Br. Th. III, 3, 1; Br. Paul. V, 1, 1]. Sed earundem [l. c. II, 311 sq.] unum illud interpretationis Breviarii ‘Quicunque — consequatur’ fragmentum [Br. Nov. Val. XI, 1] ponit [l. c. 326⁴⁾]. — Denique caput 6 capitularis Tusiacensis Caroli secundi a. 865 mense Februario in Burgundiam directi [l. c. II, 330] verbis ‘sicut lex Romana praecepit’ auctore Conrado [I, 4⁴] ad illud fragmentum interpretationis Breviarii [Th. I, 1, 1] pertinet, quo ordinatur leges sine die et consule prolatas non valere.

¹⁾ Haenel LRV. 466; Merkel in A. XI, 638 et 641¹; Idem M. G. LL. III, 277²; Stobbe I, 166²; Loening II, 325; Zeumer NA. XXIII, 109. Mommsenus in hac editione p. 852 legem Baiuvariorum fortasse ex Iustinianeo haussisse notat.

²⁾ cfr. Loening II, 287 sq.

³⁾ M. G. Capit. I, 115, 10; 429, 36.

Breviarium imprimis eius interpretationes et epitomae diu in scholis Franciae grammaticalibus ad erudiendos in iuris rudimentis discipulos adhibebantur.¹⁾ Utrum in partibus Germaniae discipuli, qui praeter tempora Caroli Magni et Ottonum fere omnes ordinis clericorum erant, artem rhetoricae tractantes et postea clerici iuri canonico studentes etiam quaedam iuris Romani rudimenta didicerint, in dubium vocatum est. Quae Spechtus hac in re disseruit, Fittingus²⁾ argumento iuvit magistros codicibus leges Germanicas continentibus, quae in bibliothecis monasteriorum asservarentur, in scholis usos esse, ad interpretandos vero libros Ciceronis de arte rhetorica vel ad praeparandas iuris canonici lectiones, quod ius Romanum attinet, Breviarium adhibuisse. Cui Conratius I, 31¹ documentis nondum exhibitis sed cap. 35 secundi voluminis reservatis, ut mihi videtur, recte obsistit.

*Breviarii usus
in scholis.*

Breviario ex Pauli sententiis, Theodosiani integri librorum praesertim ex primo et decimo sexto, ex novellis Posttheodosianis³⁾, ex constitutionibus Sirmondianis varia additamenta⁴⁾ data sunt, quae non solum in forma appendicu[m] ad finem Breviarii adscribentur, sed etiam procedente tempore ipsi textui inserebantur. Sirmondianarum fragmenta const. 1, 2, 5, 7 in epitomen Parisinam transierunt.⁵⁾ Explanaciones titulorum et glossae factae sunt, demique varia compendia ex Breviario genuino vel aucto compilata sunt, quae codices decurtatos et epitomas nominant.

*Additamenta
Breviarii.*

Quam late Breviarii notitia praesertim in regionibus Galliae diffusa fuerit, appareat ex magna codicum ibidem conscriptorum copia, quae ab aetate Karolina crevit et si decurtatorum et epitomatorum rationem habemus, vere ingens fuit. Quibus pauci tantum codices adiungendi sunt, quos in Germania vel in Helvetia natos esse constat.

*Codicum
diffusio.*

Codicum Breviarii integrorum temporibus ante Carolum Magnum confectorum praeter duo folia cod. Paris. lat. 12161, quae auctore Mommseno [in his Prolegomenis p. LXV] facile saeculo sexto, secundum Haenelium [LRV. p. XLIII] saeculo septimo scripta paullo post vero rescripta sunt, et Legionensem duo tantum codices P et M gemelli ad nos pervenerunt.⁶⁾ Uterque ex Gallia saeculo septimo profectus esse videtur. Regnante Carolo archetypum deperditum codicis Parisini 4415 scriptum esse dicunt, si plenus fuit ante annum 788, si decurtatus post 788, quo anno omnes codices decurtati posteriores esse videntur [Mommsen in his Prolegomenis p. XCV et XCIX]. Nono saeculo codices N, F, 17, 14, S, Q, exeunti nono vel incipienti decimo codex E*, decimo codices B, K, 16 tribuendi sunt, qui omnes in finibus magni Francorum regni confecti sunt. Saeculo decimo vel undecimo codex G scriptus est, quem Bluhmius [M. G. LL. IV p. XXXVII] in celeberrima tunc Fuldaensis monasterii librariorum sede factum esse dicit.

Breviarii codicum ex Theodosiano integro auctorum L saeculo octavo exeunte vel nono incipiente, ut Haenelius LRV. p. XLIX opinatur, in Gallia meridionali confectus est, Y saeculo decimo compilatus origine est Remensis. Extra Italiam codices F [s. IX] et D [s. IX/X], qui Y gemellus est, scripti sunt.

¹⁾ Sav.² I, 463, II, 123; Fitting, Brachylogus p. 25 sq.; Idem in ZfRG.¹ VI, 116; Idem, Anfangs p. 15 sq.; Glasson IV, 192 sq.; Caillemer in Nrh. III, 601 sq.; Conrat, Epitome Exactis regibus p. CLXXXVIII; Idem, Quellen I, 44; Flach 104 sq.; Brissaud 171 sq.; Halban II, 857 sq. Fittingo, quae de usu scholastico in partibus Franciae summa cum diligentia explanavit, Flachius Conratius et Halbanus recte adversantur.

²⁾ Specht, Geschichte des Unterrichtswesens in Deutschland von den ältesten Zeiten bis zum 13. Jahrhundert (1885) p. 122 sq.; Fitting ZfRG.¹ VII, 84 sq.

³⁾ Auctor epitomae Aegidianae ex codicibus quibusdam Breviarii auctis compendio suo rubricas titulorum 1—6 Novellarum Maioriani una cum summa tit. VI 'de sanctimonialibus etc.' inseruit. Haenel LRV. 310; P. M. Meyer in capite primo Proleg. in Theod. II; Conrat I, 223¹¹. — Ut Meyer mecum liberalissime communicavit, codex D novellam Valentiniani 8, 1, quae extra Breviarium est, praebet [cfr. Conrat I, 255¹²]. Aequo codex Berol. Phill. 1735 saec. VIII/IX inter epitomen Monachi novellas Valentiniani 16, 1 et 24, 1 [Theod. II, p. 101 et 117] habet.

⁴⁾ Conrat I, 141 sq., 218 sq. et 332; Flach 82 sq.; Halban II, 326; Mommsen in his Prolegomenis p. LXXXII sq.

⁵⁾ Haenel LRV. XXVI¹³ et 252; Mommsen in his Proleg. XC et XCI.

⁶⁾ De codice P confer, quae Caillemer dixit in Memoires de l'academie de Lyon, classe des lettres XX, 68.

Decursum Sangallensis 731 anno 793 in monasterio S. Galli scriptus esse videtur. Saeculo nono ex Gallia profecti sunt Mediolanensis Ambros. 276 inf., Bernensis 263, Parisini 4403 A, 4411, 4413¹⁾, 4415, Varsoviensis bibl. univ. 480 et Parisinus 9652. Fine saeculi noni vel principio saeculi decimi codex Parisinus 4410 confectus est. Decimo tribuuntur codices ex Gallia profecti Berolinensis lat. quart. 150, Clermont-Ferrand 201, Leidensis Vossianus quart. 47, Parisinus 4409. Ad saeculos X/XI pertinet codex Vaticanus reginae 1048.

De origine codicum Parisinorum 4408, 4412 et 9653 saeculi noni, Vat. reg. 857 [saec. IX/X], Vat. reg. 1023, qui gemellus est Parisino 4412, Montispess. H 136 [saec. X] Vat. reg. 1050 [saec. XI] Haenelius et Mommsenus nihil egerunt. Quorum plurimi vero, cum vel legem Romanam Burgundionum sive totam sive excerptam [Paris. 4412 et 4414, Montispess. H 136, Vat. reg. 1050] vel concilia Galliae [Paris. 4414] vel leges quasdam nationum Germanicarum regni Francorum adscriptarum [Paris. 9653, Vat. reg. 857, Montispess. H 136, Vat. reg. 1050] contineant, sine dubio terrae Francogallicae vel regionibus eidem vicinis, minime vero Italiae attribuendi sunt.

Denique etiam codicum epitomatorum, quorum origo definienda est, longe maxima pars exceptis codicibus legis Romanae Curiensis et illis, quos ex Italia profectos esse infra demonstrabimus, ad partes Galliae spectat.²⁾ Stuttgartensis iur. quart. 134 antea Weissenaensis saeculi decimi Aegidianam decursum complectens, ut Haenelius exposuit, in meridionali Helvetiae parte scriptus esse videtur. Originis Germanicae codex Monacensis lat. 4460 saeculi undecimi est, qui praeter epitoma Aegidianae compendium Alamannorum leges, Ansegisi capitularia et formulam quandam abrenuntiationis diaboli lingua teutisca recentiore conceptam continet.³⁾ Saeculi duodecimi nullus codex ex partibus Galliae et Germaniae ad nos pervenit. Decimi tertii saeculi codex Parisinus 4696 epitomen Aegidii praebet, quibus librarius Ciceronis Topica inseruit.

*Catalogi
bibliothecarum
Breviariorum
mentionem
facientes.*

Excerpta ex medii aevi bibliothecarum catalogis, qui nobis Breviarii notitiam tridunt, Mommsenus in his Prolegomenis p. CV sq. maxime ex collectaneis Gustavi Beckeri dedit.⁴⁾ Quibus catalogum saeculi noni Sangallensem addam in rubrica 'de legibus' codicem 'lex Theodosiana, lex Ermogeniana, lex Papiani, lex Francorum, lex Alamannorum in volumine uno' commemorantem. Codex Sangallensis 731 exeuntis saeculi octavi esse videtur, de quo, quantum ad legem Romanam Visigothorum pertinet, Haenelius LRV. p. LXXXIII No. 42 et Mommsenus in his Prolegomenis p. XCIX egerunt. Breviario bibliothecarius nomen 'lex Theodosiana, lex Ermogeniana, lex Papiani' dedit; legem Romanam Burgundionum, quae saepe lex Papiani nominatur, codex non continet.

Plurimi horum catalogorum Galliae tribuendi sunt, Germaniae Helvetiaeque Augiensis et Sangallensis, nam Corbionenses monasterio Corbeiae in Gallia sito adscribendi sunt.⁵⁾

*Breviarii usus
apud
scriptores.*

Ab septimo saeculo usque ad decimum tertium varii auctores Francogalliae Germaniaeque nonnulla fragmenta legis Romanae Visigothorum eiusque additamentorum vel ex ipsis Breviarii codicibus vel ex compilationibus a Breviario dependentibus sumpserunt Breviariique locos nobis partim ad verbum partim sensu tantum praebent. Habemus epistulas, varias iuris collectiones, opera iurisconsultorum aliaque. Animadvertendum est etiam iurisprudentiae illis temporibus neminem fere nisi clericos saeculares vel regulares operam dedisse. At ex illis, quae scripserunt, operibus multa ad ipsas ecclesiae res pertinent, sive usui ecclesiastico destinata sunt sive ad alias rationes ecclesiae spectant, alia quaedam talia non continent. De his primo disseremus.

¹⁾ Scriptus anno 832 Baiocassis monasterio quodam Normanniae (Flach p. 85); apud Haenelium LRV. Proleg. LXV inveni annum 833, cfr. etiam Caillerer, *Le droit civil etc.* p. 5 sq.

²⁾ Inter illos etiam codex Paris. lat. 10753 saec. X/XI, qui Scintillam complectens librum XVI Breviarii auctum praebet. cfr. Mommsen in his Proleg. XC.

³⁾ Haenel in *Berichte der sächs. Ges.* (1865) p. 7 et 15; Merkel M. G. LL. III, 5; Conrat I, 228; cfr. infra p. CCCXXX.

⁴⁾ cfr. Fitting in *ZfRG.* VII, 87 sq.; Flach 116¹.

⁵⁾ Quae Flachius 116¹ de codicibus Breviarii in bibliothecis variorum Galliae monasteriorum asservatis dicit, cum notis Beckeri non omnino concordant.

A. Collectiones mundano usui destinatae.

Iuris collectionum non speciali ecclesiae usui destinatarum, quae Breviario nostro *Lex Romana Curiensis*¹⁾ utuntur, lex Romana Curiensis¹⁾ maximi momenti est, quae olim Romana Utinensis dicebatur, a Haenelio, quia duo eiusdem codices hodie in monasterio Sangallensi asservantur, epitome Sancti Galli nominatur. Opus privatum est, continet Breviarium epitomatum sed ex iure consuetudinario et clausulis linguae Germanicae multum emendatum. Ut Zeumer²⁾ disseruit, haec epitome iam ante annum 766 partibus Raetico-Curiensibus nota erat, si alios sequimur, ante finem saeculi octavi³⁾, certe saeculo nono⁴⁾ ibidem pro lege tenebatur. Habemus tres codices integros huius legis et unum fragmentum. Tres codices integros Zeumerius in editione legis descriptis. Quorum duo et Fabariensis nunc Sangallensis XXX et Sangallensis 722 saeculi noni origine Raetica sunt. De origine Utinensis antea Aquileiensis nunc vero in bibliotheca universitatis Lipsiensis asservati, qui saeculo IX/X scriptus est, viri docti dissentient. Sunt qui etiam huius codicis originem Raeticam contendant⁵⁾, alii vero eum in Italia septentrionali scriptum esse putant.⁶⁾ Utcunque res erit, animadvertis, ut Zeumer illustravit⁷⁾, Utinensem ex codice quodam olim Raetico, qui etiam Sangallensi 722 archetypus fuit, descriptum esse. Fragmenta huius legis, quae in codice bibliothecae Ambrosianae A 220 inf. Mediolani exstant, Mercatus anno 1897 detexit et in appendice libri Zanettii p. 143 sq. publicavit. Scripta sunt saeculo decimo, ut editor aliique putant, in Italia septentrionali.

Quaeritur de origine huius legis. Schupfer, quique eum sequuntur, hanc compilacionem in Italia septentrionali ortam esse indeque in Raetiam venisse putant⁸⁾; Bethmann-Hollwegus et post eum Wagner in Istria ortam esse dicunt⁹⁾, complures vero nationis Germanicae homines docti, quibus etiam Zanettius Italicus se adiunxit, cum Zeumero legem, quia eiusdem usus nobis primo in partibus Raetiae occurrit, etiam ibidem compilatam esse contendunt. Sed iam Salis [ZfRG.² VI, 155], dummodo ea, quae lex contineret, obser-varentur, nihil obstare dixit, quominus legem in partibus occidentalis Franciae natam esse putaremus et nuperrime collega meus Oenipontanus Voltelini [IOeGF. tom. suppl. VI, 145 sq.] brevi documentis omnibus nondum exhibitis adumbravit epitomen nostram alio loco atque in Raetia — neque in Italia septentrionali — compilatam esse indeque in regiones Raeticas migrasse. Quo loco re vera lex ista ex Breviario confecta sit, id amico meo illustrissimo aliisve, qui me intentius in fontibus aevi Francorum versantur, enucleandum relinquo. Hic id unum adferam, quod iam Conratius [I, 286¹. 221¹. 297¹] expositus, nonnullas legis rubricas cum explanationibus titulorum ad Breviarium auctore Zeumero¹⁰⁾ in Gallia meridionali factis cohaerere et alia, quae Breviario in Francogallia adscripta sunt, in conficienda lege Curiensi auctoritatem dedisse, denique rationem quan-dam in interpretandis et disponendis legis Romanae Visigothorum constitutionibus inter formulas Turonenses et legem Curiensem nostram demonstrari posse.

Huius legis per Raetiam Curiensem usum praeter illud testamentum Telli episcopi Curiensis, cuius fidem Zeumerus defendit alii vero addubitant¹¹⁾, Capitula Remedii indicant,

¹⁾ ed. Zeumer in M. G. LL. V p. 305 sq. — Quae ea de lege scripta sunt, invenies apud Schupfer manuale³ I, p. 189¹¹; Zanetti, La legge Romana retica-coirese o udinese (1900) p. 9 sq. et nuperrime apud H. Besta in Riv. it. XXX et XXXI et XXXV.

²⁾ ZfRG.² IX, 36 sq.; Conrat I, 292; Zanetti 137; Halban II, 340 sq.

³⁾ Brunner, Grundzüge⁴ 49.

⁴⁾ Schroeder⁴ 252.

⁵⁾ Haenel in Berichte der sächs. Ges. IV, 86; Salis in ZfRG.² VI, 155; Zeumer in ZfRG.² IX, 11; Conrat I, 286¹ etc.

⁶⁾ Schupfer variis locis; Traube NA. XXVII, 280.

⁷⁾ ZfRG.² IX, 9; M. G. LL. V, 297.

⁸⁾ Schupfer, manuale³ I, 194 sq.; Salvioli, manuale³ 64 etc.; Besta in Riv. It. XXX et XXXI.

⁹⁾ ZfRG.² IV, 57.

¹⁰⁾ ZfRG.² IX, 27; Form. 148¹. — Cfr. Sohm in ZfRG.² I, 17¹¹.

¹¹⁾ Zeumer ZfRG.² IX, 36 sq. et NA. XXV, 844. Contra Schupfer, Il testamento di Tello, in Atti d. r. Ac. dei Lincei. Classe di scienze morali S. IV, T. VI/1, 320 sq.

quae ineunte saeculo nono ibidem promulgata sunt.¹⁾ C. XI 'de rixa' legis Romanae Curiensis IX, 1, 3 novella est, nam nulla Breviarii epitome neque interpretatione praeter Curiensem actori iusurandum imponit, si ab accusatione prolata desistere vult. Excepto illo Remedii capitulo sola lex Romana Curiensis abiurationem accusationis per iram factae praebet. Dein lex nostra, quae in Remedii capitulis IX et X commemoratur, nulla alia quam Curiensis est [XXIV, 28; IX, 1, 3. 4; IX, 15, 2; XI, 6, 1].²⁾ Charta donationis anni 852 (859) in vico Vinomna die tertio ante Kalendas Ianuarias factae clausulam habet, quae cum lege Curiensi congruit: 'sicut lex continet excepta Falsicia anteposita, hoc est quarta porcione'. Lex ipsa illam quartam, cuius reservationem compluribus locis [VIII, 5, 1; XVIII, 3; XXII, 11] praescribit, 'Falsiciam, hoc est quartam partem' nominat.³⁾

Ex Raetia Curiensi lex Romana etiam in partem Tirolis meridionalis migrasse videatur; nam ei ibidem usus quidam forensis occurrit.

Duae chartae [1253 III, 13; 1273 VI, 29] quas Voltelinus l. c. p. 149 protraxit, baxaturam memorant, quam etiam codex Fabariensis habet. Cum donatione 'osculo interveniente' iuris Romani cohaerere videtur, cuius usus in consuetudines Francogalliae meridionalis transiit. Praeterea ius dotalis in partibus Tirolis Italicae nonnulla ex iure Romano mixta cum institutionibus Germanicis praebet. Quae ex Romano habet, non tam ex Iustinianeo a glossatoribus tractato quam ex longaevis iuris Romani vulgaris consuetudinibus emanaverunt, quae partim lege Raetica-Curiensi nituntur. Denique non solum quaedam statuta Raetica, sed etiam ius Tirolense [privil. Sigismundi anni 1451; const. crim. Maximiliani I; constit. terrae Tirol. anni 1532; communes sententiae (Weistümer) Tirolenses] in illis praecepsit, in quibus matrimoniorum sine consensu parentum contractorum auctoribus et sociis huius criminis poenas statuant, cum iure antiquo legis Curiensis cohaerere videntur.⁴⁾

Usum forensem legi Romanae Curiensi in Tirole meridionali fuisse Voltelinio [l. c. p. 147 sq.] etiam ex quibusdam documentis Tirolensibus apparuit, in quibus notarii saeculi XIII. et XIV. inter alias clausulas chartis etiam renuntiationem quandam 'antiquae iurisdictionis Raetiae' adscriperunt. Quae glossa cum iure Theodosiani antiquo nihil commune habere videtur. Nam haec verba non sunt referenda ad illud iuris Anteiusustiniani praecipuum, quo uxori post mortem mariti in favorem liberorum donationis omniumque rerum, quas vir ei dimiserat, solus ususfructus constituebatur, eique si ad secundas nuptias processura esset, imperabatur, ut haec omnia liberis primi consortii restitueret [L. R. Cur. III, 9; XXI, 1], sed ut Besta [Riv. It. XXXV, 292 sq.] nuperrime contra Voltelinum demonstravit, verba nihil aliud quam prooemium illius constitutionis Iustiniani imperatoris [C. I. IV, 29, 23] sunt, qua imperator dispositiones Sci. Velleiani mutavit. Illi beneficio constitutionis 'Antiquae iurisdictionis retia' notarii Tirolenses clientibus suis, ut renuntiantur, persuaserunt.

Compilatio Gaudenziana. Cum Breviario etiam compilatio Gaudenziana⁵⁾ comparanda est, quam in finibus Provinciae Ostrogothicae ante saeculum nonum ortam esse Conratus putat.⁶⁾ In prima huius collectionis parte fere totum Alarici commonitorium nomine huius regis vero omisso apparet, c. 9 et 17 affinitate cum interpretationis Visigothicae ad Br. Th. IV, 6, 1 et Nov.

¹⁾ ed. Zeumer in M. G. LL. V, 441sq. Cfr. Stobbe I, 206; Conrat I, 292; Schroeder⁴ 252.

²⁾ Stobbe I, 207^a; Zeumer ZfRG.² IX, 49; Conrat I, 293^a et ^b.

³⁾ Wartmann, Urkundenbuch der Abtei St. Gallen II, 41 No. 421; Brunner in ZfRG.² IV, 265; Zeumer ibidem IX, 12.

⁴⁾ Voltelini in Xenii Büdingero oblatis p. 340. Idem in IOeGF. tom. suppl. VI, 157^a-^c, 158^a.

⁵⁾ Quae de hac compilatione homines docti scripserunt, cfr. apud Patetta AG. LIII, 3 et Schmidt ZfRG.² XVI, 235 sq.

⁶⁾ Conrat I, 284. Post Gaudenzium iterum Patetta l. c. 10 sq. originem Italicanam huius compilationis defendit, sed recte ei Schmidt l. c. obversatus demonstravit codicem Holkhamensem, ex quo Gaudenzius eam edidit, manu Langobardica scriptum archetypum collectionis non esse copiamque iuris Visigothici fragmentorum, quibus excellit, aliam originem indicare. Halban II, 343 opinioni Conrati se adiunxit.

Val. XI, 1 fragmentis coniunguntur.¹⁾ In altera vero parte praeter excerpta ex lege Visigothorum epitomen Aegidii invenies in forma haud integra et partim diffusa. Sed ipsum Breviarium auctor non habuisse videtur.

Etiam in collectionibus, quae ad Exceptiones Petri pertinent, Breviarii loci reperiuntur. Auctor Exceptionum in libro IV titulo 37 constitutionis Sirmondianae primæ partem haustam ex Anselmo Lucensi præbet, qui ipse Benedicti Levitae collectionem capitularium [II, 366] secutus est.²⁾ Cui adseram auctore Conrado additamenta collectionis Tubingensis in codicibus saeculi decimi tertii Vat. reg. 441, Cantabr. O 7, 40 et Paris. bibl. nat. 4719/1³⁾ Breviarii haec fragmenta habent:

Exceptiones
Petri.

Cod. Vat. reg. 441 cfr. Br. Th. IV, 4, 6 cum int.

Br. Th. VIII, 5, 1 int.

Br. Paul. V, 12, 4 int.

Br. Paul. V, 12, 2 int.

Br. Gai. II, 3, 4 in pr.

Br. Paul. III, 7, 10 int.

Cod. Cantabr. O 7, 40.

c. 6 *cum plures testes* etc. cfr. Br. Th. XI, 14, 2 int.

c. 11 *vix unius testis* cfr. Br. Th. XI, 14, 2 int.

c. 14 *nemo enim de se* etc. cfr. Ep. Aeg. Paul. I, 12, 5.

Cod. Paris. bibl. nat. 4719' [Ashburnh. Barrois 336] fol. 56'.

c. 6 *cum plures testes* etc. cfr. Br. Th. XI, 14, 2 int.

Denique Extravagantium ad Exceptiones Petri codices Parisini 1730 et 4709 uterque saeculi decimi tertii et codex Taurin. D V 19 saeculi duodecimi, quos Conratius [I, 529⁴⁾] omnes originis Gallicae esse putat, quorum tamen primum Flachius [124⁵⁾] ex Italia profectum esse suspicatur, commemorabimus. Codex Paris. 1730 fol. 127—131 sub inscriptione 'Excerpta de legibus Theodosianis, quas interpretatur Paulus' nonnullas Pauli sententias Breviario insertas, ut Conratius recte opinatur, ex Ivonis decreto allegat.⁶⁾ Sunt haec: Br. Paul. V, 35, 1 int.; V, 36, 1; V, 37, 2 int.; V, 38, 2 et V, 39, 1. Codices vero Paris. 4709 fol. 44'—55 et Taurin. D V 19 fol. 66'—75 ex Breviario fragmenta Br. Th. IX, 1, 7, Ep. Aeg. Th. I, 2, 1 et 4 et Br. Paul. V, 37, 2 cum int. præbent⁷⁾), Taurinensis praeterea Br. Paul. V, 12, 4 int. *libro quinto legum Teodosii ex Ivone XVI, 195.⁸⁾*

Brachylogus iuris civilis, quem Boeckingus anno 1829 edidit, ut Fittingus, Conratius *Brachylogus iuris civilis.* aliisque observaverunt, ex Francogallia profectus praeter fragmenta ex codificatione Iustiniani alia etiam ex Breviario habet.⁹⁾ Auctor ex ipso fonte hausisse videtur. Sunt autem fragmenta haec:

II, 11, 5 = Br. Paul. I, 7, 6.

17, 4 = " " V, 2, 2.

III, 13, 5 cfr. Br. Th. V, 8, 1 et III, 3, 1 int.

IV, 30, 1 cfr. Br. Th. IX, 1, 2 int.

32, 1 " " IX, 5, 1 int. in fine.

" " IX, 6, 1 int. in pr.

32, 2 " " Paul. V, 27, 1 et 2.

32, 3 " " V, 25, 1, 10. 11.

" " Th. IX, 13, 3 int.

¹⁾ Ad. c. 9 cfr. Zeumer NA. XII, 394 sq.; Schmidt in ZfRG.² IX, 229 sq., XI, 213 sq., XVI, 242. Contra Patetta l. c. 18 sq.

²⁾ Conrat I, 147⁴, 365², 366; Flach 284.

³⁾ Flach 197—199. 235. 319 sq.; A. Tardif OR. 224 sq.; Conrat I, 420⁴. 485 sq.

⁴⁾ Haenel LRV. LXXXV, N. 69; Conrat I, 536.

⁵⁾ Conrat 79, 538³.

⁶⁾ Conrat 537⁴.

⁷⁾ Fitting, Brachylogus (1880); Ficker in comm. min. Vind. phil. hist. cl. LXVII, 628 sq. Idem in IOeGF. tom. suppl. II, 45; Tardif OR. 207 sq.; Flach 112 sq.; Conrat I, 552; Brissaud 184; Halban II, 346.

- IV, 32, 4 cfr. Br. Paul. V, 26, 1.
32, 5 , , Th. IX, 14, 1 int.
32, 6 , , , IX, 21, 1.
32, 7 , , , Paul. V, 28, 3 in fine.
32, 8 , , , V, 29, 1.
32, 9 , , , V, 31, 1.
32, 10 , , , V, 32, 1.
32, 12 , , Th. IX, 22, 1 int.
32, 13 , , IX, 23, 1 int.
32, 15 , , Paul. V, 21, 1.
32, 16 , , V, 24, 2 nonnullis mutatis.

Item glossa cod. Vat. reg. 441 saeculo decimo tertio ad Brachylogum [III, 8, 3] correcta in verbo 'nuda' ex Pauli quadam sententia Breviario inserta [Br. Paul. II, 14, 1] sumpta est¹⁾, epitomeque Brachylogi ex codice Cusano saeculi duodecimi ante II, 2 tres locos Breviarii [Br. Paul. V, 36, 1, 2, V, 37, 3 et V, 38, 1 cum int.] habet.²⁾

Codex
Stuttgartenensis
iuridicus
quart. 134.

Excerpta ex epitoma Aegidii praebent codices Stuttgartenensis iur. quart. 134 saeculi decimi et Monacensis lat. 4460 saeculi undecimi, quorum ille in septentrionali parte Helvetiae, hic in Germania interiori scriptus esse videtur. Stuttgartenensis habet in f. 140'—160' compilationem negligenter factam, quae inscribitur: 'Brevis excerptio de Theodosiano'. Sumpta est, ut Haenelius nos docuit, non solum ex Theodosiani libris I—III, V—IX, XI et XIII, sed etiam ex novellis Theodosiani, Valentini, Marciani, ex epitoma Gai, ex sententiis Pauli necnon ex codice Gregoriano.³⁾ Sunt haec teste Conrat:

- Ep. Aeg. Th. I, 1. 9. 10. 11;
" " II, 16. 24. 30. 31;
" " III, 3. 4. 7. 8;
" " V, 5—12;
" " VI, 1;
" " VII, 1;
" " VIII, 8;
" " IX, 1—13. 15. 17. 18. 22. 25. 26. 28. 30. 31. 33;
" " X, 5. 9. 10;
" " XI, 12. 18;
" " XIII, 1;
" " Nov. Theod. X, 1;
" " Val. III—V;
" " Marc. I;
" " Gai. I, 1—3. 5—8;
" " II, 1—3. 8—10;
" " Paul. I, 1. 11. 18;
" " II, 3—5. 8. 9. 12. 13. 16. 17. 23—26. 28. 31;
" " IV, 11. 12;
" " V, 1. 13. 15. 16. 31;
" " Greg. VI, 1. 2.

Codex
Monacensis
lat. 4460.

Monacensis vero olim monasterii ordinis Praedicatorum Bambergensis per undequadragesima articulos excerpta ex Breviarii libris I—IX Theodosiani habet haec⁴⁾:

¹⁾ Fitting, Brachylogus 8; Conrat I, 577^a.

²⁾ Fitting ZfRG. XI, 471, Brachylogus 7; Conrat I, 582^a.

³⁾ Haenel LRV. LXXXVII N. 53; idem Berichte der sächs. Ges. (1865) 1 sq. 9 sq.; Conrat I, 228; M. G. Capit. II p. XXXI.

⁴⁾ Haenel, Berichte (1865) p. 15 sq.; Rockinger in comm. min. Monac. 1884 p. 182 sq. et 206 sq.; Conrat I, 228 et 630.

1	=	Ep. Aeg. Th. I, 1.
2	=	" " " I, 9, 2. 3.
3	=	" " " I, 10.
4	=	" " " I, 11.
5	=	" " " II, 16, 2. 3.
6	=	" " " II, 24.
7, 8	=	" " " II, 30. 31.
9, 10	=	" " " III, 3. 4.
11	=	" " " III, 7.
12	=	" " " IV, 8.
13—17	=	" " " V, 5—9 excepto 'hoc autem' usque 'fugitivum'.
18	=	" " " V, 10. 11.
19	=	" " " V, 12.
20	=	" " " VI, 1.
21	=	" " " VII, 1.
22	=	" " " VIII, 3.
23—25	=	" " " IX, 1. 2. 3.
26	=	" " " IX, 4. 5 exceptis iis, quae sequuntur ex Paulo apostola.
27—32	=	" " " IX, 6 exceptis 'si servus' usque 'profutura'.
33	=	" " " IX, 13.
34	=	" " " IX, 15, 1 excepto 'si tabellio' usque 'approbetur'.
35, 36	=	" " " IX, 17. 18.
37	=	" " " IX, 26.
38	=	" " " IX, 28. 31.
39	=	" " " IX, 33.

Codice epitomae Aegidianaæ denique auctorem libri, qui false 'Speculum Suevicum' *Speculum Suevicum*. nominatur, usum esse Merkelius et post eum uberrimeque Rockinger exposuerunt. Frag-
menta in linguam teutiscam versa saepius secundum ordinem Breviarii disposita sunt.¹⁾

Secundum editionem Friderici de Lassberg (1840) sunt haec:

Art. 318	cfr. Ep. Aeg. Paul. II, 25, 4.
319	" " " Th. IX, 6.
320	" " " IX, 4, 2. 3 in pr.
321	" " " IX, 4, 3 <i>similiter</i> etc.
322 in pr.	" " " IX, 4, 4.
346	" " " X, 10.
348	" " " Gai I, 7. 8 et Paul. II, 28, 1.
349	" " " Th. IX, 5 et Paul. II, 31.
349 I	" " " IX, 11, 1. 2.
350	" " " IX, 12.
350 I	" " " IX, 1, 2. 3. 6. 8.
351	" " " IX, 2, 1. 2.
352 in fine	" " " IX, 2, 3 in fine.
353	" " " V, 5, 1.
357	" " " Paul. V, 1, 1.
363 I	" " " Th. V, 7, 1. 2 et V, 8.
367	" " " Paul. V, 31, 1.
368	" " " Th. IX, 4, 1.
368 I	" " " IX, 13, 1. 2.
370 I	" " " Nov. Theod. X, 1.
371	" " " Gai IX, 3.
372	" " " IX, 4.

¹⁾ Merkel, De republica Alamannorum (1849) p. 23, 98¹¹ et ¹²; Stobbe I, 70 et 340¹⁶ et ¹⁷;
Rockinger in comm. min. Monac. (1884) p. 179 sq.; Conrat I, 224² et 680; Schroeder⁴ 666.

Art. 373 et 374 cfr. Ep. Aeg. Gai IX, 5. 6.

374 I	"	"	"	IX, 7.
"	375	"	"	Paul. IV, 11, 1.
"	375 I	"	"	V, 12, 6.
"	375 II	"	"	V, 15, 3.
"	375 IV	"	"	Greg. VI.
"	376	"	"	Th. IV, 10.

B. Collectiones ecclesiasticae.

Collectio conciliorum Galliae in codice Coloniensi.

De iis scriptis, quae ad ipsas res ecclesiae pertinent, locuturi eorum librorum, qui ante medium saeculum nonum confecti sunt, omissis collectionibus constitutionum Sirmondianarum primum collectionem conciliorum Galliae ex codice Coloniensi 212 [Darmstadtensi 2326] saeculi septimi memoramus, quae in capitibus 5 et 6 titulos 17 et 18 [Theod. II, 101 sq.] ex novellis Valentiniiani III. praebet, quorum prior Breviario non insertus est. Haec collectio, ut Maassenus ostendit, secunda parte saeculi sexti in Gallia confecta esse videtur.¹⁾

Collectio CCCC capitum.

Dein collectio CCCC capitum adhuc inedita praeter conciliorum canones, Romanorum pontificum decretales, canones poenitentiales et excerpta ex litteris divinis duos iuris Romani textus continet, quorum unus c. 39 [40] nonnullis verbis mutatis cum sententiis Pauli Breviario insertarum titulo de gradibus [IV, 10], alter c. 40 [41], ut Scherer demonstravit, Breviarii libro Gai I, 4, 1—8 consentit.²⁾

Collectio Flori Lugdunensis.

Collectio Flori Lugdunensis diaconi in utraque redactione nonnullas Sirmondianarum constitutionum praebet. Prior, quam Dacherius in Spicilegii sui tomo XII, p. 48 sq. ex codice quodam S. Mariani Autissiodor. edidit, finem sextae, inscriptionem quartae, fragmenta primae, tertiae, sextae, undecimae, abbreviationem quandam decimae quintae, fragmentum vicesimae continet. Altera, quam Maassenus ex codice Ambrosiano A 46 inf. ut videtur Italico in comm. min. Vind. cl. phil. hist. XCII p. 321 sq. deprompsit, fragmenta primae, tertiae, sextae, undecimae, abbreviationem decimae quintae, dein fragmenta decimae septimae et vicesimae commentario aucta habet.³⁾

Glossae iuris canonici.

Glossae iuris canonici Karolini saeculo octavo exeunte vel nono incipiente confectae, quas Maassenus in comm. min. Vind. cl. phil. hist. LXXXIV, 235 sq. edidit, non ad leges Romanas sed ad collectionem canonum Dionysio-Hadrianam pertinent. Tamen pauca ex iure Romano praebent. Locorum, quos Fittingus et Flachius iuri Romano tribuerunt, glossa verbi 'procuratores' ad canonem XVI concilii Carthaginensis fortasse ex interpretatione Br. Th. II, 12, 7 sumpta est.⁴⁾

Collectio cod. Stuttgart. 113.

Collectio codicis Stuttgartensis 113 saeculi octavi fol. 194' constitutionem Sirmondianam primam Constantini ad Ablavium recipit [Schulte in comm. min. Vind. CXVII p. 12 sq.].

Collectiones codicum D et Y.

Collectiones codicum D et Y, de quibus post Conratum⁵⁾ praesertim Mommsenus in his Prolegomenis [p. LXXXVIII sq.] multum disseruit, in quatuordecim partes divisae constitutiones libri decimi sexti codicis Theodosiani genuini, nonnullas ex Breviarii interpretatione auctas continent praeterque Sirmondianarum constitutionum primam usque ad

¹⁾ Maassen, Geschichte I, 574 sq.; Conrat I, 146; Halban II, 349. — Codicem Coloniensem P. M. Meyer uberiori in volumine altero huius operis tractabit.

²⁾ Maassen l. c. 845 sq. et 972; Scherer, Über das Ehrerecht bei Benediktus Levita und Pseudoisidorus 10¹, Handbuch des Kirchenrechtes I, 208¹¹; Conrat I, 46⁴; Maassen c. 40 [41] ex duobus codicibus l. c. edidit, sed originem eius nondum cognoverat.

³⁾ Maassen l. c. (XCII) p. 301 sq.; Caillemer in Memoires de l'academie de Lyon, classe des lettres (1885) XXI p. 367 sq.; Conrat I, 253 sq. Cfr. etiam carmen Flori, quod Caillemer l. c. 376 ex Migne, Patrol. lat. CXIX p. 253 sq. memorat.

⁴⁾ Maassen l. c. (LXXXIV) p. 277⁴; Fitting, Brachylogus p. 30; Flach 93; Conrat I, 254 sq.; Halban II, 351¹.

⁵⁾ Conrat I, 255 sq.; idem NA. XXIV, 355 sq. — De codice D eiusque ad Theodosianum glossis marginalibus egit Flach 81 sq. glossasque ibidem 158 sq. edidit.

septimam varia Breviarii fragmenta praebent. Quae ex libro decimo sexto Theodosiani et ex Sirmondianis habent, iam Mommsenus l. c. XC et XCI explanavit, quae vero ex Breviario hauserunt, tabella nostra ostendit. In codice D, qui altero Breviarii fragmentis locupletior est, etiam in fol. 210, ut P. Meyer mecum communicavit, ex novellis Valentiniiani tertii Breviario non insertis duas constitutiones [8, 1 et 2] invenies [Conrat I, 255^a et volumen secundum huius editionis p. 89 sq.].

Codices D et Y in parte XIV collectionis secundum Conratum [NA. XXIV, 356] continent:

- Br. Th. IX, 1, 1. 3. 4. 5 cum interpretationibus;
- „ Nov. Marc. I, 1 int.¹⁾;
- „ Th. IX, 1, 6—11 cum interpretationibus;
- „ „ 1, 1. 2 cum interpretationibus;
- „ Nov. Val. XII, 1, pr. 1—7 cum interpretatione²⁾ sed alia, quam Breviarii codices ostendunt.

Praeterea codex D post partem XIV secundum Conratum I, 255^a continet:

- Br. Th. II, 26;
- „ IV, 14—20;
- „ IX, 29, 8;
- „ XI, 11, 1. 3. 4;
- „ XIV, 1—7;
- „ Paul. V, 4, 7. 8. 10. 13. 14. 16. 22;
- „ „ V, 5, 1. 5. 6. 7. 8. 10;
- „ „ V, 15, 1. 2;
- „ „ V, 16;
- „ „ V, 17, 1. 3;
- „ „ V, 18, 1. 3;
- „ „ V, 19, 1;
- „ „ V, 34;
- „ „ V, 35, 1. 2. 4;
- „ „ V, 36. 37. 38. 39.

Medio saeculo nono in regno Francorum occidentali illae tres collectiones factae sunt, quae inter se cohaerentes exempla praebent maximorum figuramentorum iuris canonici progressum multa per saecula ducentium. Sunt capitularia Benedicti Levitae, capitula Angilramni, decretales Pseudoisidorianaee.³⁾ Omnes iure Romano utuntur maxime Breviarii, Benedictus praeterea etiam epitoma Iuliani. Benedictus plerumque locos fontium Romanorum verbottenus inseruit, raro tantum ab originali discedens textum contraxit vel additamenta fecit vel praecepta iuris Romani rebus illorum temporum, praesertim ecclesiae accommodavit. Pseudoisidorus vero rarissime fragmenta Breviarii tota allegavit, saepius omnino vel pro parte aliis textibus inseruit et ad ecclesiae res intendens mutavit. Capitula Angilramni denique in locis ex iure Romano sumptis ex Benedicto eiusque appendicibus pendere videntur excepto uno, quod auctor ex ipsa epitoma Parisina hausit.

Quae ex iure Romano Breviarii habent, hae collectiones ex volumine Breviarii integri vel decurtati, ex Theodosiani quodam libri decimi sexti exemplari, ex epitomis Aegidii et Parisina praebent. Constitutionem Sirmondianam primam Benedictus [II, 366]

*Benedictus
Levita
Capitula
Angilramni
Decretales
Pseudoisi-
dorianae.*

¹⁾ Interpretationem totam D inter Th. IX, 1, 11, Y fol. 191^a in margine inferiore habet. Idem codex interpretationem usque ad ‘liceat appellare’ f. 13^b praebet.

²⁾ Textum codex D f. 199, codex Y f. 191^b uterque inclusio § 7 praebet, interpretationem D f. 201/202, Y f. 9 habent. Interpretatio usque ad ‘habeantur extranei’ codici Y iterum in margine f. 14 ab eadem manu additur. Quae omnia debeo P. Meyero.

³⁾ Benedicti Levitae capitularia post Baluzium Pertzius edidit in M. G. LL. II/2, 17—158. Novam editionem E. Seckel praeparat. Decretales Pseudoisidorianas una cum capitulis Angilramni Hinschius [Lipsiae 1863] edidit. Cfr. Scherer, Handbuch des Kirchenrechtes I, 215 sq.; Tardif DC 132 sq.; Conrat I, 299 sq.; Brissaud 180 sq. etc.

ex codice quodam Theodosiani depropusit, in quo libro decimo sexto adscripta erat, nam ipse dicit se hanc sententiam ex sextodecimo Theodosii imperatoris libro capitulo videlicet undecimo rescriptam sumpsisse.¹⁾ Sin autem fragmenta Benedicti I, 339; II, 111 et 390 constitutionibus Sirmontianis 11 et 6 similia sunt, animadvertis compilatorem eadem etiam in libro codicis Theodosiani decimo sexto [2, 40. 47] invenire potuisse.²⁾

Favendum est coniecturae Conradi I, 309 compilatores harum collectionum librum quendam, qui excerpta ex Breviario aucto eiusque epitomis continuuit, adhibuisse, cuius auctor illos textus iam mutatos habuisse videtur, quos Benedictus una cum Pseudoisidoro a textu Breviarii alienos habet, nisi omnes collectiones, ut quidam homines docti credunt, ab uno falsario compilatae sint.

I. Benedicti Levitae capitularia.³⁾

Ex legis Romanae Visigothorum codice pleno vel decurtato haec fragmenta apud Benedictum invenies:

I, 338 cfr. Br. Th. XVI, 5, 3 [Conrat I, 34^a].

400 = , , II, 18, 1 et int. [Conrat I, 301^a].

II, 367 = Br. Th. XVI, 5, 3.

384 = , , VII, 1, 1 nonnullis verbis mutatis [Conrat I, 301^a].

386 = , , IX, 7, 1.

387 = , , VI, 1, 2 in fine.

396 = , , VI, 1, 2 int. [Conrat I 301^a].

398 = , , IX, 30, 1 int. aliquibus verbis mutatis.

410 = , , III, 12, 3 int.

III, 163 cfr. Br. Paul. I, 6, 1.

164 = , Th. IX, 7, 2 int. in pr. vel Ep. Aeg. l. c.

226 = , , IV, 20, 4 int.

229 = , , V, 5, 1 int.

232 = , , IX, 7, 1 int. in pr. vel Ep. Aeg. l. c.

235 = , , IX, 7, 3 int.

238 = , , XI, 14, 4 int.

240 = fr. Br. Nov. Val. XII, 1 int. [quod debeo Seckelio].

243 = Br. Paul. I, 21, 3 omisso verbo 'purpura'.

246 = , , V, 4, 12.

249 = , , V, 27, 3 int. uno verbo 'insulam' in 'carcerem' mutato.

251 cfr. , Th. XI, 8, 2 et 3 cum int.

253 = , , IX, 1, 6 int.

253 in fine = Br. Th. X, 5, 2 in fine aliquot verbis mutatis.

283 = Br. Th. XI, 14, 2 int.

284 = , , XVI, 1, 2.

286 = , , XVI, 4, 1 int. vel Ep. Aeg. l. c.

287 = , , XVI, 5, 3.

288 = , Paul. I, 7, 2 int. nonnullis verbis omissis.

289 = , , I, 7, 4 int. ['simplo' in 'duplum' mutato].

291 = , , I, 6, 1.

297 = , , II, 2, 1 int.

298 = , , II, 4, 4 int.

299 = , , II, 5, 1 int.

303 = , , II, 5, 3 int.

304 = , , II, 10, 1 int. vel Ep. Aeg. l. c.

308 cfr. , Th. IV, 14, 1 int. vel Ep. Aeg. l. c.

¹⁾ Conrat I, 301.

²⁾ Conrat I, 301^a, 304^a.

³⁾ Sav.³ II, 104 sq.; Haenel LRV. 464; Conrat I, 300 sq.

— CCCXXXV —

- III, 309 in pr. cfr. Br. Th. IX, 1, 5 in fine (?) vel Ep. Aeg. l. c. (?) [quod debeo Seckelio].
312 = Br. Paul. II, 12, 1.
313 = , , II, 12, 4 int.
318 = , , II, 15, 3 int.
319 = , , III, 18, 8.
322 in fine cfr. Br. Th. IX, 3, 2 in fine [Conrat 303¹].
324 = Br. Th. IX, 1, 7 int.
325 = , , II, 26, 1 int. [quod debeo Seckelio].
326 = , Paul. III, 7, 10 in pr. vel Ep. Aeg. l. c.
327 = , Th. II, 19, 7 int.
328 = , , II, 24, 2 nonnullis verbis omissis.
329 = , , VIII, 6, 3 int. in pr.
330 = , , VIII, 6, 1 int. omisso verbo 'emancipatum'.
334 = , Paul. II, 18, 12 int.
335 = , , II, 19, 1.
336 = , , II, 21, 1 int.
340 = , , II, 32, 14.
341 = , , IV, 8, 1 int.
342 = , , V, I, 4.
343 = , , V, 3, 3.
344 = , , V, 3, 4.
345 = , , V, 3, 6 int.
346 cfr. , , III, 6, 8 in pr. [Conrat 302¹].
347 , , Th. IV, 14, 1 [Conrat 301¹, 303¹].
353 = , Paul. V, 4, 9 int.
354 = , , V, 5, 9.
355 = , , V, 7, 6 int.
357 = , , V, 87, 1 int. in pr. aliquot verbis omissis vel Ep. Aeg. l. c.
362 = , , V, 12, 4 int.
363 = , , V, 18, 5.
370 = , , V, 23, 3.
371 = , , V, 24, 1.
436 = , Th. IX, 1, 11 aliquot verbis mutatis [Conrat I, 301¹, 303¹ et *].
440 usque 'audire oportet' = Br. Th. IX, 3, 2 [Conrat I, 301¹].
453 = Br. Th. IX, 1, 7 in pr.

Add. III, 101 = Br. Paul. II, 32, 18 [Conrat I, 303¹].

102 = , , V, 5, 9.

103 cfr. , Greg. V, 1 (?) [Conrat 303¹].

105 = III, 251.

Add. IV, 14 = III, 357.

18 cfr. Br. Nov. Marc. I, 1 int. [Conrat I, 303¹].

26 = III, 436.

74 in fine cfr. Br. Paul. IV, 10, 8 int. [Conrat I, 303¹].

Ex libro decimo sexto Theodosiani genuini Benedictus haec fragmenta adfert:

I, 339 cfr. Th. XVI, 2, 40 = Sirm. 11 [Conrat I, 301¹, 304¹].

II, 103 cfr. Th. XVI, 2, 38.

103 'incorrupta' cfr. Th. XVI, 2, 29 [teste Seckelio].

111 cfr. Th. XVI, 2, 47 nonnullis mutatis = Sirm. 6 [Conrat 301¹].

112 , , XVI, 2, 38 [Conrat I, 301¹].

112 'incorrupta' cfr. Th. XVI, 2, 29 [quod debeo Seckelio].

113 cfr. Th. XVI, 2, 23 [quod debeo Seckelio].

115 , , XVI, 2, 31 multis verbis omissis.

116 , , XVI, 2, 34 [Conrat I, 301¹, 304¹].

II, 117 cfr. Th. XVI, 2, 40 nonnullis verbis omissis.

368 " , XVI, 2, 30.

385 = II, 117.

389 cfr. Th. XVI, 2, 34.

390 = II, 111.

406 = II, 115.

III, 195 cfr. Th. XVI, 4, 2.

285 = " , XVI, 2, 30 *Privilegia — perfruantur.*

421 in pr. cfr. Th. XVI, 2, 29.

et quidquid etc. cfr. Th. XVI, 2, 47 [quae debo Seckelio].

422 cfr. Th. XVI, 2, 47 *clericos* etc. [Conrat I, 301⁴].

438 = " , XVI, 2, 41.

477 = " , XVI, 2, 29.

Add. IV, 32 = III, 195.

Ex epitomis Breviarii haec fragmenta apud Benedictum invenies.

Ex epitoma Aegidiana:

I, 307 cfr. Ep. Aeg. Th. II, 4, 7 [Conrat I, 304⁴].

308 " " " IX, 30, 1. 2.

311 " " " Greg. XII, 1 ut Seckelius mecum communicavit.

312 " " " Paul. IV, 11, 5 in fine.

313 " " " I, 12, 5.

314 = " " Th. XI, 14, 2 paucis verbis mutatis.

368 = " " XI, 14, 3 in pr.

369 = " " Nov. Marc. II, 1.

390 cfr. " " Th. XVI, 1, 2.

391 = I, 311.

II, 360 = I, 311.

399 = I, 311.

III, 150 = Ep. Aeg. Th. II, 4, 7 [teste Seckelio].

152 = " " II, 2, 1.

153 in fine cfr. Ep. Aeg. Th. XVI, 1, 2 [quod debo Seckelio].

157 = Ep. Aeg. Th. II, 10, 1. 2.

160 = " " II, 26, 1.

164 = " " IX, 7, 2 in pr. vel Br. Th. l. c. int. in pr.

168 = " " IX, 11, 1.

170 = " " IX, 30, 1. 2 nonnullis verbis mutatis vel omissis.

174 = " " IX, 34, 1.

177 = " " X, 5, 1—5.

181 = " " XI, 11, 1 usque ad verba '*non audiatur*'.

185 = " " XVI, 1, 1 aliquot verbis transformatis.

188 = " " XVI, 2, 1.

192 = " " Nov. Val. V, 1 *qui* etc.

196 = " " Paul. I, 12, 1—5.

200 = " " " V, 4, 16. 17. 18. 20.

204 = " " " V, 5, 3. 5. 8. 9.

208 = " " " V, 15, 3.

212 = " " " V, 25, 2 in pr.

216 = " " Greg. XII, 1.

220 = " " Th. II, 1, 4. 6.

222 = " " Paul. V, 23, 1.

232 = " " Th. IX, 7, 1 in pr. vel Br. Th. l. c. int.

286 = " " XVI, 4, 1 vel Br. Th. l. c. int.

304 = " " II, 10, 1 vel Br. Th l. c. int.

— CCCXXXVII —

- III, 308 cfr. Ep. Aeg. Th. IV, 14, 1 vel Br. Th. l. c. int.
309 in pr. cfr. Ep. Aeg. Th. IX, 1, 5 in fine (?) vel Br. Th. l. c. int. (?)
326 = Ep. Aeg. Paul. III, 7, 10 in pr. vel Br. Th. l. c. int.
361 = , , Th. IX, 24, 1.

Add. III, 14 = , , Paul. I, 1, 1 et II, 19, 1 [Conrat I, 303¹⁾].

Ex epitoma Parisina:

- II, 114 = fr. Ep. Par. Th. XVI, 2.
391 cfr. , , , XVI, 2.
III, 333 = Ep. Par. Th. XI, 8, 1. 2.
360 cfr. , , , X, 5, 1.
364 = , , , IX, 1, 3.
365 = , , , IX, 1, 4. 5. 6.
367 in pr. = Ep. Par. Th. II, 1, 4.

II. Capitula Angilramni.

Ex legis Romanae Visigothorum codice pleno vel decurtato haec fragmenta adhibentur:

- V¹⁾ *quia ultra provinciae* cfr. Br. Th. IX, 1, 5.
infamis enim persona cfr. Br. Paul. I, 1, 3.
neque absens etc. cfr. Br. Paul. V, 5, 9.
neminem ergo exhiberi etc. cfr. Br. Nov. Marc. I, 1 int.
ut actor semper etc. cfr. Br. Nov. Marc. I, 1 int. in fine.
si quis autem etc. cfr. Br. Nov. Val. XII, 1 int.
VII *accusationis* etc. cfr. Br. Th. IX, 1, 11.
VIII *si quis clericus* etc. cfr. Br. Nov. Marc. I, 1 int.
X *ultra provinciae* etc. cfr. Br. Th. IX, 1, 5.
XIX *peregrina iudicia* etc. cfr. Br. Th. IX, 1, 5 in fine.
XXVI *iudicantem oportet* etc. cfr. Br. Th. II, 18, 1 et int.
XXXI *quia vocem funestam* etc. cfr. Br. Th. IX, 8, 2 in fine.
XXXII *placuit ut accusatus* etc. cfr. Br. Nov. Marc. I, 1 int.
XXXIII *non credendum est* etc. cfr. Br. Th. IX, 1, 7 int.
XXXIV *si quis iudicem* etc. cfr. Br. Nov. Val. XII, 1 int.
XXXV *clericus sive laicus* etc. cfr. Br. Nov. Val. XII, 1 int.
XXXVIII *in criminalibus causis* etc. cfr. Br. Th. IX, 1, 9 int.
XXXIX *constitutiones* etc. cfr. Br. Paul. III, 6, 8.
XLIV *si quando* etc. cfr. Br. Paul. V, 37, 1 int.
LVII *index criminorum* etc. cfr. Br. Th. IX, 30, 1 int.

Ex codice epitomae Aegidii invenies haec fragmenta:

- V *nec sententia absente* etc. cfr. Ep. Aeg. Paul. V, 5, 5.
L *qui in alterius* etc. cfr. Ep. Aeg. Th. IX, 24, 1.

Ex codice vero epitomae Parisinae haec:

- XXXVI et XXXVII *appellantem* etc. cfr. Ep. Par. Th. XI, 8, 1. 2. 3;
XLIX *delatori* etc. cfr. Ep. Par. Th. X, 5, 1;
LI—LIII *si quis iratus* etc. cfr. Ep. Par. Th. XI, 8, 1. 2. 3;
LX *pulseatus ante* etc. cfr. Ep. Par. Th. II, 1, 4;
LXVIII *qui crimen intendit* etc. cfr. Ep. Par. Th. IX, 1, 7.

¹⁾ Capitula secundum editionem Mansii numerantur.

III. Decretales Pseudoisidorianaæ.

Ex codice Breviarii pleno vel decurtato haec fragmenta in falsas decretales transierunt:

- Ep. Anacl. prima c. XV *et peregrina — submovemus H.¹⁾* 73 cfr. Br. Th. IX, 1, 5 in fine.
Ep. Telesp. prima c. IV *et accusatori* etc. H. 111 cfr. Br. Th. XI, 14, 4 int. 7 int.
Ep. Viginii prima c. III *criminationes* etc. H. 114 cfr. Br. Paul. V, 4, 12.
c. IV *nec non et peregrina* etc. H. 114 cfr. Br. Th. IX, 1, 5 in fine.
Decreta Pii I. c. IX in fine *de cetero* etc. H. 119 sq. cfr. Br. Th. XVI, 1, 3.
Decreta Eleutherii c. II *iudicantem* etc. H. 125 cfr. Br. Th. II, 18, 1 et int.
c. IV *si quis quemlibet* etc. H. 126 cfr. Br. Nov. Marc. I, 1 int.
c. V *nemo enim* etc. H. 126 cfr. Br. Th. X, 5, 2 in fine.
Decreta Zepherini c. II *Patriarchae vero* etc. H. 131 cfr. Br. Th. IX, 30, 1 int.
c. IV in fine *absens vero* etc. H. 131 cfr. Br. Paul. V, 5, 9.
c. V *nullum namque* etc. H. 131 cfr. Br. Th. IV, 14, 1.
Ep. Calixti secunda c. XVII *nec familiares* etc. H. 141 cfr. Br. Paul. V, 17, 3 int.
Ep. Fabiani tertia c. XXVI *peregrina vero* etc. H. 167 cfr. Br. Th. IX, 1, 5 in fine.
undē oportet etc. H. 167 cfr. Br. Nov. Val. XII, 1 in fine.
c. XXVII *si quis vero* etc. H. 167 cfr. Br. Nov. Val. XII, 1 int.
c. XXIX *haec tamen* etc. H. 168 cfr. Br. Th. IV, 14, 1 int.
Ep. Lucii c. II *ut criminationes* etc. H. 176 cfr. Br. Paul. V, 4, 12.
Ep. Stephani c. II *infames* etc. H. 182 cfr. Br. Paul. I, 2, 1 int.
c. VI *atque fructus* etc. H. 184 cfr. Br. Greg. V, 1.
c. VIII *quia nullus* etc. H. 185 cfr. Br. Paul. V, 5, 9.
c. X *ultra provincias* etc. H. 185 cfr. Br. Th. IX, 1, 5.
c. XI *et neganda* etc. H. 186 cfr. Br. Th. IX, 1, 7.
Ep. Sixti secunda c. VI *nullus episcopus* etc. H. 192 cfr. Br. Th. IV, 14, 1 int.
Ep. Dionysii secunda c. IV *Crimina* etc. H. 196 cfr. Br. Th. IX, 1, 7 int.
quoniam eius etc. H. 197 cfr. Br. Nov. Val. XII, 1 int.
Ep. Felicis I. prima c. III *si quis super* etc. H. 198 cfr. Br. Nov. Marc. I, 1 int.
c. IV *primates quoque* etc. H. 198 cfr. Br. Th. IX, 30, 1 int.
c. V *proditorum* etc. H. 198 cfr. Br. Th. X, 5, 1.
c. V *nemo enim* etc. H. 198 cfr. Br. Th. X, 5, 2 in fine.
Ep. Felicis I. secunda c. XIII *neque absens* etc. H. 202 cfr. Br. Paul. V, 5, 9.
c. XIV *si quis autem* etc. H. 202 cfr. Br. Nov. Val. XII, 1 int.
c. XV *peregrina vero* etc. H. 202 cfr. Br. Th. IX, 1, 5 in fine.
Ep. Euticiani c. VII *accusationes vero* etc. H. 211 cfr. Br. Th. IX, 1, 11.
Ep. Gai c. III *deinde nemo* etc. H. 214 cfr. Br. Th. XVI, 1, 2 int.
Ep. Eusebii secunda c. XII *omnes possessiones* etc. H. p. 237 cfr. Br. Greg. V, 1.
c. XVII *nec peregrina* etc. H. p. 239 cfr. Br. Th. IX, 1, 5 in fine.
c. XVIII *vocem enim funestam* etc. H. p. 239 cfr. Br. Th. IX, 3, 2 in fine.
Decreta Iulii c. XII *Pari tenore* etc. H. 468 cfr. Br. Th. XI, 14, 4 int.
Peregrina iudicia etc. H. 469 cfr. Br. Th. IX, 1, 5 in fine.
quoniam eius etc. H. 469 cfr. Br. Th. IX, 1, 7 int.
Criminationes maiorum etc. H. 469 cfr. Br. Paul. V, 4, 12.
et ut proditoris etc. H. 470 cfr. Br. Th. X, 5, 1 int.
nemo enim debitorem etc. H. 470 cfr. Br. Th. X, 5, 2 int.
Si quis super etc. H. 470 cfr. Br. Nov. Marc. I, 1 int.
Primates accusatum etc. H. 470 cfr. Br. Th. IX, 30, 1 int.
c. XVI *sed iudicantem* H. 472 cfr. Br. Th. II, 18, 1 et int.
c. XVII *ultra provinciae* etc. H. 473 cfr. Br. Th. IX, 1, 5.
Decreta Felicis c. XII/1 *ut nemo episcopum* etc. H. 485 cfr. Br. Th. XVI, 1, 2 int.

¹⁾ Editio Hinschiana.

— CCCXXXIX —

Decreta Damasi c. XVI *nam inscriptio* etc. H. 504 cfr. Br. Th. IX, 1, 6 int.
c. XIX *criminum inquiunt* etc. H. 506 cfr. Br. Th. IX, 1, 5 int.
Decreta Sixti III. *Peregrina vero iudicia* etc. H. 563 cfr. Br. Nov. Val. XII, 1 int.
si quis vero etc. H. 563 cfr. Br. Nov. Val. XII, 1 int.

Ex libro decimo sexto Theodosiani genuini Pseudoisidorus haec fragmenta praebuit:
Ep. Anacleti prima c. XV in pr. H. 73 cfr. Th. XVI, 2, 38 in pr.
Decreta Pii I. c. VII in fine *quapropter* etc. H. 118 cfr. fr. Th. XVI, 2, 40.
Ep. Urbani prima c. V *unde attendendum* H. 145 cfr. Th. XVI, 2, 40.
Ep. Gai c. IV *et si quis episcopus* etc. H. 214 sq. cfr. Th. XVI, 2, 41.
Decreta Sixti III. *si quis episcopus* etc. H. 562 cfr. Th. XVI, 2, 41.

Epitomarum Breviarii Pseudoisidorus haec fragmenta operi suo inseruit:

Ex epitoma Aegidii:

Ep. Anacleti prima c. III in fine H. 68 cfr. Ep. Aeg. Th. XVI, 2, 1.
Ep. Fabiani secunda c. XXII *nec ullus unquam* etc. H. 165 cfr. Ep. Aeg. Th. II, 2, 1.
Ep. Stephani c. II *Qui christiana legis* etc. H. 182 cfr. Ep. Aeg. Th. XVI, 2, 1.
Ep. Felicis I. secunda c. XIII *Sententia absente* etc. H. 202 cfr. Ep. Aeg. Paul. V, 5, 5.
Ep. Euticiani secunda c. VIII *omnibus quoque* etc. H. 212 cfr. Ep. Aeg. Th. XVI, 2, 1.
Eusebii secunda c. XII *Redintegranda* etc. H. 237 cfr. Ep. Aeg. Paul. I, 7, 2.
Decreta Felicis II. c. X *Ut accusandi* etc. H. 486 cfr. Ep. Aeg. Th. XVI, 2, 1.
Decreta Damasi c. XVI *Accusatores* etc. H. 504 cfr. Ep. Aeg. Th. II, 2, 1.
Decreta Symmachi [syn. V.] *Redintegranda* etc. H. 676 cfr. Ep. Aeg. Paul. I, 7, 2.
Decreta Iohannis I *Redintegranda* etc. H. 694 cfr. Ep. Aeg. Paul. I, 7, 2.
Decreta Pelagii II. *neque dum ecclesias* etc. H. 731 cfr. Ep. Aeg. Paul. I, 7, 2.

Ex epitoma Parisina:

Decreta Fabiani c. XXVII *appellantem* etc. H. 167 cfr. Ep. Par. Th. XI, 8, 1. 2. 3.
c. XXVIII *Pulsatus* etc. H. 168 cfr. Ep. Par. Th. II, 1, 4.
Si quis ergo iratus etc. H. 168 cfr. Ep. Par. Th. IX, 1, 3.
Decreta Sixti III. *si quis crimen* etc. H. 562 cfr. Ep. Par. Th. IX, 1, 4.
appellantem etc. H. 563 cfr. Ep. Par. Th. XI, 8, 1. 2. 3.
Pulsatus ante etc. H. 563 cfr. Ep. Par. Th. II, 1, 4.
Si quis ergo iratus etc. H. 563 cfr. Ep. Par. Th. IX, 1, 3.
qui crimen obiicit etc. H. 563 cfr. Ep. Par. Th. IX, 1, 4.

Quae collectiones postea variis scriptoribus usui fuerunt, itaque hac via multa ex Breviario in opera posteriora transierunt. Quamobrem in examinandis illis collectionibus considerandum est, utrum auctor ipso Breviario usus sit an Breviarii fragmenta tantum ex collectionibus adulteratis vel ex fonte quodam ex illis derivato sumpserit.

Temporibus post medium saeculum nonum varia opera tribuenda sunt, quorum, *Hincmarus Remensis.* quantum ad Breviarium nostrum attinent, mentionem faciamus. Uberrime imprimis Hincmarus ille archiepiscopus Remensis Breviarii locis usus est, ut tabella subiecta illustrabit. Sed is raro quidem ex codice ipsius Breviarii, multo saepius, ut Conratus demonstravit, ex fonte quodam hausit, qui collectionibus codicum Y et D respondet. Quater sylllogen Quesnellianam consuluit, quae ipsa Theodosiano genuino innititur.¹⁾

Ex legis Romanae Visigothorum codice:

De praedestinatione Dei et libero arbitrio:
Sirm. I, 1 *quotienscunque in catholica fide* etc. cfr. Br. Th. XVI, 5, 1.

¹⁾ Opera eius edidit Sirmonodus Lut. Par. 1645. Nonnulla ex Harduini Actis conciliorum habemus. De Hincmaro cfr. Sav.² II, 280 sq., 485 sq.; Haenel LRV. 465; Hüffer, Beiträge 108; Schrörs, Hinkmar Erzbischof von Rheims (1884) p. 409 sq.; Conrat I, 28 sq., 255 sq.; Idem NA. XXIV, 349 sq.; Halban II, 350; Mommsen in his Prolegomenis p. LXXXIX.

De divortio Lotharii regis et Tetbergae reginae:

- Sirm. I, 578 *sicut secundum leges Romanas* etc. cfr. Br. Th. IX, 1, 7.
I, 640 *Perpendendum est etiam quia* etc. cfr. Br. Nov. Theod. IX, 1.
et accusator — non poterit cfr. Br. Th. IX, 1, 6.
Inseruerunt etiam — puniri cfr. Br. Paul. V, 27, 1.

Capitula ad presbyteros parochiae suae:

- Sirm. I, 719 *quicunque clericatus — concessa* = fr. Br. Th. XVI, 1, 6 int.
Opusculum XVI de coercendo et extirpando raptu viduarum etc.:
Sirm. II, 228 et 229 *viros ratores — flagitavit* cfr. Br. Th. IX, 19, 1.
239 *eos qui iniustis — honestandos* cfr. Br. Th. III, 10, 1.

Opusculum XXIX:

- Sirm. II, 325 *mansuetudinis — terminentur et reliqua* = Br. Th. XVI, 1, 2 cum int. 3 cum int.
Opusculum LV capitulorum adversus Hincmarum Laudunensem:
Sirm. II, 388 *sane hi — confessus est* = Br. Th. IX, 1, 11 int. in fine.
non credendum — professio = Br. Th. IX, 1, 7 int.
II, 496 *sane hi — confessus est* = Br. Th. IX, 1, 11 int. in fine.
non credendum — professio = Br. Th. IX, 1, 7 int.
II, 497 *criminum discussio — audiri* = Br. Th. IX, 1, 5 int.
II, 499 *in fine quicunque tribus — iudicatum* = Br. Paul. V, 5, 6 int.
II, 500 *observeare — immutari* = Br. Th. IV, 15, 1 int. 2 int.
ea quae — obtinent = Br. Paul. V, 5, 5.
II, 527 *si qua — careant* = Br. Th. I, 1, 1.
II, 545 *lex ista — abrogatum est* = Br. Nov. Val. XII, 1 int. in pr.
II, 546 *in criminalibus — accuset* = Br. Th. IX, 1, 9 int. in pr.

Opusculum XXXV ad Hincmarum Laudunensem:

- Sirm. II, 606 *sicut lex Valentinianni — demonstrat* cfr. Br. Nov. Val. XII, 1.

Opusculum XLIV ad Adventium episcopum Metensem:

- Sirm. II, 787 *et quoniam anni XXX — publicas* cfr. Br. Th. IV, 12, 1.

Opusculum XLVII, quae exequi debeat episcopus etc.:

- Sirm. II, 780 *perpenses — contemnere* = Br. Th. I, 1, 2 cum int.
omnia constituta — constituunt = Br. Th. I, 1, 3 cum int.

Opusculum XLVIII de presbyteris criminosis:

- Sirm. II, 784 *testes priusquam — audiendum* = Br. Th. XI, 14, 2 int.
in criminalibus — quaestioni = Br. Th. IX, 1, 9 int.
II, 785 *si autem — abrogatum est* cfr. Br. Nov. Val. XII, 1 int. in pr.
nisi inscriptione — obiecit = Br. Th. IX, 1, 6 int.
ut scriptura — damnandi sunt = Br. Th. XI, 14, 3 int. aliquibus verbis mutatis.
criminum — audiri = Br. Th. IX, 1, 5 int.
II, 786 *quicunque — concessa* = fr. Br. Th. XVI, 1, 6 int.
II, 788 *ut nemo — accuset* cfr. Br. Paul. V, 18, 11 int.
in causa — damnatur = fr. Br. Paul. V, 5, 9.
II, 796 *perpenses — contemnere* = Br. Th. I, 1, 2 et int.
II, 797 *trinis litteris — suscipiat* cfr. Br. Paul. V, 5, 6.

Opusculum XLIX de causa Teutfridi presbyteri:

- Sirm. II, 801 *ut ultra — coercemus* = Br. Th. IX, 1, 5.
confessi — computentur = Br. Paul. V, 5, 2.

Rotulus Carolo regi porrectus:

- Harduin V, 1847 *ne quis audeat — diffiniri* = Br. Th. XVI, 1, 2 int.
V, 1848 *ut in privatis — constringant* = Br. Th. IV, 14, 1.
ut ultra provinciae — prohibeatur = Br. Th. IX, 1, 5 in pr.
si quis adversarium — appellare = fr. Br. Nov. Marc. I, 1 int.

— CCCXLI —

V, 1349 *observare — immutari* = Br. Th. IV, 15, 1 int. 2 int.

V, 1350 *res iudicatae — dantur* = Br. Paul. V, 5, 1 in pr.

in re pecuniaria — explicantur = Br. Paul. V, 17, 6.

ut qui per calumniam — calumniatores = Br. Paul. V, 4, 11 in pr.

Extemporalis admonitio ad regem:

Harduin V, 1356 *ne quis audeat — definiri* = Br. Th. XVI, 1, 2 int.

Ex libro decimo sexto Theodosiani genuini:

De praedestinatione dei et libero arbitrio:

Sirm. I, 336 i. f. *ponendum est* etc. cfr. Th. XVI, 1, 2.

I, 337 *imperatores Valentinianus — coercentur* = Th. XVI, 4, 2.

Imperatores Gratianus — turbae = Th. XVI, 5, 6 in pr.

circa hos autem — macerentur = fr. Th. XVI, 5, 62.

privilegia quae — subici = Th. XVI, 5, 1.

de haereticis — obnoxii = Th. XVI, 5, 60.

Opusculum XXIX ad Carolum Calvum regem:

Sirm. II, 318 et 319 *iuxta sanctionem — gaudebitis* = Th. XVI, 2, 8 in pr.

II, 319 *in qualibet — contineri* = Th. XVI, 2, 16.

universos — decernimus = Th. XVI, 2, 26 in pr.

quaecunque — immutari = Th. XVI, 2, 29.

non tam novum — perfrauantur = Th. XVI, 2, 30.

si quis in hoc genus — evadant = Th. XVI, 2, 31.

II, 320 *si ecclesiae — plectatur* = Th. XVI, 2, 34 in pr.

II, 326 *clericos — licere* = Th. XVI, 2, 41 usque ‘licere’.

II, 327 *privilegia — arbitrio* = Th. XVI, 2, 47.

II, 328 *privilegia — incommodum* = Th. XVI, 2, 38.

Opusculum XLIII Caroli Calvi regis nomine ad Hadrianum papam:

Sirm. II, 710 *ut quicunque residentibus — iudicium* = Th. XVI, 2, 35.

Opusculum XLVIII de presbyteris criminosis:

Sirm. II, 785 *clericos — inferre* = Th. XVI, 2, 41 usque ‘inferre’.

Hincmaria epistola ad Carolum regem:

Harduin V, 1357 *scientes — contineri* = Th. XVI, 2, 16 in fine.

clericos — arbitrio = Th. XVI, 2, 47 in fine.

Ex epitoma Aegidiana:

De praedestinatione Dei etc.:

Sirm. I, 323 *convinci — scriptura* = Ep. Aeg. Paul. V, 5, 3.

Ex constitutionibus Sirmontianis:

Opusculum XXIX:

Sirm. II, 325 et 326 *continua — cum legibus* = fr. const. 3.

Opusculum XLIV:

c. 35 Sirm. II, 740 *habent — decidi* = fr. const. 3.

Capitula Herardi archiepiscopi Turonensis, qui anno 870 obiit, praesertim ex Beneficio Levitae capitularibus composita hac via nonnullos Breviarii locos insertos habent.¹⁾ Capitula Herardi Turonensis.

c. 80 cfr. Ben. Lev. III, 253 = Br. Th. IX, 1, 6 int.

c. 84 " " III, 357 = " Paul. V, 37, 1 int. in pr. aliquot verbis omissis.

c. 104 " " III, 436 = " Th. IX, 1, 11 aliquot verbis mutatis.

¹⁾ ed. Migne, Pat. lat. CXXI p. 763 sq. cfr. Werminghoff NA. XXVI, 623.

*Capitula
Isaaci
Lingonensis.*

Etiam episcopus Isaacus Lingonensis [859—880] e Benedicto Levita varia capitula selegit ex eiusque collectionem canonum XI titulorum compilavit. Cum tria illorum lege Romana Visigothorum inniterentur, fragmenta Breviarii etiam in canones Isaaci transierunt.¹⁾

I, 36	= Ben. Lev. III, 243	= Br. Paul. I, 21, 3.
IV, 8	= " "	II, 410 = , Th. III, 12, 3 int.
VII, 3 in pr.	= " "	II, 396 = " , VI, 1, 2 int.

*Collectio
codicis
Trecensis
1406.*

Unum fragmentum [Br. Th. X, 10, 1] e codice Q Lugdunensi 303, cetera aliunde, sed omnia ex Breviarii Theodosiani libro nono collectio quedam codicis Trecensis 1406 saec. XIII praebet, quae teste Fournier anno fere 900 in regionibus Lugdunensibus compilata est.²⁾ Sunt haec:

Br. Th. IX, 1, 5 et int. 6 int. 7 int. 8 int. 9 int. 11 int.
IX, 3, 2 int. 3 int.
IX, 26, 2 int.
IX, 27, 1 int. 3 int.
IX, 1, 3 int.
IX, 30, 1 int. 2 int. 3 int. 4 int.
IX, 32, 1 int.
IX, 34, 1 int.

*Collectio
cod. Paris.
lat. 2449.*

In collectione codicis Parisini bibl. nat. lat. 2449, quae ineunte saeculo decimo in provinciis Lugdunensi vel Viennensi conscripta est, post capitula Isaaci Lingonensis et extracta e Pseudoisidoriana aliisque apocryphis vel veris ad res ecclesiae spectantibus auctor etiam tractatum de relatione Iudaeorum et Christianorum praebet, quem ex variorum conciliorum canonibus et ex tribus epitomae Aegidiana fragmentis compilavit. Quae sunt: Th. XVI, 3, 1; XVI, 4, 1; Nov. Theod. III, 1. Praeterea auctor etiam in excerptis ex decretalibus Pseudoisidorianis nonnullos Breviarii locos assumpsit [*Coll. IX, 9. 10. 14. 22; X, 3. 10 etc.].³⁾

*Regino
Prumensis.*

Etiam Regino abbas Prumensis in conficiendis libris duobus de synodalibus causis et disciplinis ecclesiasticis (906—13) Breviario utebatur.⁴⁾ Imprimis interpretationem secutus est, in illis autem fragmentis, quae interpretatione carent, legem ipsam adhibuit. Sed codice aucto usus esse videtur, nam habet partem novellae Maioriani extra Breviarium [Reg. II, 173 = Nov. Maior. 6, 5 prima pars⁵⁾] et primam constitutionem Sirmondianam, sub rubrica 'Ex lege Romana' [Reg. II, 116 praebet excerptum ex const. Sirm. 1⁶⁾]. Duas constitutiones, quamvis eas in Breviario invenires, non ex ipso fonte habet sed ex concilio Nanetensi⁷⁾ [Reg. II, 174 = Br. Th. II, 12, 5 int. haustum ex c. 19 dicti concilii (a. 658)] et ex illa capitularis Wormatiensis anni 829 appendice⁸⁾ [Reg. I, 22 = Ep. Aeg. Th. V, 10, 1]. Etiam in appendicibus ad libros Reginonis factis nonnulla ad Breviarium spectant, sed mutata sunt.

¹⁾ ed. Migne, Pat. lat. CXXIV p. 1075 sq.; cfr. P. Fournier, Ann. Grat. XI, 357 et 372; Werminghoff l. c. 670.

²⁾ Codex adhuc ineditus est. cfr. P. Fournier, Ann. Grat. XI, 346 sq.

³⁾ Fournier l. c. 363 et 365 sq.

⁴⁾ Edidit hanc collectionem Wasserschleben, Lipsiae 1840. Cfr. idem, Beiträge 15; Scherer, Handbuch des Kirchenrechtes I, 236; Tardif DC. 162 sq.; Conrat I, 258 sq.; Halban II, 349.

⁵⁾ Theod. II, 164 sq. Cfr. Conrat I, 145 et 259.

⁶⁾ Conrat I, 147⁸⁾ et 259⁸⁾. Quod excerptum teste Conrado I, 259⁸⁾ in collectionem cod. Stuttgartensis 107 fol. 83, de qua etiam Schulte in comm. min. Vind. cl. phil. hist. CXVII p. 26 egit, et in c. 125 collectionis canonum codicis Guelphitanus 88⁸⁾ antea Helmstad. 454 [cfr. Wasserschleben, Beiträge 29 sq.] transit.

⁷⁾ Mansi XVIII, 171 sq.; cfr. Conrat I, 13⁸⁾ et 258⁸⁾; E. Seckel NA. XXVI, 60 sq.

⁸⁾ Haustum ex codice quodam capitularium, in quo false Ludovico Pio adscriptum est. Cfr. Wasserschleben, Regino 85⁸⁾; M. G. Capit. II, 25; Conrat I, 4⁸⁾, 258⁸⁾.

- Reg. I, 414 in fine = Br. Th. I, 1, 1 int.
418 = Br. Th. IV, 7, 1 int.
429 in pr. = Br. Gai I, 4, 8 in pr. nonnullis verbis mutatis.
II, 57 = Br. Th. IX, 12, 1 int. [Conrat I, 258¹⁾.
59 = , , IX, 9, 1 int. [Conrat ibid].
69 = , , V, 7, 1 int. in pr. [Conrat ibid].
70 = , , V, 7, 2 int.
71 = , , V, 8, 1 int.
85 = , Paul. V, 25, 2 [Conrat I, 258¹⁾].
86 = , , V, 25, 4 nonnullis verbis additis [Conrat I, 259¹⁾].
87 = , , V, 25, 7 nonnullis verbis mutatis [Conrat I, 259¹⁾].
89 = , , V, 24, 3.
90 = , , V, 24, 4 [Conrat I, 259¹⁾].
122 [usque ad verba 'omnino non possit'] = Br. Th. II, 25, 1 int.
128 = Br. Paul. II, 20, 4.
129 [usque ad verba 'solvi non possunt'] = Br. Paul. II, 20, 4 int. aliquot verbis
mutatis.
142 = Br. Th. IX, 4, 4 int.
143 et 144 = Br. Th. IX, 4, 2 int.
145 = Br. Th. IX, 4, 3 int. nonnullis verbis omissis.
146 = , , IX, 6, 1 int. paucis verbis mutatis [Conrat I, 259¹⁾].
147 = , Paul. II, 27, 1.
148 = , , II, 27, 2.
149 = , , II, 27, 3 [Conrat I, 259¹⁾].
262 = , Th. IX, 4, 5.
307 = , , IV, 14, 1 int.
308 = , , II, 18, 2 int. in pr.
313 = , , II, 18, 1 int. nonnullis verbis omissis [Conrat I, 259¹⁾].
352 = , , IX, 14, 1 int.
Reg. II, 360 = , , IX, 13, 1 int. [Conrat I, 258¹⁾].
361 = , , IX, 13, 2 int.
362 = , , IX, 18, 3 int.
App. I, 23 = , , IX, 1, 4 int.
24 = , , IX, 1, 8 int. in pr. nonnullis verbis omissis.
25 = , , IX, 1, 9 int. nonnullis verbis omissis.
26 = , , IX, 1, 11 int. in pr.

Codex Lipsiensis 668 s. XIII. epitomen Reginonis continens¹⁾ etiam nonnullos ex Collectio canonum codicis
Breviario locos habet. Sunt hi: Br. Th. II, 18, 1; Th. IX, 9, 1; Th. IX, 12, 1; Th. IX, 13, 1; Lipsiensis 668.
Paul. II, 20, 4.

In collectione canonum, quam Abbo Floriacensis Hugoni Capet eiusque filio Rod- Collectio canonum
berto dedicavit²⁾, in cap. 1 locus Breviarii invenitur [Br. Th. IX, 34, 1 cum int.]. Sed con- Abboris
tendere non ausim auctorem ipso Breviario usum esse, nam etiam quae ex Juliano adfert, Floriacensis.
non ex ipso fonte hauisse videtur.

Burchardus Wormatiensis episcopus in magno Decreti sui volumine fragmenta Brevi- Collectio
arii ex Reginone et ex collectionibus falsis supra nominatis habet, sed a Breviario alienus
esse videtur. Exempla nonnulla in tabella sequente dabo. Quae vero in libro septimo
c. 28 ex Pauli sententiis cum interpretatione Breviarii de gradibus cognitionis continent,
ex codice quodam Isidori etymologiarum assumpsit, cui ille Pauli tractatus iam pridem
adscriptus erat.³⁾

¹⁾ Wasserschleben, Beiträge 28 et 29; Conrat I, 259¹⁾.

²⁾ Edidit Migne Pat. lat. CXXXIX, 473 sq.; Sav. II, 294 et 489; Haenel LRV. 464; Flach 89;
Conrat I, 259 sq.

³⁾ Burchardi Decretorum libros viginti edidit Migne, Patr. lat. CXL, 337 sq. Cfr. Sav.¹
II, 295 et 490; Haenel LRV. 464; Richter, Beiträge 64 sq.; Regino ed. Wasserschleben p. 497 sq.;
Maassen in Kritische Vierteljahrsschrift V, 190 sq.; Flach 88; Conrat I, 261 sq. et 315.

Decretum
Burchardi
Wormatiensis.

- * I, 147 = Decr. fab. XXVI cfr. Br. Th. IX, 1, 5 in fine.
* 148 = , XXVII , Nov. Val. XII, 1 int.
* 164 = Ep. Stephani secunda c. XI cfr. Br. Th. IX, 1, 7.
* 177 = Ep. Stephani secunda c. VIII , Paul. V, 5, 9.
* II, 39 = Ep. Sixti II secunda c. VI *nullus episcopus* = Ben. Lev. III, 308 vel ep. Sixti secunda cfr. Br. Th. IV, 14, 1 int.
IV, 90 = Ben. Lev. III, 286 = Br. Th. XVI, 4, 1 int. vel Ep. Aeg. 1. c.
VII, 28 = Isid. Etym. IX, 5 = Br. Paul. IV, 10 cum int.
IX, 28 = Regino II, 129 = Br. Paul. II, 20, 4 int. aliquibus verbis mutatis.
IX, 30 = Regino II, 128 = , II, 20, 4.
X, 28 cfr. Regino II, 360
X, 30—31 cfr. Regino II, 361—362 | Br. Th. IX, 13, 1. 2. 3 et intt. [Conrat I, 262¹].
* XV, 9 = Ben. Lev. III, 346 vel cap. Angilr. XXXIX cfr. Br. Paul. III, 6, 8 in pr.
XVI, 9 = , III, 163 vel 291 cfr. Br. Paul. I, 6, 1 [Conrat I, 262¹].
XVI, 10 = , III, 367 cfr. Ep. Par. Th. II, 1, 4.
XVI, 37 usque 'permissum est' = Regino II, 144 = Br. Th. IX, 4, 2 int. in fine [Conrat I, 262¹].

Collectio duodecim librorum, quae tota Burchardo innititur, inter tres locos ad ius Romanum pertinentes nullum ex Breviario habet.¹⁾

*Odoramus Senonensis*²⁾ nonnulla fragmenta libri noni Theodosiani [Br. Th. IX, 1, 3. 6. 7. 11; IX, 3, 1. 2] et formulare quoddam libelli accusatorii ex verbis rubricae Br. Th. IX, 1 inscriptionibusque et aliis eiusdem tituli constitutionibus [Br. Th. IX, 1, 6. 8. 11] compositum non ex ipso Breviario, sed ex fonte quodam ecclesiastico habet.³⁾

Collectio cod.
Vat. reg. 483. Etiam fragmenta collectionis decretalium codicis miscellanei Vat. reg. 453 fol. 50—55 saeculi duodecimi ineuntis in illis, quae ex iure Romano habent, cum interpretatione et epitoma Breviarii Aegidiana cohaerent. Qua de re eam in partibus regni Francorum compilatam esse suspicari licet. Conratius [I, 264⁴] haec fragmenta ex Breviario sumpta allegat:

- c. 91 = Br. Th. I, 1, 1 int.
" " II, 2, 1 int.
glossa ad Br. Th. I, 1 sub verbo 'lex'.
" " " I, 2, 1 sub verbo 'principes'.
Ep. Aeg. Th. II, 4, 5 et 7.
c. de iudice = Ep. Aeg. Paul. II, 8, 1. 2.

Liber de unitate ecclesiae conservanda. Unde auctor libri 'de unitate ecclesiae conservanda' annis 1090—93 confecti⁵⁾ illa, quae in primi libri cap. IX ex libro Theodosiani decimo sexto adfert, sumpserit nescio. Certe Germaniae tribuendus est, nam multas res, quae in Saxonia Thuringia Hassia a principibus et episcopis, qui a Gregorii VII. causa stabant, gesta sunt, tam accurate narrat, ut multas ipse audisse, multis rebus interfuisse videatur. Fragmentis ex Theodosiano utitur, ut demonstretur Arcadium imperatorem, quem ab Innocentio papa excommunicatum fuisse auctori non satis constabat, ecclesiae multum favisse eique varia privilegia dedisse, 'sicut testatur liber christianorum imperatorum de fide catholica'. Quibus verbis: 'liber christianorum imperatorum de fide catholica' non solum titulus libri decimi sexti primus, sed totus liber significari videtur, nam quae ex illo compendio adfert, ad varios huius libri titulos pertinent. Sunt haec: Th. XVI, 2, 29 [quaecumque — deferatur (deputetur)], dein abbreviatio constitutionis XVI, 2, 31, dein compilatio ex constitutionibus XVI, 1, 2 et 3, quae Gratiani et Valentiniani et Theodosii sunt, dein XVI, 2, 25 Gratiani, et pars constitutionis XVI, 2, 35 nonnullis verbis mutatis. Verba 'et post plurima ecclesiastica

¹⁾ Sav. II, 298; Conrat I, 262.

²⁾ ed. Angelus Maius in Spicilegio Romano IX, 59 sq.; libellum habet etiam Zeumer Form. 537⁶.

³⁾ Conrat I, 263.

⁴⁾ quem Schwenkenbacher et Sackur ediderunt M. G. Libelli de lite II, 173 sq. cfr. ibidem 175 et 196 sq.

disciplinae statuta' sequitur constitutio XVI, 11, 2. Deinde praebet constitutionem praeter alia mihi ignota partem constitutionis Theodosii et Valentiniani XVI, 5, 62 continentem. Denique invenies constitutionem Theodosii et Arcadii et Honorii XVI, 5, 24 et verbis non nullis mutatis constitutionem XVI, 11, 1, postremo excerpta ex constitutione Theodosii et Valentiniani XVI, 2, 47. Suspicor auctorem nostrum collectione quadam usum esse, cui varia ex libro decimo sexto Theodosiani aliquantulum immutata et abbreviata inserta erant quaeque constitutionem illi Theodosii Honoriique [XVI, 5, 62] similem sed auctam habuit. Arcadio imperatori ab auctore libelli nostri complures constitutiones tribuuntur, quae ab aliis imperatoribus ipsi antecedentibus vel eum sequentibus datae sunt. Utrum ipse falso eas Arcadio adscriperit an falsas inscriptiones ex fonte suo hauserit nescio. Cum Hincmari operibus libellus cohaerere non videtur.

In Francia Iwonem Carnotensem non solum Iustinianii libros in operibus suis adhibuit se constat, sed etiam Breviarium cognovit. Quae vero ratio inter utramque codificationem intercedat non dicit. Quae ex Decreto¹⁾ eius ad legem Romanam Visigothorum pertinent, passim in tota compilatione praesertim vero in libro decimo sexto, in quo de officiis laicorum et causis eorundem agitur, aut ex ipso fonte praecipue ex interpretatione aut ex Benedicto Levita et Burchardo hausta inveniantur, tabella nonnullis exemplis ostendet. Quae ex ipso Breviario adfert, plerumque inscriptione 'legibus Theodosianis' praebuit, quamquam varia ex Pauli sententiis sumpsit. Exempli gratia XVI, 194 haustum ex Br. Paul. I, 1, 2 int. inscriptionem 'ex lege Theodosiana' habet, XVI, 195 ex eodem [Br. Paul. V, 12, 4 int.] inscriptione 'item libro V', XVI, 205 [Br. Paul. I, 7, 10; I, 8, 1. 2; I, 9, 3 int.] inscriptione 'de lege Theodosiana' ornantur. Complures loci ad Breviarium spectantes [XVI, 196—200. 202—204. 244—246. 248] inscriptione egent. XVI, 247 et 249 [Br. Th. IX, 1, 8 int. 11 int. 26, 1 int.] verbis 'libro IX' inscribuntur, XVI, 258—256 vero ex sententiis Pauli adhibuisse dicit. Quid de relatione inter Theodosianum Breviario insertum et Pauli sententias cogitaverit, in inscriptione ad V, 281—285 ostendit dicens excerpta esse legum Theodosianarum a Paulo interpretata. In Panormia [IV, 127 = Ivo Decr. V, 281] vero in inscriptione Paulum omisit dicens caput 'ex legibus Theodosianis' haustum esse, quam inscriptionem postea apud Gratianum C 2 q. 6 c. 22 legere potes. Cui addam Iwonem, quae in Decreto [XVI, 253 etc.] inscriptione 'ex sententiis Pauli' adfert, in Panormia sine inscriptione praebuisse constitutionisque Sirmondianae primae partem, quam in Decreto [XVI, 312] ex Benedicti Levitae capitularibus II, 366 adfert, in Panormia [V, 23] sub inscriptione 'Theodosius VI. imperator' dedisse.

*Iwonis
Carnotensis
Decretum.*

Ex codice Breviarii.

I, 284 = Br. Th. XVI, 4, 1 ex Burchardo [Fournier, Ivo 29].

* V, 274 cfr. " " IX, 1, 7 in pr. et int. ex Burchardo [Fournier, Ivo 31].

281 = " Paul. V, 35, 1 int.

282 = " " V, 36, 1 et int. 2.

283 = " " V, 37, 2 int.

284 = " " V, 38, 1 int. 2.

285 = " " V, 39, 1.

286 = " Th. IX, 1, 11 int.

VIII, 168 et 166 usque ad verbum 'possunt' = Br. Paul. II, 20, 4 et int. ex Burchardo [Fournier, Ivo 32].

IX, 64 = Br. Paul. IV, 10 totum sed sine interpr. § 4 et transposita interpr. § 8 ex Burchardo [Fournier, Ivo 33].

XVI, 61 = Br. Th. IX, 3, 2 usque 'seriatur' ex Benedicto Levita.

100 = " Paul. V, 1, 4 ex Benedicto Levita III, 342.

194 = " " I, 1, 2 int.

195 = " " V, 12, 4 int.

¹⁾ ed. Migne, Patrol. lat. CLXI p. 47 sq. cfr. Sav.² 303 sq., 494 sq.; Haenel LRV. 465 sq.; Tardif DC. 170 sq.; Conrat I, 378 sq.; Flach 91; Fournier, Ivo 26 sq.

— CCCXLVI —

- XVI, 196—198 = Br. Paul. II, 1, 2—4 int.
199 = Br. Paul. II, 4, 1. 2. 3 int. 4 int. 5, 1.
200 = " " II, 16, 1.
202 = " Herm. II, 1 int.
203 = " Th. XI, 14, 6 int.
204 *testes — audiendum* = Br. Th. XI, 14, 2 int.
205 = Br. Paul. I, 7, 10; 8, 1. 2; 9, 3 int.
227 = " " II, 4, 4 int. ex Benedicto Levita.
228 = " " II, 5, 1 int. " " "
229 = " " II, 5, 3 int. " " "
230 = " " II, 10, 1 int. " " "
231 = " " II, 12, 4 int. " " "
232 = " " II, 15, 3 int. " " "
233 = " " III, 7, 10 " " "
234 = " Th. II, 19, 7 int. " " "
243 = " " II, 26, 1 int. " " "
244 = " " III, 1, 1 int. " " "
245 = " " III, 1, 6 int. " " "
246 = " " III, 13, 3 int. in pr. " " "
247 = " " IX, 1, 8 int. 11 int. " " "
248 = " " IX, 24, 1 int. " " "
249 = " " IX, 26, 1 int. " " "
250 = " " IX, 26, 2 int. " " "
251 = " " IX, 27, 1 int. 3 in pr. et int. ex Benedicto Levita.
252 = " " IX, 30, 3 int. ex Benedicto Levita.
253 = " Paul. I, 15, 1 int. " " "
254 = " " I, 15, 3 " " "
255 = " " I, 20, 1 int. " " "
256 = " " V, 4, 17 " " "
257 = " " V, 4, 18 et 5, 2 " " "
258 = " " V, 5, 6 int. " " "
259 = " " V, 34, 1 int. " " "
260 = " " V, 35, 2 int. " " "
313 cfr. " Th. III, 12, 4 int.
318 = " Paul. V, 27, 3 int.
319 = " " I, 6, 1 " " "
320 = " " II, 2, 1 int. " " "
321 = " " II, 4, 4 int. " " "
322 = " " II, 5, 3 int. " " "
323 = " " II, 10, 1 int. " " "
325 = " " II, 32, 14 " " "
326 = " " IV, 8, 1 int. " " "
327 = " " V, 3, 3 " " "
328 = " " V, 3, 4 " " "
329 = " " V, 3, 6 int. " " "
330 = " " V, 4, 9 int. " " "
331 = " " V, 7, 6 int. " " "
332 = " Th. IX, 3, 2 " " "
359 = " Paul. II, 18, 12 int. in pr. " " "

Ex epitoma Aegidii.

- IV, 156 cfr. Br. Th. IX, 24, 1 ex Benedicto Levita vel ex cap. Angilramni
157 = " Paul. V, 4, 15—17. 19 ex Benedicto Levita.
XI, 24 | = Br. Paul. V, 23, 1 ex Burchardo [Fournier Ivo 33].
49 |

— CCCXLVII —

XVI, 209 = Br. Paul. I, 12, 7 ex Benedicto Levita.

210 = " Th. XI, 14, 2 "

226 = " XI, 11, 1 usque 'audiantur' ex Benedicto Levita.

235 = " IX, 24, 1 ex Benedicto Levita.

290 = " XI, 14, 3 in pr. ex Benedicto Levita.

315 = " XI, 11, 1 " " "

316 = " Paul. V, 5, 3. 5. 8. 9 " " "

355 = " Th. II, 10, 1. 2 " " "

356 = " X, 5, 5 " " "

Ex epitoma Parisina.

V, 261 *appellantem* etc. = Br. Th. XI, 8, 1. 2. 3 ex Burchardo [Fournier Ivo 31].

Ex constitutionibus Sirmontianis.

XVI, 312 = fr. const. 1 ex Benedicto Levita [Conrat I, 147¹, 379^{1 et 2}; Flach I, 284].

Panormia¹⁾ paulo post annum 1095 ab eodem Ivone confecta imprimis ex Decreto *Ivonis Panormia*. hausit itaque varia Breviarii repetit. Exempli gratia haec fragmenta allego:

Ex codice Breviarii.

Pan. IV, 67 = Decr. V, 274 = Br. Th. IX, 1, 7 in pr. et int.

68 = " V, 286 in fine = Br. Th. IX, 1, 11, int. in fine [Fournier, Ivo 301].

127 = " V, 281 = Br. Paul. V, 35, 1 int.

128 = " V, 282 = " V, 36, 1 et int. 2.

129 = " V, 283 = " V, 37, 2 int.

130 = " V, 284 = " V, 38, 1 int. 2.

131 = " V, 285 = " V, 39, 1.

V, 14, 15 = Decr. XVI, 247 in pr., 249 = Br. Th. IX, 1, 8 int.; 26, 1 int.

17 = " XVI, 203 = Br. Th. XI, 14, 6 int.

21 = " XVI, 204 in pr. = Br. Th. XI, 14, 2 int.

41 = " XVI, 250 usque 'comprehensam' = Br. Th. IX, 26, 2 int. usque 'comprehensam'.

43 = Decr. XVI, 258 = Br. Paul. V, 5, 6 int.

45 usque 'audiui' = Decr. XVI, 332 usque 'audiui' = Br. Th. IX, 3, 2.

49 = Decr. XVI, 100 = Br. Paul. V, 1, 4.

66 = " XVI, 195–198 " V, 12, 4 int. et II, 1, 2–4 int.

67–69 = Decr. XVI, 199, 253, 254 = | Br. Paul. II, 4, 1. 2. 3 int. 4 int.
" " " I, 15, 1 int. 3.

70 usque 'exsolvat' = Decr. XVI, 255 = Br. Paul. I, 20, 1 int.

VI, 92 et 93 usque 'possunt' = Decr. VIII, 168 et 166 usque 'possunt' = Br. Paul.
II, 20, 4 int.

VII, 90 = Decr. IX, 64 = Br. Paul. IV, 10.

Ex epitoma Aegidiana.

V, 16 = Decr. XVI, 316 = Br. Paul. V, 5, 3. 5. 8. 9.

V, 22 = " XVI, 210 = " Th. XI, 14, 2.

Ex constitutionibus Sirmontianis.

V, 23 = Decr. XVI, 312 = pars const. 1.

Panormiae caput IV, 111 interpretationi Br. Th. IX, 30, 1 respondens, cum in Decreto non sit, ut Conrat ait, auctor fortasse ex Benedicto Levita [II, 398; III, 170] vel ut Fournier dicit fortasse ex Anselmo Lucensi [III, 75] inscriptione vero mutata deprop-

¹⁾ ed. Migne, Patrol. lat. CLXI p. 1038 sq. cfr. Sav.² 303 sq., 498 sq.; Haenel LRV. 466; Tardif DC. 170 sq.; Conrat I, 383 sq.; Flach 91; Fournier, Ivo 293 sq.

— CCCXLVIII —

sisse videtur.¹⁾ Item caput IV, 56 Panormiae quod ex Br. Paul. V, 18, 11 int. sumptum est, in Decreto deest. Invenit hunc locum P. Fournier l. c. 304 apud Anselmum III, 36 in fine et ego in capitulis Angilramni c. XXXVIII; sed desideratur in collectione septuaginta quatuor titulorum, ex qua Ivonis Panormia varia Anselmi propria habere videtur.²⁾

<i>Ivonie epistole.</i>	Denique in conficiendis epistolis (ed. Iuretus) Ivo Breviarii locis usus est. ³⁾
	ep. 35 Br. Th. IX, 1, 7 ex.
	196 " IX, 1, 19 int.
	203 " I, 1, 3 int.
	212 " Paul. V, 11, 4 int.

*Collectio
Tripartita.* Nonnulla Breviarii fragmenta ex Decreto in tertiam collectionis Tripartitae partem transierunt, quam nuperime Fournier magna cum diligentia tractavit.⁴⁾ Caesaro-Augustana, *Caesaro- Augustana.* quam primis lustris saeculi duodecimi Conratius in partibus Burgundiae, P. Fournier vero in Aquitania vel septentrionali parte Hispaniae ortam esse suspicatur, et in aliis fontibus et imprimis in Decreto Ivonis nec non in collectione Anselmi Lucensis nititur.⁵⁾ Sed habet [II, 34] quosdam iuris Romani textus compilationibus supra nominatis ignotos, ex quibus P. Fournier mecum illud Breviarii liberaliter communicavit, quod etiam in epistola Iohannis VIII. papae ad regem Germanorum Ludovicum secundum directa, quam infra tractabimus, legi potest. Sunt fragmenta: Br. Th. I, 1, 4 et 2, 1 in pr. In iisdem regionibus P. Fournier librum Tarracensem paullo post mortem Gregorii septimi confectum esse putat, qui inter alia iuris Romani excerpta complures constitutiones libri decimi sexti Theodosiani genuini [Th. XVI, 2, 8 in pr. 16. 26. 29. 30 et 34] ex collectione illa LXXIV titulorum haustas habet, quae, ut infra demonstrabimus, Hincmaro utebatur.⁶⁾

Liber Tarra- conensis. Denique inter collectiones Ivoni propinquiores collectionem decem partium et duas bibliothecae Catalaunensis commemoramus. Prima, quam Fournier ex codice Parisino bibl.-nat. lat. 10743 descripsit, cuius vero, ut ipse exposuit, hodie iam quinque codices noti sunt, originis Francogallica est et ad Panormiam pertinet, sed auctor, dum eam annis 1125—1130 compilavit, textum Panormiae correxit et auxit.⁷⁾ Habet praeterea, ut Fournier mihi scripsit, duos textus Breviarii, qui in Panormia desunt:

II, 36 de interruptione tricennii. Ex libro legum novellarum d. Valentiniani c. XII. Si lis intra tricennium inchoata fuerit et non definita, quasi nec copta fuerit, habeatur extincta = fr. Br. Nov. Val. XII, 1 int.

V, 25 de appellationibus inopportunitis c. 3. Ex lege Iulia. Notatur infamia, qui dum appellat, indici convicium dixerit, sed et is etiam, cuius consilio factum est. cfr. Br. Paul. V, 37, 3.

*Collectio
Catalaunensis
prima.* Collectio Catalaunensis prima, ut Fournier exposuit, paullo post annum 1130 Catalaunis ex collectione decem partium et ex Tripartita confecta quaedam Breviarii habet, quae etiam in Ivonis decreto invenies [XI, 53—55, XII, 21—24, XIV, 34. 35^a]. Alia vero

¹⁾ Conrat I, 384^a.^b; Fournier, Ivo 303¹.

²⁾ Fournier, Ivo 303 sq.; idem in *Mélanges d'archéologie et d'histoire* XIV, 147 sq.

³⁾ Haenel LRV. 466; Conrat I, 385 sq.

⁴⁾ Adhuc inedita. Sav.^a II, 301 sq., 491 sq. hanc collectionem 'anonymam saec. XI.' appellat. Cfr. Haenel LRV. 464 sq.; Wasserschleben, *Beiträge* 47 sq.; Scherer l. c. I, 241 et 242; Conrat I, 388 sq.; Flach 90; Fournier, Ivo 646 sq.

⁵⁾ Conrat I, 390 sq.; Patetta Riv. It. XII, 318¹. Flach 90 Breviarii locos nondum memorat. Fournier Ivo 416 sq. — Codex Paris. 3876^{*} huius collectionis inter ceteros textus, quos auctor ex Exceptione Petri assumpsit, etiam Br. Paul. V, 12, 2 cum int. et 4 int. ex illo fonte praeberet [Conrat I, 390^a].

⁶⁾ Thaner in comm. min. Vind. LXXXIX, 607; Fournier, *Mélanges d'archéologie* XIV, 159 et 189; idem, *Mélanges Iulien Havet* (1895) 272.

⁷⁾ Fournier, Ivo 433 sq. et 635.

⁸⁾ Fournier, Ivo 632 sq., 643:

XI, 53—55 = Coll. III part. III, 29, 171. 179. 173 = Ivo Decr. XVI, 247. 249. 255.

XII, 21—24 = Coll. III part. III, 9, 8—11 = Ivo Decr. V, 281. 282. 283. 285.

XIV, 34 haustum ex coll. X part. = Panormia V, 21 = Decr. XVI, 204 in pr.

XIV, 35 haustum ex coll. X part. = Pan. V, 16 = Decr. XVI, 316.

exempli gratia c. 27 tit. XII de appellatione, ut P. Fournier mihi scripsit, hac forma ab Ivone aliena sunt. [‘Ex libro V° Pauli sententiarum. Appellantum esse, quando sacramen-tum offertur, non postquam iuratur. Si quando a iudice — iuratur’ = Br. Paul. V, 34, 1 int.] Habet hoc fragmentum collectio Tripartita III, 184. C. 29 eiusdem tituli, quocum Br. Paul. V, 37, 3 conferendum est, ex collectione X partium sumptum esse videtur. C. 31 vero, unde auctor sumpserit, incertum est. Textus cum Br. Paul. V, 37, 3 conferendum est ‘Ex V° libro. Appellantes infames esse, qui fecerint convicium iudici. Convicium iudici ab appellatoribus fieri non oportet, alioquin infamia notantur. Ista interpretatione non indiget’. Collectio secunda brevi post primam ibidem ex textibus illius una cum excerptis ex Tripartita et Decempartita haustis confecta¹⁾) hac via nonnullos Breviarii locos recepit [coll. secunda XI, 2, 2. 32. 35 = coll. prima XIV, 34. 35.²⁾]

In Summa Parisina³⁾, quam auctor incertus quidam septimo vel octavo decennio saeculi duodecimi, postquam Bononiensium artem iura docendi cognoverat, ad Decretum Gratiani Parisiis scripsit, post illud Pauli sententiarum fragmentum [V, 36, 1. 2 et int.], quod Gratianus [C. II, q. 6, c. 24] imperatori Theodosio assignavit et iam Ivonis collectio-nes [Decr. V, 282, Pan. IV, 128; cfr. Coll. III part. III, 9 (10), 7] continebant, legere potes: ‘Haec possunt esse verba G. dicentis superius id est superiore parte Theodosianae legis, vel sunt verba ipsius imperatoris Theodosii. Sed cum Theodosianus codex non sit in Lombardia, est enim Aurelianis et apud sanctum Dionysium videturque, quod G. has leges sumpsisset de canonibus Ivonis, quos quidem inducit, non quomodo teneant sed ne ignorentur.’ Alio loco ad dictum Gratiani ‘Quod autem’ in prooemio C. VI, q. 2 dicit: ‘In legibus Theodosiani habuimus, quod credendum sit episcopo: sed illud intelligitur quando de civilibus causis.’ Auctorem huius Summae, cum Parisiis vixisset, de Breviario aliquid audisse codicemque quandam huius legis vidisse putandum est, sed intentius in his quaestionibus non versabatur, itaque ut Ivo [Decr. V, 281, XVI, 194. 205; Pan. V, 127] alii-que homines docti priorum saeculorum Breviarium nihil aliud quam codicem Theodosia-num fuisse creditit, cuius notitiam Isidori Etymologiae [V, 1, 7] memoriae tradiderunt. Quamobrem codicem Theodosianum, quem non in Lombardia sed Aurelianis⁴⁾ et apud sanctum Dionysium fuisse memorat, Breviarium fuisse suspicor.

Plagiator quidam Summae Rufini in codice Gottingensi man. iur. 159 in c. 2 D. 7 addidit: ‘Hunc codicem adhuc habent Carnotenses, unde in decretis Ivonis multa ab hoc codice excerpta inveniuntur.’ Quamquam plagiator, ut Singer illustravit, Franciam et Parisios cognovit iurisque scientiam scholae Francogallicae debebat, tamen ex hac glossa, ut iam alii homines docti exposuerunt, non appareat eum Theodosianum vel Breviarium unquam vidisse. Faveo conjecturae Conradi plagiatorem nostrum, quia apud Ivonem Carno-tensem fragmenta harum legum invenisset, contendisse in urbe Carnotensi codicem quen-dam Theodosiani fuisse.⁵⁾

Postquam usum forensem et scholasticum Breviarii per Galliam Germaniamque trac-tavimus, pauca tantum dicamus, num lex nostra Britannis nota fuerit.⁶⁾ Leges Romanas

Collectio
Catalaunensis
secunda.

Summa
Parisina.

Plagiator
Rufini
in codice
Gott. 159.

Britannia.

¹⁾ Fournier, Ivo 638 sq., 643.

²⁾ Particulam constitutionis Sirmondianae primae in cap. 251 collectio capitulum CCXCIV habet, quam Schulte ex codice univ. bibl. Pragensis VIII H. 7 s. XII descriptis. Gratiano et scholae iuris canonici Bononiensi antecedit. C. 251 auctore Schulte ex decreto Ivonis vel ex coll. III partium haustum est. Cfr. Schulte in comm. min. Vind. LVII, 200, 218, 220 et CXVII, 13.

³⁾ cfr. Maassen in ‘Jahrbücher des gemeinen Rechts’ II, 221; idem in comm. min. Vind. XXXI, 465 sq.; Schulte in comm. min. Vind. LXIV, 114 sq.; idem, ‘Geschichte der Quellen und Litteratur des canonischen Rechts’ I, 106. 224; Conrat, Epitome Exactis regibus, Proleg. CLXXXVII sq.

⁴⁾ Non omnino opinio reicienda est auctorem Summae Parisinae ad codicem Paris. nouv. acq. Lat. 1631 [hac editione K], qui antea Aurelianis fortasse antiquitus custodiebatur, respexisse [Mommsen in his Proleg. LXXVIII].

⁵⁾ Conrat, Epitome Exactis regibus Proleg. CLXXXVII sq.; Ficker in IOeGF., tom. suppl. II, 44; Singer in Archiv f. kathol. Kirchenrecht LXXIII, 24 sq., 37, 70; idem, Die Summa magistri Rufini CLXIX¹¹⁸.

⁶⁾ Conrat I, 60 sq.

quarto saeculi duodecimi decennio Britanniam intravisse eiusdem temporis scriptores referunt. Nemo est, qui dubitet codices Iustiniani fuisse. Sed etiam saeculis antecedentibus in illis regionibus — aliter atque in Francogallia — Breviarium omnino ignotum fuit. Iam Haenelius [LRV. Proleg. XC VIII] ita cogitavit eiusque rationes Conratus sequitur. Alii quidem ut Caillemer¹⁾ etiam in Anglia ut in Francia iurisconsultos Breviariorum plus quam libris Iustiniani occupatos fuisse credunt, cui vero opinioni nulla argumenta adferre potuerunt.²⁾

*Leges
Henrici
primi.*

Solae leges Henrici primi, quas Liebermannus³⁾ intra annos 1110 et 1132 [haud dubie 1110—1120] confectas esse exposuit, in c. XXXIII, 4 fragmentum ex Breviariorum praebent [Ep. Aeg. Th. XI, 9, 1]. Suspiciari licet compilatorem harum legum, qui etiam legem Salicam emendatam, legem Ribuarium, capitula regum Francorum laudat, codice quodam usum esse, in quo et leges nationum Germanicarum et epitome Aegidii scriptae fuissent. Praeterea ex illis rebus, quas ex iure canonico adfert, eum codices originis Francogallicae cognovisse intellegendum est et quidem ex fonte Ivoni propinquo eas hausit. Ut Liebermannus putat, auctor non in Britannia sed in Normannia vel in regionibus vicinis natus atque in Francogallia eruditus est.

*Guilelmus
Malmes-
buriensis.*

Ex Gallico quodam codice Guilelmus Malmesburiensis Breviarium auctum abbreviatio[n]i de gestis imperatorum inseruit.⁴⁾ Qui codex in forma aucta praeter Breviarium etiam librum Theodosiani genuini decimum sextum novellasque, Gai Paulique fragmenta vero in forma epitomata continebat. Etiam de Iustiniani codificatione Guilelmus audivit, sed an viderit hos libros incertum est. Nam quae de Iustiniani libris tradit, ex Pauli historia Langobardorum haurire potuit.

*Leges
Canuti et
Walliae.*

Savignius Haeneliusque⁵⁾ rationem quandam inter Breviarium et leges Canuti Walliecasque intercedere contendunt. Res aliter se habet. Leges Canuti, quae plerumque ex antiquioribus fontibus in concilio Wintonensi post 1028 factae sunt, cum iure Romano nihil habere videntur commune.⁶⁾ Legum Wallicarum vero fragmentum [II, 10, 70], in quo de adhibendo testium numero lex Romana cum iure vernaculo comparatur⁷⁾, non primae codificationi annis 907—948 factae adscribendum est, sed multis annis post auctoritate scholae glossatorum insertum esse videtur.⁸⁾

*Collectio
canonum
Hiberniensis.*

Denique non omittendum est collectionem canonum Hibernensem, quamquam multa ex iure privato habet, fragmentis ex iure Romano haustis omnino carere itaque aliter ac collectiones in Francorum finibus confectae nihil ex Breviariorum redactoribus ignoto habet.

III. Breviarii notitia per Italianam.

Prooemium.

Magni momenti est quaestio utrum Breviarium etiam per Italianam usui fuerit necne. Iam Godofredus ea de re cogitavit, nam caput septimum Prolegomenorum in Theodosianum rubrica: 'de usu Theodosiani Breviarii per Gallias . . . et sub Langobardis per Italianam' inscrispit. Sed immatura morte ereptus hanc Prolegomenorum partem non confecit. Post Ritterum primus Savignius⁹⁾ harum rerum optime peritus Breviarium, antequam Carolus Magnus regnum Langobardorum sibi subiecit, Italiam ignotum fuisse, postea vero in Lombardiā una cum Francis, qui officiales vel clerici ibidem fuerunt, venisse

¹⁾ Caillemer, *Le droit civil etc.* 10.

²⁾ Conratus in altera parte operis in capite 35 demonstrabit dicta Aldhelmi vel Alcuini, quae Sav.² I, 467 adfert, nihil arguimento esse opinioni falsae ius Romanum septimo vel octavo saeculo in scholis Britanniae traditum esse. Constat ius Romanum tum apud Britannos ne notum quidem fuisse.

³⁾ Liebermann, *Über das englische Rechtsbuch leges Henrici* (1901) 22 sq.

⁴⁾ Conrat I, 232 sq.; Mommsen in his *Prolegom.* LXVI. XC sq.

⁵⁾ Sav.² II, 168. 482; Haen. LRV. 466.

⁶⁾ Stobbe I, 199^a; Conrat I, 60; Amira, *Grundriss des germanischen Rechtes*² 27.

⁷⁾ Savignius et Haenelius de Br. Th. XI, 14, 2 cogitant; Conratus I. 12 D. 22, 5 adfert.

⁸⁾ Conrat I, 60. Cfr. Sav.² IV, 417 sq.; Caillemer l. c. 11 sq.

⁹⁾ Savigny² II, 270.

exposuit. Haenelius¹⁾) legi Romanae Visigothorum maxime studens Breviarium in Italiam pervenisse ex codicibus compluribus, qui in veteribus Italiae bibliothecis velut in Eporensi reperti sunt, apparere contendit, quos a Francis in Italiam portatos esse omnino negat. Postea ut alios omittam Fittingus²⁾) Breviarii per Italiam usum omnino negat ibique hanc legem prorsus neglectam esse affirmat. Contra Schupfer legi Romanae Curiensi curam intendens variis ex causis non dubitandum esse contendit, quin Breviarium etiam per regiones Italiae divulgatum fuerit.³⁾ Alii homines docti ut Calisse, Flachius et Salviolius⁴⁾) Schupferum, alii ut Brunner et Ficker⁵⁾) opinioni Fittingi favent. Etiam Conratus [I, 46 sq.] et post eum Patetta⁶⁾) multis verbis ea de re egerunt.

Ad controversiam transituri cum auctoribus Savignio et Patetta res ante et post introitum Francorum in regnum Langobardorum distinguendas esse putamus. In confiiendo edicto suo Theodericus Ostrogothorum rex legem Romanam Visigothorum non adhibuit, etiamsi edictum, ut Gaudenzius, Brunner, Schroeder, Amira aliquie putant⁷⁾), inter annos 511—15 publicavit, paullo postquam partes Galliae Visigothicae sibi subiecit. Alia Breviarii Langobardorumque legum ratio esse videtur, sed quaestio nondum finita est, quamquam multi viri docti ut Vesnius, Calisse, Tamassia, Chiapellius, Del Giudice, Patetta, Zeumer ea de re egerunt.⁸⁾ Imprimis animadvertisendum est, ut Zeumer nos docuit, neque legem Romanam Visigothorum neque Theodosianum integrum sed antiquam quandam Visigothorum legem hodie deperditam, quae ipsa Theodosiano genuino niteretur, fontem capituli 178 editi Rhotari fuisse.⁹⁾ Neque Roth. 32, 182, 388 neque Liutp. 33, 119 neque Aest. 14 ad Breviarium referenda sunt, at Liut. 16 ex constitutione quadam legis Romanae Visigothorum [Br. Th. II, 27, 1] haustum esse negari non potest.¹⁰⁾

Etiam usum forensem Breviario ante dominationem Francorum quendam fuisse Patetta¹¹⁾ non omnino excludit arbitrans huius compendii, cui usus maximus inter regiones Italiae proximas fuit, notitiam etiam ad Italos penetrasse, praesertim cum ibidem Theodosiani genuini ceterorumque iuris Anteiusiniani librorum usus brevi tempore regiminis Byzantini non omnino evanuerit.¹²⁾ Cui opinioni haud assentio.

Post invasionem Francorum Romani, qui ex partibus Franciae in Italiam migraverant ibique, quoad rationes iuris originis observandae sunt, lege Romana vivebant, ex patria sua Breviarium cognoverunt. Aequo officiales Francorum, quorum numerus ibi haud parvus fuit, si in confiendi iudiciis secundum legem Romanam decernendum erat, quamquam in Italia alii iuris Romani libri in usu fuerunt, interdum Breviarium vel eius compendium quoddam, quod iure Romano Italico melius intellegebant, adhibuerunt.¹³⁾ Sed Breviarium in nulla Italiae parte legis vim accepit illaque codicis Ambrosiani A. 46 inf. clausula nobis indicat confessorem clausulae, si ipse ut puto Italicus fuit, cum multis aliis coaequalibus suis cogitasse Breviarium a Carolo Magno in leges regni Francorum, minime Italorum receptum esse. Quo loco si etiam Pippinum commemorat,

*Ante introitum
Francorum.*

*Edictum
Theodorici.*

*Leges Lango-
bardorum.*

*Post
invasionem
Francorum.*

¹⁾ Haenel LRV. Proleg. XCVIII sq. (No. 46).

²⁾ Fitting, Brachylogus 21st.

³⁾ Cfr. Schupfer, Manuale³ I p. 189 sq. et opera eius ibidem allegata.

⁴⁾ Calisse, Il diritto di Teodosio in Italia. Annuario della r. università di Macerata 1888/89; Flach 115¹ et 123²; Salvoli, Manuale³ (1899) 54.

⁵⁾ Ficker, Forschungen zur Reichs- und Rechtsgeschichte Italiens III, 67 et IOeGF. tom. suppl. II, 44 sq.; Brunner I, 360.

⁶⁾ Patetta AG. XLVII, 1 sq.; idem, Digesto Italiano V, 977⁴.

⁷⁾ Gaudenzi ZfRG.² VII, 46 sq.; Brunner I, 365; Schroeder⁴ 240 [paullo post a. 512]; Amira, Grundriss des germanischen Rechtes ed. II, p. 13. Contra Patetta in Atti Tor. XXVIII, 552 [a. 524]; cfr. Schmidt in ZfRG.² XVI, 248 sq.

⁸⁾ cfr. Patetta AG. XLVII, 8; Zeumer NA. XXIV, 584.

⁹⁾ Zeumer NA. I. c.

¹⁰⁾ Patetta AG. XLVII, 9 sq.

¹¹⁾ I. c. 12 in fine.

¹²⁾ Cfr. Calisse I. c. 23 sq.

¹³⁾ Conrat I, 46 sq.

qui in Italia tempore patris eius regnavit, mihi ad solvendam quaestionem, num Breviarium in Italia pro lege fuerit, nullius, ad explorandam vero originem auctoris huius glossae magni momenti esse videtur. Resisto interpretationi decimo saeculo in Italia opinionem fuisse Breviarium ex ordinatione Caroli in quibusdam Italiae partibus, in quibus ius Romanum ius quod dicitur terrae fuit, legis vigore ornatum fuisse¹⁾ vel saltem Romanis ex Gallia ortis, qui in Italia habitabant vel ad tempus tantum ibi commorabantur, in illis causis, in quibus lex originis adhibenda erat, promiscue pro lege fuisse.²⁾ Ius Romanum ibi codificatione Iustiniani aliisve operibus ex eadem compilatis nitebatur, sed praesertim in partibus regni Langobardici ex temporibus aevi Karolini elementis Germanicarum legum aliquantulum immutabatur et iudices Italici iure quidem Romano iudicantes impigro usu commercioque inter Franciam et Italiam intercedente fragmenta Breviarii eiusque interpretationum et epitomarum, quibus Romani ultra fines Italiae vivebant, hic illicque memoriae mandabant. Ut infra ostendetur, non solum Breviarii codices in Italia reperiuntur, sed etiam fragmenta epitomae Aegidiana in exemplaria codicis Iustiniani et libri Papiensis transierunt formulaeque iure Breviarii nitentes manuscriptis Italicis inserebantur. Cui addas in partibus Raetiae Curiensis illam Breviarii epitomen legis vim accepisse eique in Tiroli meridionali, cuius partem inter alias nationes etiam Itali colebant, usum quendam forensem obvenisse. Qua re non mireris notitiam et Breviarii integri epitomaeque Aegidii vel variorum ex his libris excerptorum et legis Curiensis propter brevem et concisam formam et quia, quod statuerunt, saepe iure Germanico immutatum itaque his temporibus accommodatum erat, in partes Italiae vicinas penetrasse ibidemque has leges una cum aliis iuris libris descriptas esse.³⁾ Quia Breviarium et lex Romana Curiensis ut Iustiniani opus ius Romanum continebant, conjecturae favere malim iudices Italiae illis temporibus differentiam inter duas codificationes plerunque non satis intelligentes, si libro iuris Romani utebantur, non animadvertisse, cuius generis fuerit, itaque secundum legem Romanam decernentes hic librum iuris Iustiniani decursum vel compendiatum ille vero Breviarium vel eius epitomas, si hos libros ei praesto erant, adhibuisse videtur. Qua quidem ratione etiam Breviario in quibusdam Italiae partibus usum forensem obtigisse putandum est.

*Codices
Breviarii
ad Italiam
pertinentes.*

His praemissis notitiam usumque scholasticum Breviarii per Italiam tractaturi primum adnotamus nonnullos codices Breviarium vel compendia eius continentem originis Italicae esse vel in bibliothecis illius terrae antiquitus conservatos esse. Nono saeculo exeunti vel decimo incipienti codices E et X in bibliotheca capituli Eporediensis tribuendi sunt, qui legem nostram continent. Sed utrum in Italia confecti sint an aliunde iam pridem in illius capituli bibliothecam venerint nondum constat. Animadvertis codicis X Murbacensem deperditum gemellum fuisse, cuius copia iussu Bonifacii Amerbachii conscripta in bibliotheca publica Basileae superest. Codicis vero E copiam habemus in illo E*, quem Vesontionensem Cuiaci et Pitheci esse dicunt.⁴⁾ Patetta [AG. XLVII, 26. 30] etiam codicem L Italiae tribuit, sed huic opinioni nullum argumentum praebet. Contra Hauboldus auctores libri: 'Nouveau Traité de Diplomatique' secutus codicem aut in Italia aut in Gallia meridionali scriptum esse putat, Haenelius vero Galliae meridionali adiudicat.⁵⁾ Codicum, qui Breviarii additamenta sumpta ex integro Theodosiano praebent, Ambrosianus C 29 inf. [A] s. XI. propter scripturam, quae variis locis corrupta est, potis-

¹⁾ Cfr. quae Calisse l. c. 53 auctore Schupfero [Atti della R. accad. dei Lincei. S. IV, cl. di scienze morali Vol. III/1 78¹⁾] exposuit.

²⁾ Cfr. quae Patetta AG. 15 et Fournier in Ann. Grat. XI, 399 dixerunt. De vigore legum Romanarum in forma iuris terrae [Landrecht] et iuris originis [persönliches Recht] per partes Italiae confer, quae nuperime C. Neumeyer 'Die gemeinrechtliche Entwicklung des internationalen Privatrechts und Strafrechtes bis Bartolus' (1901) diligentissime exposuit.

³⁾ Memoria dignum est tres locos ex lege Romana Curiensi in capitula Lodoici transiisse eademque lege quaedam Italiae statuta ut Vallis Tellinae in ordinandis iuris dotalis institutionibus nisa esse [Conrat I, 285, Voltolini l. c. 154⁴⁾].

⁴⁾ Cfr. Mommsen in his Proleg. LXXIV. LXVII sq.

⁵⁾ Haenel LRV. XLIX. 12.

simum ad Italiam ducendus est, ut Mommsenus contendit, qui ipse codicem recognovit.¹⁾ At Haenelius opinatur litteras huius codicis non multum ab ea litterarum specie discrepare, quam saeculi duodecimi codices in partibus Galliae scripti prae se ferunt itaque Clossio resistit, cum scripturam Langobardicam esse dicat.²⁾ Decurtoatorum Taurinensem s. XIV originis Italicae infra commemorabimus. Epitomatorum Aegidianam complectentium Sanpauliani s. IX ineuntis et Ambrosiani A 46 inf. saec. X mentionem facimus. Prior intra annos 817 et 823 exaratus ex Italia proficiisci videtur³⁾, cum varia capitularia mera Italica et quaedam regis Langobardorum Liutprandi ex anno 733 habeat⁴⁾ et ut Patetta l. c. 31 illustravit, in hoc codice nomina idiomate 'Langobardico expressa inveniantur.'⁵⁾ Etiam alter codex in Italia scriptus est⁶⁾, sed utrum collectio eidem inserta, quae quadragesima septem epitomae Aegidianae capita una cum excerptis ex libris ecclesiasticis complectitur, in Italia facta an a scriptore ex codice quodam extero tantum descripta sit, nondum apertum est. Praeterea 'liber de constitutionibus principum et edictis imperatorum' Everardi comitis Foroiuliensis Breviarium fuisse videtur, quod Gothani archetypus fuit. Neque mireris Everardum, cum illustris regis Francorum officialis fuerit, in magna sua bibliotheca praeter leges nationum Germanicarum etiam codices Breviarii possedisse, quorum unum, quem supra commemoravimus, filio suo Unrocho, alterum 'librum Aniani' Adelardo legavit.⁷⁾ Sed de origine horum librorum eorumque in iudiciis Foroiuliensibus usu nihil constat. Denique Patetta codicem 'de institutis antiquorum regum' antiqui catalogi monasterii Bobiensis Breviarium fuisse putat, cum in can. 73 concilii Meldensis primi [845] Breviarium 'antiquorum regum et legum iura' appelletur.⁸⁾

In nonnullis capitularibus Italicas Breviarii usus quidam appetit. In codice Parisino 4613 capitulari anni 789 duo fragmenta adduntur, quae, ut Boretius ait, res ecclesiasticas ordinantia in iure Romano nituntur.⁹⁾ Quorum unum formam testamenti quinque vel septem testibus ornati continens cum novella Valentiniani [Br. Nov. Val. IV, 1, 4] conferendum est, alterum vero, in quo de thesauro invento agitur, ut Patetta dicit, iuri Theodosiano etiam in Breviarium [Br. Th. X, 10, 1] recepto propius quam Iustiniano esse videtur.¹⁰⁾ In libro Papiensi Hlot. c. 82 invenies capitulare incerti auctoris, cuius tenor cum interpretatione legis Romanae Visigothorum [Br. Th. I, 1, 1] componendus est.¹¹⁾ Cui addimus duo capitula extra librum Papiensem vagantia sed apocrypha, quae ex epitoma Aegidii sumpta sunt, quorum unum in collectione Walcausina [M. G. Capit. I, 220. 22 = Br. Th. V, 12] false Carolo Magno tribuitur, alterum [M. G. I. c. I, 219. 18 = Br. Paul. II, 2, 1] in codice Florentino Laurentianae Plut. LXXXVIII sup. 86 in fine aliorum Karoli Magni capitularium legitur, quae Conratius ab ipsis scriptoribus confecta esse dicit.¹²⁾ Uterque codex saeculo undecimo in partibus Italicae scriptus est.

In variis collectionibus Italiae, quae non speciali usui ecclesiae destinatae sunt, nonnulla ex Brevario excerpta invenimus. In codice Vercellensi collectionis canonum Anselmo dedicatae intra annos 924 et 960 scripto et in codice Mutinensi, qui secunda parte saeculi decimi ex codice Vercellensi descriptus est uterque, ut Patetta demonstra-

*Capitularia
Italica.*

*Collectiones
mundano
usu
destinatae.*

¹⁾ Prolegomena in Theodosianum p. LXXXIV.

²⁾ Haenel l. c. LVII et LVIII.

³⁾ Egerunt de hoc codice XXV $\frac{1}{4}$ inter alios Boretius, Die Kapitularien im Langobardenreiche (1864) p. 29 sq. et Bluhmius in M. G. LL. III, 514. Cfr. Werminghoff in M. G. Capit. II. XXVI.

⁴⁾ M. G. LL. IV, 180 sq.

⁵⁾ M. G. Capit. I, 377 et 378.

⁶⁾ Habet codex etiam fragmenta ex collectione Anselmo dedicata. Mommsen in his Prolegom. CI codicem Italis tribuit, item Patetta iudicio Gaudentii et abbatis Ceriani [AG. XLVII, 14].

⁷⁾ M. G. LL. IV p. XLII; Becker, Catalogi 29 N. 8 et 29; Conrat I, 47^a; Patetta l. c. 30.

⁸⁾ Becker, Catalogi 67 N. 245; Conrat I, 47^a; Patetta AG. XLVII, 30; idem, Riv. It. XII, 311¹.

⁹⁾ M. G. Capit. I, 216, 4. 5.

¹⁰⁾ Patetta l. c. 16.

¹¹⁾ M. G. Capit. I, 335, 4; Conrat I, 4^a. 48^a; Patetta eod. 16.

¹²⁾ Conrat I, 4^a. 276^a; idem NA. XV, 202; Patetta eod. 31.

*Formulae
codicum
Vercellensis
et
Mutinensis.*

vit¹⁾), originis Italicae est, duae formulae leguntur cohaerentes cum iure Romano Visigothico. Utuntur verbis Breviarii integri vel epitomae Aegidii. Priorem ex libro Theodosiano legis Romanae tractam esse codex ipse in fine indicat, altera clausulam 'in libro VIII Theodosiano sub titulo primo de accusatoribus' continens verbis 'lex talis edocet' constitutionis Breviarii [Br. Th. IX, 1, 4] interpretationem totam vel epitomae Aegidianae textum verbis ultimis omissis repetit. Quae formulae, etiamsi in Italia eas ortas esse non constat, tamen certe in Italia descriptae et transformatae sunt. Quomodo collectioni Anselmo dedicatae insertae essent, Patetta mihi bene demonstrasse videtur. Si id, quod ipsae nobis dicunt [Tractum ex libro Theodosiano legis Romanae. In libro VIII Theodosiani sub titulo primo de accusatoribus], interpretamur, primum in codice quodam Breviarii fuisse videntur.²⁾ Dein ab ignoto quodam scriptore in exemplari Pseudoisidoriana duobus capitibus, in quibus de accusatoribus agebatur, in margine positae a posteriore manu iam in textum assumptae sunt. Postremo cum illis pseudodecretalibus in Italianam indeque in collectionem Anselmo dedicatam transierunt. Fragmenta alterius formulae, ut Patetta illustravit, etiam in codice Parisino 4403 Breviarii glossati in meridionali Gallia scripti apparent, unde Haenelius ea publicavit.³⁾ Formulas, quae ad negotia privatorum vel ad ius in iudiciis obtinendum confectae sunt, codicibus legum inscriptas esse variis exemplis demonstrari potest. Ita formulae Marculfi in codice Lugduno-Batavensi appendix epitomae Aegidii sunt. Turonenses in codicibus Varsoviensi et Parisino lat. 4409 legem Romanam Visigothorum Salicamque sequuntur. In codice Vat. reg. 852 harum formularum fragmenta Breviario praemittuntur. Formula 'de trina conventione' in variis codicibus Breviarium continentibus inter appendices huius legis reperitur.

Idem codex Vercellensis in sexta parte collectionis post textus ex iure Romano haustos constitutionem quandam apocrypham 'de diaconorum presbiterorum et episcoporum subole' a manu paullo posteriore scriptam praebet. Eandem habet alias codex Vercellensis paullo recentior. Constitutio, ut iam Vesnius suspicatus est et Patetta post eum demonstravit⁴⁾, opus cuiusdam falsarii Vercellensis esse videtur. In utroque codice inscriptio sex imperatores adfert iisque verba 'in septimo libro Gay' addit. Haec inscriptio vitiis non caret et scriptor eam ex memoria expressisse videtur, itaque constitutionem ipsam frustra in Breviario vel in Theodosiano genuino quaeras. Sed Breviarii notitiam falsarius habuit; quod ni ita esset, verba 'in septimo libro Gay' intellegenda non essent, nam in solo Breviario excerpta ex institutionibus Gai septimam partem explent.

Codex Vercellensis 122.

Alius codex Vercellensis (122) saeculi decimi exeuntis epitomen Iuliani complectens sine dubio in Italia scriptus et fragmenta alia Italiae nota continens in fine duo fragmenta epitomae Aegidii ex Th. VIII, 5, 1 habet.⁵⁾

Capitula secundum Lodoici.

Capitula secundum Lodoici⁶⁾, opus cuiusdam privati compilatoris in codice Ambrosiano O 55 conservatum, qui saeculo XI. scriptus librum Papiensem continens originis Langobardiae⁷⁾ est usuque in partibus Lombardiae destinatus fuit, in cap. 19 [M. G. Capit. I/1 337, 10] locum ex epitoma Aegidii [Th. IV, 5, 1] redditum.⁸⁾ Nondum constat, a

¹⁾ Patetta eod. 22 sq.; idem, Riv. It. XII, 311. Patetta, quae in hac re Merkelus [apud Sav. VII, 71 sq.] et Conratius I, 47^a dixerunt, auxit et correxit.

²⁾ Poenam triginta librarum auri altera formula aequa habet atque illa regis Ludovici filii Bosonie charta anni 897, qua donationem patris sui ecclesiae Gratianopolitanae factam confirmat. Codicis Justiniani I, 14, 2 legem Theodorii et Valentiniiani Theodosiano non inscriptam continentem haud adferre velim. 'Lex Theodosii' ibidem, ut credam, Breviarium esse videtur [Conrat I, 37^a; Patetta AG. eod. 24; Riv. It. XII, 309].

³⁾ Haenel LRV. 463.

⁴⁾ Baudi de Vesme, Edicta Legum Langobardarum p. CXI; Patetta AG. I. c. 26 sq.

⁵⁾ Mommsen in Coll. libr. iuris Anteius. (1890) III, 117; Conrat I, 627, quo loco ea, quae in nota 47^a dixit, corriguntur.

⁶⁾ M. G. LL. I, 523 sq.

⁷⁾ Habet haec compilatio etiam tres locos legis Romanae Curiensis [c. 20, 21 et 42 = l. R. Cur. XXIII, 25, 1 et 26, 1].

⁸⁾ Ticini (Paviae) scriptum esse Bluhmius auctore Bethmann exponit [M. G. LL. IV p. LIII § 12].

quo et quo loco haec compilatio post medium saeculum nonum facta sit, sed Conratus non omnino opinionem denegat scriptorem codicis ipsum compilatorem fuisse. Quae res si ita se habet, in partibus Lombardiae capitula compilata sunt, ubi omnia fere fragmenta, quae scriptor assumpsit, divulgata erant.¹⁾

Dein Glossarium codicis Cavensis²⁾ saeculi XI ineuntis [circa annum 1005 Beneventi scripti] ad verbum 'lex' edicti Langobardici glossam praebet, quae ex illis glossis profecta esse videtur, quas Breviarii codex Vat. reg. 1048 praebet.

Etiam in duabus antiquis codicis Iustinianei manuscriptis inter primam et secundam constitutionem tituli de feriis [III, 12] nonnulla ex epitoma Aegidii [Th. II, 8] inserta sunt. Haec fragmenta in codice Pistoriensi saec. X altera manu in margine scripta, in codice vero Parisino 4516 saec. XI iam textui intercalata sunt. Certe haec interpolatio in Italia facta est.³⁾

Antequam libris ecclesiasticis studium navemus, codicem Taurinensem lat. 392, hodie I, IV, 24, saeculo decimo quarto exeunte conscriptum commemoramus, de quo Patetta l. c. 39 sq. uberrime egit. Usque ad f. 35 epitomen Iuliani continet, cui alia manu in margine fol. 2 tria Breviarii fragmenta adscripta sunt [Br. Th. VIII, 9, 6 int.; Br. Th. III, 8, 2 int.; Br. Th. II, 21, 1]. Dein idem scriptor folia 37–40' aliis Breviarii locis complevit, quos ex libris codicis Theodosiani I, II, III, IV, VIII et IX, ex Pauli sententiarum libris V, III, II et I, ex Gaio II, 10, iterum ex Pauli libro II, ex Theodosiani libris IX, X, XI, XII et XV, ex novellis Theodosii et Valentiniani, iterum ex Pauli libro IV et III traxit. Inscriptiones singularum legum plerumque desunt vel imperfecte scribuntur, semper vero scriba textum et interpretationes distinguit. Citationes more Bononiensi facit. Denique in margine fol. 40' nonnulla Ansegisi capitula adfert. Codex, ut Patetta ait, sine dubio origine Italica est, itaque nobis indicat Breviarium in illa regione, ubi scriptus est, exente saeculo decimo quarto nondum evanuisse. Nisi ita res fuisset, scriba noster Breviarii excerpta codici Iuliani non addidisset, quae aut ipse ex Breviarii quodam exemplari pleno vel decurtato collegit aut aliunde hausit.

Scholae vero iuris civilis Bononiensi Breviarium omnino ignotum fuit. Solus Azo in lectura ad codicem Iustiniani⁴⁾ legi 5 C. X, 11 de delatoribus addit 'ut in Theodosiano codice' etc. [Sav.⁵ III, 50⁶]. Utrum Breviarium unquam in manibus habuerit an fragmentum aliunde excerpserit, nescio neque necessitudines cum Francia praesertim cum universitate Montispessulana habuisse videtur.⁷⁾ Accursius Azonis discipulus Breviarium nunquam vidit. In glossa enim ad eandem codicis Iustinianoi constitutionem contra magistrum: 'nam ut dicunt contineri in Theodosiano codice' etc. dicit.⁸⁾

Ecclesiae forum intrantes Romanis pontificibus in litteris decretalibusque conficiendis Breviarium usui non fuisse commemoramus. Unicus Iohannes VIII. in epistola quadam ad Ludovicum regem Germanorum quosdam Theodosiani textus praebuit, quos etiam in Breviario invenire potes, sed papam hic lege nostra usum esse Mommsenus negat.⁹⁾ Ut iam Conratus ostendit, Haenelius in errore versabatur, cum diceret Gregorium in

Glossarium
Cavense.

Codices Pisto-
rensis et Pari-
sinus 4516.

Codex
Taurinensis
lat. 392.

Breviarium et
Bononienses.
Azo.

Accursius.

Collectiones
ecclesiasticae.

Epistola
Iohannis VIII.
Gregorius I.

¹⁾ Boretius, Die Kapitularien des Langobardenreiches 192 sq.; Conrat NA. XV, 202; idem, Quellen I, 284 sq.. Patetta in Atti Tor. XXV, 876 compluribus argumentis, inter quae origo Italica codicis Vercellensis Ansegisi collectionem complectentis maximi momenti est, communem opinionem refutavit Ansegisi libros Italis omnino ignotos fuisse. Quae res ad quaestionem decernendam multum valet utrum collections quadam Ansegiso utentes ex Francia an ex Italia profectae sint. Cfr. Schmidt in ZfRG.² XVI, 253 sq.; Schupfer in Atti della R. accad. dei Lincei S. IV Memorie Vol. VI, 288; Patetta AG. XLVII, 31 sq.; idem Riv. It. XII, 316; Besta in Riv. It. XXXI, 59.

²⁾ ed. Bluhme in M. G. LL. IV, 655 N. 93; cfr. Conrat I, 394¹; Patetta l. c. 45¹.

³⁾ Conrat I, 47²; Patetta l. c. 29.

⁴⁾ Azonis ad singulos LL. XII libr. cod. Iust. commentarius etc.

⁵⁾ Sav.³ V, 3 sq.; Denifle, Die Universitäten des Mittelalters bis 1400 I, 346; Conrat I, 47¹; Tardif OR. 305.

⁶⁾ Sav.³ III, 505.

⁷⁾ In his Prolegom. LXIV. Cfr. Conrat I, 19 sq. 48²; Patetta l. c. 21.

Nicolaus I.
Gerbertus. epistola quadam [IX, 7] Breviarii novella Theodosii usum esse.¹⁾ Item fragmentum [Br. Paul. II, 20, 4 int.], quod Ivo in decreto suo [VIII, 166] auctore Burchardo [IX, 28] Nicolao papae primo tribuit, apocryphum est.²⁾ Solus Gerbertus, qui abbas Bobbiensis postea pontifex Romanus electus sibi nomen Sylvestri secundi imposuit, epistolae 217 [ed. Havet] fragmentum ex Breviario [Br. Paul. V, 5, 6 int.] inseruit, sed hanc epistolam eo tempore scripsit, quo archiepiscopus Remensis fuerat.³⁾

Lex episcoporum et ceteris clericorum. Appendix Iuliani in codice Utinensi saeculi decimi, qui in hac parte originis Italicae esse videtur, a scriptore 'Lex episcoporum et ceteris clericorum' nominata⁴⁾ capite quinto fragmentum ex novella Marciani V, 1 epitomae Aegidii praebet. Conratus codicem extra Italiam confectum esse putans totam compilationem etiam propter illud fragmentum partibus regni Francorum fortasse regionibus Raetico-Curiensibus tribuendam esse suspicatur.⁵⁾ Sed cum Julianus in Italia scriptus esse videatur⁶⁾, nihil habeo, cur totam compilationem in Italia fortasse eius parte factam esse negarim.

Collectio cod. Ambrosiani A 46 inf. Ineunti saeculo X. illa codicis Ambrosiana saec. X. A 46 inf. collectio tribuenda est, quam pridem Maassenus, Conratus, Schupfer et Patetta memoraverunt, Fournier vero nuper diligentissime descripsit.⁷⁾ Praeter alios iuris canonici et saecularis fontes Pseudoisidoriana, capitularibus Ansegisi et Benedicti, collectione Anselmo dedicata nititur. Cui addendum est collectionem, ut alio loco diximus, in prima parte [II, 60—65] constitutiones Sirmondianas cum commentario Flori Lugdunensis habere, in quarta vero parte [c. 1—46] sub inscriptione: 'Tituli legum ex corpore Theodosiani breviter succincti' ex epitoma Aegidiana quadraginta sex fragmenta assumpsisse, quae ad libros Theodosiani I—IX pertinent, unum vero [c. 47] ex Pauli sententiis [II, 27] sumptum est. Conratus collectionem Franciae, Patetta et Fournier septentrionali parti Italiae assignant. Codex ipse in Italia manu saec. X. scriptus esse videtur, sed num archetypus sit adhuc in dubio est.

Collectio codicis Flor. Laur. S. Cruc. Collectio canonum codicis Florentini Laurentianae S. Cruc. IV. prima saeculi undecimi parte confecta adhuc inedita regionibus Langobardicis Italiae superioris tribuenda praeter alia ex iure Romano in fol. 70' fragmentum epitomae Aegidii [Paul. I, 8] praebet, quod, ut Seckelus docuit, in nulla alia canonum collectione adhuc invenitur.⁸⁾

Collectio LXXIV titulorum. Aliae collectiones ecclesiasticae, quae originis Italicae sunt, varios ex Breviario locos habent, quos vero maxime ex operibus transalpinis, imprimis ex Hincmaro, ex Pseudoisidoro, ex Burchardo hauserunt, sed ipsius Breviarii nullam habent notitiam. Ex Hincmaro, ut ipse compilator dicit, c. 33—38 tituli tertii illius collectionis LXXXIV titulorum sumpta sunt, quae medio saeculo undecimo pontifice Leone IX. in Italia apud Curiam confecta est.⁹⁾ Sunt constitutiones libri decimi sexti tituli secundi de episcopis Theodosiani 8. 16. 26. 29. 30. 34. Praeterea auctor magnam ex Pseudoisidoriana partem descripsit itaque nonnulla fragmenta Breviarii, quae in has falsas decretales transierant, in forma, quam eis Pseudoisidorus dedit, collectioni inseruit.

¹⁾ Haenel LRV. 465; Conrat I, 48^a; Patetta l. c. 21.

²⁾ Conrat I, 18^a. 48^a.

³⁾ Flach 123^a; Patetta l. c. 22.

⁴⁾ Haenelius eius partem edidit in Berichte der kgl. sächs. Gesellschaft der Wissenschaften IV, p. 78 sq.

⁵⁾ Conrat I, 89^a. 257. cfr. Zeumer ZfRG.² IX, 11.

⁶⁾ Schupfer in Atti della R. accad. dei Lincei S. III, vol. VII/1, 62; Patetta l. c. 29; idem Riv. It. XII, 311^a.

⁷⁾ Maassen in comm. min. Vind. XCII, 303 sq.; Caillemer in Memoires de l'académie de Lyon XXI, p. 367 sq.; Schupfer in Atti della R. accad. dei Lincei S. IV, vol. III/1, 78. VI/1, 306 sq.; Calisse l. c. 53; Conrat I, 226 sq. 256 sq.; idem ZfRG.¹ IX, 219; Patetta AG. XLVII, 13 sq.; Fournier in Ann. Grat. XI, 381. 393 sq.; Halban II, 352; Mommsen in his Proleg. XXXVII.

⁸⁾ Seckel NA. XX, 318 sq.

⁹⁾ Thaner in comm. min. Vind. LXXXIX, 601 sq.; Fournier in Mélanges d'archéologie (1894) XIV, 147 sq. 159. 189; idem in Mélanges J. Havet 272; Halban in Deutsche Zeitschrift f. Kirchenrecht (1895) V, 289 sq.; Fournier Ivo 303 sq.

Hincmariana, ut Thaner et Fournier l. c. ostenderunt, postea ex collectione LXXIV titulorum Anselmus Lucensis operi suo tempore Gregorii VII. confecto inseruit [Ans. IV, 13—18 = Th. XVI, 2, 8, 16, 26, 29, 30, 34]. Insuper idem Anselmus [III, 108] ex Benedicto Levita [II, 366] partem primae Sirmondianae constitutionis et [III, 109] ex Hincmaro fragmentum tertiae collegit.¹⁾ Praeterea Hincmariana ex collectione titulorum LXXIV codex canonum Taurinensis²⁾ lat. 239, nunc D IV, 33 saeculi duodecimi in libri primi capitibus 35—40 habet. Ex eodem fonte haec Theodosiani fragmenta excepto c. 34 Polycarpus³⁾ intra annos 1101 et 1118 compilatus [III, 15, 18—22], omnia una cum additamentis Hincmari collectio ‘Liber sententiarum’ codicis Florentini Laurentianae Gadd. LXXXIX sup. 32 caeculi duodecimi ineuntis⁴⁾ sumpserunt, solam constitutionem octavam, ut iam alio loco diximus, liber Tarragonensis⁵⁾ [I, 305], omnia sed ex Anselmo Lucensi Caesaro-Augustana⁶⁾ praebent.⁷⁾

*Anselmus
Luconis.*

*Codex cano-
num Tauri-
nensis 239.
Polycarpus.
Collectio cod.
Flor. Laur.
Gadd.*

*Cardinalis
Deusdedit.*

Transeamus ad opera cardinalis Deusdedit, qui pontifice Victore III. fortasse anno 1087 ‘Collectionem canonum’ et postea [1088—1099] ‘Libellum contra invasores et simoniaeos et reliquos schismaticos’ confecit. In utroque opere⁸⁾ quaedam iuris Romani Ante-iustiniani invenies.⁹⁾ In collectione IV, 108 ut in libello duo Theodosiani genuini fragmenta exstant, quae ex epistola Iohannis VIII. supra nominata hausit.¹⁰⁾ Praeterea utrique [Coll. I, 236; Libellus III, 5 in fine] fragmentum novellarum Valentiniani III [17 = Haenel 16] inseruit.¹¹⁾ Deinde ex Anselmo Lucensi [III, 109] vel alia ex collectione fragmentum constitutionis tertiae Sirmondianae in coll. IV, 144 et in libellum III, 10, 12 transiit¹²⁾, vice-simae vero fragmenta in solo libello III, 4, 11 apparent.¹³⁾ Contra collectio III, 134 Hincmariana [Th. XVI, 2, 8, 26, 34] ex Anselmo Lucensi [IV, 13, 15, 18] vel ex alia iuris canonici collectione depropnsit.¹⁴⁾ Deinde coll. IV, 149 illud Benedicti Levitae cap. II, 366

¹⁾ Sav. II, 296 sq.; Haenel LRV. 464; Hüffer, Beiträge 71, 103 sq.; Conrat I, 365^a, 147^a; E. Seckel NA. XX, 303^b; Fournier in Ann. Grat. XIII, 427 sq. Anselmi III, 108, 109 in collectione titulorum LXXIV non reperiuntur.

²⁾ Patetta, Le ordalie 395 sq.; idem AG. XLVII, 36; Fournier in Mélanges d’archéologie etc. XIV, 211.

³⁾ Fournier l. c. 220. Hüffer et Conratus, quibus collectionem LXXIV titulorum ex iure Romano locos habere ignotum erat, Polycarpum ex Anselmo hausisse dixerunt. Hüffer, Beiträge 103 sq.; Conrat I, 375¹¹.

⁴⁾ Fournier l. c. 220; E. Seckel NA. XX, 303^c.

⁵⁾ cfr. supra p. CCCXLVIII.

⁶⁾ Patetta, Riv. It. XII, 318.

⁷⁾ Denique Hincmariana [Th. XVI, 2, 26, 29] etiam Gerhobus praepositus Reichersbergensis ex collectione quadam supradicta commentario suo in psalmum LXIV c. 21 inseruit, quem circa annum 1150 confecit [M. G. Libelli de lite III, 449].

⁸⁾ Collectionem canonum edidit Martinucci 1869. Novam editionem Wolf-Glanvellus Graecensis praeparat. Libellum nuper edidit Sackur M. G. Libelli de lite etc. II, 292 sq.

⁹⁾ Hüffer, Beiträge 104; Fitting ZfRG.¹ IX, 377. Contra Fittingum, qui cardinalem Theodosiano usum esse suspicatus est, Conratus recte [I, 93^d] demonstravit auctorem solam epistolam Iohannis VIII adhibuisse. Cfr. Conrat I, 367 sq.; Sackur l. c. 297^e; Mommsen in his Prolegomenis LXII sq. Fragmentum ex libello cardinalis contra invasores: ‘ex synodo papae Hilarii — remedium’ una cum excerptis ex iure Romano, quae Iohannes VIII praebuit, etiam in Gerhobi praepositi Reichersbergensis opusculo ‘de aedificio Dei’ circa annum 1180 confecto in c. 149 legere potes, ut nova editio in M. G. Libelli de lite III, 188 ostendit.

¹⁰⁾ Conrat I, 93^f; Sackur 311^f.

¹¹⁾ Conrat I, 146⁴, 367; Sackur 346^f; Theod. II, 103. — Conratus I, 146⁴ cardinalem ex collectione codicis Coloniensis saeculo sexto confecta hausisse putat. At P. M. Meyer mecum liberalissime communicavit textum, quem cardinalis Deusdedit novellae 17 (16) praebet, ex Coloniensi, qui in partibus Galliae scriptus est, pendere non posse. Nam ut ex Theod. II, 101 sq. appetat, collectionis Coloniensis archetypus melior est illo, quem Deusdedit et codex Γ [Vatic. 7277, quem Haenelius, Novellae constit. III sq. ‘Vaticano-Ottobonianum olim Iosephi Garampii’ nominat] communem habent. Uterque quidem archetypus [codicis Coloniensis et Vaticani 7277 et Deusdedit] ex corpore novellarum pleno, quod praeter Theodosianas et Valentinianas etiam Maiorianas habuit, confectus est.

¹²⁾ Conrat I, 367¹¹; Sackur 351¹¹, 353¹¹.

¹³⁾ Conrat I, 369¹¹; Sackur 345¹¹, 362¹¹.

¹⁴⁾ Conrat I, 367¹¹.

praebet, quod fragmento constitutionis Sirmondianaæ primæ nititur, quodque apud Regi-
nonem I, 216 et Anselmum III, 108 invenimus.

*Placidi liber
de honore
ecclesiae.*

Placidum¹⁾ in librum 'de honore ecclesiae', quem Nonantulae aestate anni 1111 scrip-
sit, in *c. 86 ex decretalibus Pseudoisidorianis [Urb. decr. 5] hauriens nonnulla ex libro
decimo sexto codicis Theodosiani [XVI, 2, 40], in c. 156 vero fragmentum primæ Sirmon-
dianaæ constitutionis ex Benedicto Levita [II, 366] assumpsisse Conratus putat. Sed ac-
cedo opinioni Kayseri Placidum cum alia tum etiam haec fragmenta non ex libris falsis
sed ex collectione quadam canonum posteriore originis Italicae hausisse, quae nobis
ignota est.

*Libellus
cod. Neapol.*

In appendice libelli codicis bibl. nat. Neapolit. C. V 46 'de lite inter papam et impe-
ratorem' intra XVII. Kal. Octob. et XIII. Kal. Novembr. anni 1112 confecti, ad libertatem
ecclesiae demonstrandam partes constitutionum Sirmondianarum²⁾ apponuntur, quas auctor
imperatori Theodosio tribuit. Unde eas hauserit nescio, certe non ex ipsa collectione
Sirmondianarum. Quae excerpta etiam Florum in commentario suo habere Schumius
ostendit.

*Gratiani
Decretum.*

Varia ex Breviario, ex libro XVI. Theodosiani genuini, ex epitoma Parisina, ex con-
stitutionibus Sirmondianis, ut tabella illustrabit, apud Gratianum invenies. Sed ipse Bre-
viarium eiusque additamenta non cognovit, ut iam Haenelius affirmavit. Denuo Fried-
bergus in editione nova Decreti idoneis locis demonstravit unde Gratianus eadem sump-
serit.³⁾ Tabella nostra exempli gratia etiam complura Breviarii fragmenta commemorat,
quae ad Gratianum per collectiones falsarum decretalium et capitularium venerunt, quam-
quam ipse hos libros non evolvit, sed textus solummodo ex collectionibus canonum illis
posterioribus excerpit. De relatione inter Theodosianum et Iustiniani libros disserens
Theodosianum nova collectione obsoletum esse Gratianus dicit itaque in dicto C. II q. 6
c. 27 opposito declarat imperatorem Iustinianum tempus, intra quod appellatio post
datam sententiam a Theodosianis legibus permittitur, ad decem dies prolongasse et alio
loco [C. XI q. 1 c. 35. 36] primam ex constitutionibus Sirmondianis, quam Theodosio im-
peratori assignavit, in Iustiniani codice vero non invenit, per Carolum Magnum renovatam
esse itaque vim accepisse contendit.

Ex ipso Breviario apud Gratianum hos locos inveni:

*C. II q. 1 c. 2 cfr. Br. Th. IX, 30, 1 int.

*q. 3 c. 5 = , , IX, 1, 3 int.

q. 3 c. 8 = , , IX, 27, 1 int.

q. 6 c. 22 = , Paul. V, 35, 1 int.

c. 24 = , , V, 36, 1 et 2 cum int.

c. 25 = , , V, 37, 2 int.

c. 26 = , , V, 38, 1 int. 2.

c. 27 = , , V, 39, 1.

c. 40 = , , V, 37, 1 int. in pr.

*q. 7 c. 53 in fine = Br. Th. IX, 3, 2 in fine.

*q. 8 c. 3 in pr. = , , IX, 1, 11 [quisquis — supplici].

*C. III q. 6 c. 4 in pr. = , , IX, 1, 5 in pr.

q. 9 c. 7 habet nonnulla ex Br. Th. IX, 1, 5 int.

*c. 18 cfr. Br. Paul. V, 5, 9.

*q. 11 c. 1 = , Th. IX, 1, 7 in pr. et int.

*c. 3 = , , IX, 1, 7 int.

¹⁾ Ediderunt hunc librum Heinemann et Sackur M. G. Libelli de lite II, 566 sq. Cfr. Conrat I, 372 sq.; Kayser, Placidus von Nonantula. Diss. inaug. Kiel 1888, 42, 56 sq.

²⁾ Const. 11 'Gaudient — gaudemus'; const. 1 'Sanximus — terminatum', 'nec liceat — deciderit', 'hoc nos — firmamus'; const. 6 'privilegia — arbitrio'. Cfr. Schum in Jahrbücher der kgl. Akademie gemeinnütz. Wissenschaften NF. VIII, 251. 276 sq.; Conrat I, 373 sq.

³⁾ Friedberg, Corpus iuris canonici I. Proleg. XLII sq. — Haenel LRV. Prolegom. XCIX⁴⁾, 465; Conrat, Epitome Exactis regibus, Prooemium CLXXXVIII (quae ipse hoc loco dixit, postea Quellen I, 47¹ correcxit); Conrat I, 379³; Ficker in IOeGF. tom. supp. II, 41 sq.; Patetta I. c. 37.

- *C. V q. 3 c. 2 = „ Paul. V, 18, 11 int.
C. XXIV q. 3 c. 6 § 1 *quicunque* — *iudicatum* = Br. Paul. V, 5, 6.
*C. XXX q. 5 c. 11 habet nonnulla ex Br. Th. II, 18, 1 et int.
C. XXXII q. 7 c. 25 et 26 = Br. Paul. II, 20, 4 et int.
C. XXXV q. 5 c. 6 = Br. Paul. IV, 10, 1—8 cum intt.
q. 6 c. 1 cfr. „ Th. IX, 4, 2 et int.

Ex libro decimo sexto Theodosiani genuini:

- C. XXIII q. 8 c. 23 *in qualibet — decrevimus* = Th. XVI, 2, 16. 26.
C. XXV q. 2 c. 20 = Th. XVI, 2, 29. 30. 34.

Ex epitome Parisina:

- *C. II q. 6 c. 1 et 2 = Ep. Par. Th. XI, 8, 1. 2.
*c. 20 = „ „ „ XI, 8, 3.
*C. III q. 6 c. 18 = „ „ „ IX, 1.
*C. V q. 6 c. 5 cfr. „ „ „ X, 5, 1.

Ex constitutionibus Sirmondianis:

- C. XI q. 1 c. 5 = const. 3 *continua lege — legibus*.
c. 35 et 36 = const. 1 *quicunque — dirigantur; omnes itaque — firmamus*
[Conrat I, 379^a].

Quae Paucapalea¹⁾ in Summa ad Decretum Gratiani (ad c. 11 D. 1) dicit, cum fragmento ex Breviario [Paul. V, 28, 1] conferenda sunt. Inter alia vero etiam verbum imperatorem in 'regem' mutatum est. Ex quo auctore Paucapalea hunc textum valde depravatum hauserit nescio.

Summa
Paucapaleae.

Rufinum et Iohannem Faventinum et Iohannem Hispanum aequae ac alios iuris canonici scholae Bononiensis magistros neque Breviarium neque Theodosianum genuinum unquam vidisse constat. Quodsi Rufinus²⁾ ad c. 2 D. 7 etiam Theodosiani mentionem facit, hoc ex Iustiniani constitutione 'de novo codice faciendo' habere videtur ex eodemque fonte auxit, quae Gratianus ex libro Isidori Etymologiarum assumpsit. Praeterea C. II q. 6 c. 26, quod re vera ex interpretatione ad Paulum V, 38, 1 haustum est, Theodosiano tribuit, quia ille canon apud Gratianum inscriptione 'ex legibus Theodosianis' praeditus est. Denique in C. VI q. 2 c. 1 legem Theodosii 'Quicumque litem' adducit, sed notitiam eius solo Gratiano [C. XI q. 1 c. 35] debet. Lex illa Theodosii non alia quam prima Sirmondiana constitutio est, qua Breviarii codices quidam iam temporibus Benedicti Levitae aucti erant. Ita etiam Faventinus, ut Schultio adversemur³⁾), quae ipse de Theodosiano dicit, non ex originali sed tantum ex Gratiano librisque Iustiniani hausit. Scripsit ad C. II q. 6 c. 20—27, quo loco Gratianus nonnulla ex Breviario praebet, omnes istas leges tum nullam vim habere nec in Iustiniani codice reperiri, dein ad c. 24 eod. ex Paulo cum Gratiano titulum 'de cautionibus' ex codice Theodosiano memorat, sed affirmat hunc titulum in 'codicibus nostris' id est in Iustiniano non esse. Postremo ad C. XI q. 1 c. 35 secundum Gratianum legem de Theodosiano codice tractam esse contendit et auctorem suum secutus Theodosiani leges hodie non observari dicit, nisi quae in Iustiniano reperiantur. Iohannes Hispanus⁴⁾, qui auctore Schultio Summam decreti Lipsiensem [cod. 986 bibl. univ. Lips.] confecit, neque codicem Theodosianum neque Breviarium cognovisse videtur, quamquam cum Parisinis eum necessitudine iunctum fuisse putant. Dictum ad C. II q. 6 c. 24 Faventino debet, cuius summa maxime utebatur, item in illis, quae ad C. XXXIII q. 2 c. 8

Rufinus.

Iohannes
Faventinus.

Iohannes
Hispanus.

¹⁾ ed. Schulte 1890. cfr. Maassen in comm. min. Vind. XXXI, 496.

²⁾ cfr. editionem, quam nuperrime Singer curavit [Paderborn 1902]. Hic multos errores, quos Schulte in editione sua admiserat, detectit. Rufinum Theodosiani notitiam habuisse Singer contra Schultium negat [Proleg. CX, CLXIX].

³⁾ Schulte in comm. min. Vind. LVII, 590 et 593 putat Faventinum Theodosiani notitiam habuisse.

⁴⁾ Schulte eod. LXVIII, 48 sq.; idem, Geschichte der Quellen etc. I, 510.

addit: 'sed illud est lex Theodosiana, nec habet locum hodie', nullam ipsius Theodosiani notitiam ostendit, quia iam Gratianus hunc canonem ex Theodosiano profectum esse memoriae prodidit.

Cardinalis Hostiensis. Denique cardinalis Hostiensis in prooemio Summae decretalium, ubi libros commemo-
rat, in quibus legalis sapientia consistit, Breviarii nullam mentionem facit¹⁾, ex quo item colligeres scholam iuris civilis et canonici Italicae exemplaria Breviarii non habuisse iurisque canonici scriptores ex Italia profectos ex aliis tantum scriptis incertam et levissi-
mam Theodosiani notitiam habuisse neque quidem, quae inter illum et codificationem Alaricianam differentia esset, cognovisse.

¹⁾ Sav.² III, 421 a.

Addenda.

- Alcuini epistolae.* ad p. CCCXX. Alcuinus in epistola quadam anni 801 vel 802 nonnulla fragmenta ex Breviario praebet (ep. 118 ed. Dümmler in 'Bibliotheca rerum Germanicarum' VI, 631 sq.). Sunt haec: Br. Paul. V, 28, 1. 2 cum int.; Br. Th. IX, 2, 3 cum int. et IX, 34, 1 cum int.
- ad p. CCCXXVI⁴ adde Conrat I, 78⁴.
- Opuscula Hincmari ex cod. Leid.* ad p. CCCXL. Opuscula Hincmari Remensis archiepiscopi, quae Gundlachus in 'Zeitschrift für Kirchengeschichte' X, 92 sq. et 258 sq. ex codice 141 bibliothecae univers. Leidensis edidit, nulla Breviarii fragmenta continent.
- Collectio cod. Montisepess. H. 137.* ad p. CCCXLIII. Quosdam Breviarii locos compilator collectionis B in codice Montis-
pessulano H. 137 habet ex Benedicti Levitae capitularibus sumptos. Tractavit
hunc codicem P. Fournier in Ann. Grat. (1897) p. 1 sq.

Gratias maximas ago professoribus Hirschfeldo et Seeckio et collegae meo Oenipontano Carolo de Radinger, qui me in corrigendis plagulis huius operis liberalissime adiuverunt. Indicem locorum ex Breviario exhibitorum confecit discipulus meus Guilelmus Rottleuthner Oenipontanus.

INDEX LOCORVM EX BREVIARIO ADHIBITORVM.

I. Ex lege Romana Visigothorum:

Th. I, 1, 1 CCCXXXIV, CCCXXXIII,	Th. II, 24, 2 CCCXXXV
CCCXL, CCCLIII	Th. II, 25, 1 int. CCCXLIII
Th. I, 1, 1 int. CCCXXIII, CCCXXXIII,	Th. II, 26 CCCXXXIII
CCCXLIII	Th. II, 26, 1 int. CCCXI, CCCXXXV,
Th. I, 1, 2 CCCXXXIII, CCCXL	CCCXLVI
Th. I, 1, 2 cum int. CCCXL	Th. II, 27, 1 CCCLI
Th. I, 1, 2 int. . CCCX, CCCXXXIII,	Th. II, 33, 1 int. . CCCIX, CCCXI
CCCXL	Th. III, 1, 1 int. . CCCXX, CCCXLVI
Th. I, 1, 3 cum int. CCCXL	Th. III, 1, 4 int. CCCXI
Th. I, 1, 3 int. CCCXLVIII	Th. III, 1, 5 CCCXI
Th. I, 1, 4 CCCXLVIII	Th. III, 1, 6 int. CCCXLVI
Th. I, 2, 1 CCCXXI, CCCXLVIII	Th. III, 3, 1 CCCXXIV
Th. I, 2, 1 cum int. CCCXXIV	Th. III, 3, 1 int. CCCXXIX
Th. I, 2, 4 CCCXVII, CCCXXII	Th. III, 5, 1 CCCXXIII
Th. II, 1, 1 CCCXXII	Th. III, 5, 1 int. CCCXXIII
Th. II, 1, 1 int. CCCXXII	Th. III, 5, 2 int. . CCCIX, CCCXXII,
Th. II, 8, 2 CCCXIX	CCCXXIII
Th. II, 8, 2 int. CCCX	Th. III, 5, 5 CCCXXIII
Th. II, 9, 1 CCCX	Th. III, 5, 7 CCCX
Th. II, 9, 1 int. . CCCX, CCCXXII	Th. III, 5, 7 int. CCCX
Th. II, 9, 2 int. CCCXIV	Th. III, 5, 11 CCCXI
Th. II, 10, 1 CCCXXXVI, CCCXLVII	Th. III, 6, 1 CCCXI
Th. II, 10, 2 CCCXLVII	Th. III, 8, 1 CCCXI
Th. II, 12, 1 CCCX	Th. III, 8, 2 int. CCCLV
Th. II, 12, 3 CCCX	Th. III, 10, 1 CCCXXIII, CCCXXIV,
Th. II, 12, 3 int. CCCX	CCCXL
Th. II, 12, 4 int. CCCXXII, CCCXXIII	Th. III, 11, 1 CCCXI
Th. II, 12, 5 CCCX	Th. III, 12 CCCXXIII
Th. II, 12, 5 int. . CCCX, CCCXVI,	Th. III, 12, 2—4 CCCXXIV
CCCXLII	Th. III, 12, 3 CCCXVI, CCCXXIII
Th. II, 12, 7 CCCX	Th. III, 12, 3 int. . CCCXI, CCCXVI,
Th. II, 12, 7 int. CCCXXXII	CCCXVIII, CCCXXXIV, CCCXLII
Th. II, 18, 1 CCCXXXIV, CCCXXXVII,	Th. III, 12, 4 int. . CCCXI, CCCXVI,
CCCXXXVIII, CCCXLIII, CCCLIX	CCCXLVI
Th. II, 18, 1 int. CCCXXXIV,	Th. III, 13 CCCXV
CCCXXXVII, CCCXXXVIII,	Th. III, 13, 3 int. . CCCXV, CCCXLVI
CCCXLIII, CCCLIX	Th. III, 14, 1 CCCX
Th. II, 18, 2 int. CCCXLIII	Th. III, 14, 1 int. (?) CCCX
Th. II, 19, 7 int. CCCXXXV, CCCXLVI	Th. III, 16, 1 int. in pr. CCCXXII
Th. II, 21, 1 CCCLV	Th. III, 17, 4 cum int. CCCXI
Th. II, 24, 1 int. CCCXXII	Th. III, 18, 1 int. CCCXXII

— CCCLXII —

Th. III, 19, 4 int.	CCCXXII	Th. IX, 1, 2 int.	CCCX, CCCXXIX
Th. IV, 4, 6 cum int.	CCCXXIX	Th. IX, 1, 3	CCCXXXIII
Th. IV, 5, 1	CCCLIV	Th. IX, 1, 3 int.	CCCXXXIII,
Th. IV, 6, 1 int.	CCCXXVIII		CCXLII, CCCLVIII
Th. IV, 7	CCCXVI	Th. IX, 1, 4	CCCXXXIII, CCCLIV
Th. IV, 7, 1	CCCXXIII	Th. IX, 1, 4 int.	CCCXXXIII, CCCXLIII
Th. IV, 7, 1 int.	CCCXLIII	Th. IX, 1, 5	CCCXVII, CCCXXXIII,
Th. IV, 9, 1 int. (?)	CCCXI		CCCXXXV, CCCXXXVII,
Th. IV, 10, 1	CCCXI, CCCXVI		CCCXXXVIII, CCCXL, CCCXLII,
Th. IV, 10, 2	CCCIX, CCCX, CCCXI		CCCLVIII
Th. IV, 10, 2 et int.	CCCXI	Th. IX, 1, 5 int.	CCCXVII, CCCXVIII,
Th. IV, 10, 2 int.	CCCX, CCCXI		CCCXXXIII, CCCXXXVII,
Th. IV, 12	CCCIX, CCCXXXIV		CCCXXXIX, CCCXL, CCCXLII,
Th. IV, 12, 1	CCCXXIII, CCCXL		CCCLVIII
Th. IV, 13	CCCXXIV	Th. IX, 1, 6	CCCXXIII, CCCXL
Th. IV, 14—20	CCCXXXIII	Th. IX, 1, 6 int.	CCCXXIII,
Th. IV, 14, 1	CCCXXXV, CCCXXXVIII,		CCCXXXIV, CCCXXXIX, CCCXL,
	CCCXL		CCCXLII, CCCXLII
Th. IV, 14, 1 int.	CCCXVIII,	Th. IX, 1, 6—11 cum intt.	CCCXXXIII
	CCCXXXIV, CCCXXXVIII,		
	CCCXLIII, CCCXLIV	Th. IX, 1, 7	CCCXVII, CCCXXXIX,
Th. IV, 15, 1 int.	CCCXL, CCCXLI		CCCXXXV, CCCXXXVI,
Th. IV, 15, 2 int.	CCCXX, CCCXII,		CCCXXXVIII, CCCXL, CCCXLV,
	CCCXL, CCCXLII		CCCXLVII, CCCXLVIII, CCCLVIII
Th. IV, 16	CCCIX	Th. IX, 1, 7 int.	CCCXVII, CCCXXXV,
Th. IV, 16, 1 int.	CCCIX, CCCXII		CCCXXXVII, CCCXXXVIII, CCCXL,
Th. IV, 16, 2 int.	CCCXVII		CCCXLII, CCCXLV, CCCXLVII,
Th. IV, 18, 2 int.	CCCXXII		CCCLVIII
Th. IV, 20, 2	CCCXVI	Th. IX, 1, 8	CCCXXIII
Th. IV, 20, 2 int.	CCCXVII	Th. IX, 1, 8 int.	CCCXXIII, CCCXLII,
Th. IV, 20, 3 int.	CCCXI, CCCXVII		CCCXLIII, CCCXLV, CCCXLVI,
Th. IV, 20, 4 int.	CCCXXXIV		CCCXLVII
Th. V, 5, 1 int.	CCCXXXIV	Th. IX, 1, 9 int.	CCCXXXVII, CCCXL,
Th. V, 5, 2	CCCIX		CCCXLII, CCCXLIII
Th. V, 5, 2 int.	CCCXI	Th. IX, 1, 11	CCCXVII, CCCXXIII,
Th. V, 7 cum int.	CCCXI		CCCXXXV, CCCXXXVII,
Th. V, 7, 1 int.	CCCXLIII		CCCXXXVIII, CCCXL, CCCLVIII
Th. V, 7, 2 int.	CCCXLIII	Th. IX, 1, 11 int.	CCCXL, CCCXLII,
Th. V, 8 cum int.	CCCXI		CCCXLIII, CCCXLV, CCCXLVI,
Th. V, 8, 1	CCCXXIX		CCCXLVII
Th. V, 8, 1 int.	CCCXLIII	Th. IX, 1, 19 int.	CCCLVIII
Th. V, 10, 1 (?)	CCCIX	Th. IX, 2, 2 int.	CCCXI
Th. V, 11, 1 int.	CCCXXIV	Th. IX, 2, 3	CCCLX
Th. V, 12	CCCLIII	Th. IX, 2, 3 int.	CCCLX
Th. VI, 1, 2	CCCXXXIV	Th. IX, 3, 2	CCCXXXV, CCCXXXVII,
Th. VI, 1, 2 int.	CCCXXXIV, CCCXLII		CCCXXXVIII, CCCXLV, CCCXLVI,
Th. VII, 1, 1	CCCXXXIV		CCCXLVII, CCCLVIII
Th. VIII, 5, 1	CCCXXI, CCCLIV	Th. IX, 3, 2 int.	CCCXLII
Th. VIII, 5, 1 int.	CCCXX, CCCXII,	Th. IX, 3, 3 int.	CCCXLII
	CCCXXXIII, CCCXXIX	Th. IX, 4, 2	CCCLIX
Th. VIII, 6, 1 int.	CCCXXXV	Th. IX, 4, 2 int.	CCCXLIII, CCCLIX
Th. VIII, 6, 3 int.	CCCXXXV	Th. IX, 4, 3 int.	CCCXLIII
Th. VIII, 9, 6 int.	CCCLV	Th. IX, 4, 4 int.	CCCXLIII
Th. IX, 1, 1	CCCXXXIII	Th. IX, 4, 5	CCCXLIII
Th. IX, 1, 1 int.	CCCXXXIII	Th. IX, 5, 1 int.	CCCXXIX

— CCCLXIII —

Th. IX, 6, 1 int. . CCCXI, CCCXXIX, CCCXLIII	Th. IX, 34, 1 int. CCCXLII, CCCXLIII, CCCLX
Th. IX, 6, 2 CCCXI	Th. IX, 34, 3 CCCXI
Th. IX, 6, 3 CCCXI	Th. X, 5 CCCXVI
Th. IX, 7, 1 CCCXXXIV	Th. X, 5, 1 CCCXXXVIII
Th. IX, 7, 2 int. CCCXXXIV, CCCXXXVI	Th. X, 5, 1 int. CCCXXXVIII
Th. IX, 7, 3 int. CCCXXXIV	Th. X, 5, 2 CCCXXXIV, CCCXXXVIII
Th. IX, 9, 1 CCCXLIII	Th. X, 5, 2 int. CCCXXXVIII
Th. IX, 9, 1 int. . CCCXI, CCCXLIII	Th. X, 5, 5 CCCXLVII
Th. IX, 11, 2 int. CCCXI	Th. X, 9, 1 CCCXI
Th. IX, 12, 1 CCCXLIII	Th. X, 10, 1 CCCXLII, CCCLIII
Th. IX, 12, 1 int. CCCXLIII	Th. XI, 8, 1 CCCXLVII
Th. IX, 13, 1 CCCXLIII	Th. XI, 8, 2 CCCXXXIV, CCCXLVII
Th. IX, 13, 1 int. . CCCXI, CCCXLIII	Th. XI, 8, 3 CCCXXXIV, CCCXLVII
Th. IX, 13, 2 CCCXXXIV	Th. XI, 8, 3 int. CCCXXXIV
Th. IX, 13, 2 int. . CCCXI, CCCXLIII	Th. XI, 11, 1 CCCXVII, CCCXXXIII, CCCXLVII
Th. IX, 13, 3 int. . CCCXI, CCCXXIX, CCCXLIII	Th. XI, 11, 3 CCCXXXVI
Th. IX, 14, 1 CCCXXXVII	Th. XI, 11, 3 int. CCCXVII
Th. IX, 14, 1 int. . CCCXI, CCCXXX, CCCXLIII	Th. XI, 11, 4 CCCXXXIII
Th. IX, 18, 1 int. CCCXI	Th. XI, 14, 2 . CCCX, CCCXIII, CCCXLVI, CCCXLVII, CCCL
Th. IX, 19, 1 CCCXXXIII, CCCXL	Th. XI, 14, 2 int. . CCCX, CCCXVII, CCCXVIII, CCCXXIX, CCCXXXIV, CCCXL, CCCXLVI, CCCXLVII
Th. IX, 19, 1 int. CCCXXXIII	Th. XI, 14, 3 CCCXLVII
Th. IX, 19, 2 int. CCCXXXIII	Th. XI, 14, 3 int. . CCCXVII, CCCXL
Th. IX, 20, 1 int. CCCXVI	Th. XI, 14, 4 int. CCCXXXIV, CCCXXXVIII
Th. IX, 20, 2 CCCXVI	Th. XI, 14, 6 int. CCCXLVI, CCCXLVII
Th. IX, 21, 1 CCCXXX	Th. XI, 14, 7 int. CCCXXXVIII
Th. IX, 22, 1 int. CCCXXX	Th. XII, 1, 8 CCCXXXIII
Th. IX, 23, 1 int. . CCCXVII, CCCXXX	Th. XIV, 1—7 CCCXXXIII
Th. IX, 24, 1 CCCXLVI, CCCXLVII	Th. XVI, 1, 2 CCCXVI, CCCXXXIV, CCCXL
Th. IX, 24, 1 int. CCCXLVI	Th. XVI, 1, 2 int. CCCXVI ² , CCCXXXVIII, CCCXL, CCCXL
Th. IX, 26, 1 int. . CCCXLV, CCCXLVI, CCCXLVII	Th. XVI, 1, 3 CCCXXXVIII, CCCXL
Th. IX, 26, 2 int. . CCCXLII, CCCXLVI, CCCXLVII	Th. XVI, 1, 3 int. CCCXL
Th. IX, 27, 1 int. . CCCXLII, CCCXLVI, CCCCLVIII	Th. XVI, 1, 6 CCCX, CCCXXIV
Th. IX, 27, 3 int. . CCCXLII, CCCXLVI	Th. XVI, 1, 6 int. CCCXVIII, CCCXL
Th. IX, 29, 1 CCCXVI, CCCXVII	Th. XVI, 4 CCCXII, CCCXVI
Th. IX, 29, 2 CCCXVI, CCCXVII	Th. XVI, 4, 1 CCCXI, CCCXLV
Th. IX, 29, 3 CCCXVI, CCCXVII, CCCXXXIII	Th. XVI, 4, 1 int. CCCXVI, CCCXXXIV
Th. IX, 29, 3 int. . CCCXVI, CCCXVII	Th. XVI, 4, 2 CCCXI, CCCXXXVI
Th. IX, 30, 1 CCCXLVII	Th. XVI, 5, 1 CCCXXXIX
Th. IX, 30, 1 int. CCCXVIII, CCCXXXIV, CCCXXXVII, CCCXXXVIII, CCCXLII, CCCLVIII	Th. XVI, 5, 3 CCCXXXIV
Th. IX, 30, 2 int. CCCXLII	Nov. Theod. II, 1, 2 CCCX
Th. IX, 30, 3 int. . CCCXLII, CCCXLVI	Nov. Theod. III, 1 int. CCCXVI
Th. IX, 30, 4 CCCXI	Nov. Theod. IX, 1 CCCXL
Th. IX, 30, 4 int. . CCCXI, CCCXLII	Nov. Val. IV, 1, § 4 CCCLIII
Th. IX, 32, 1 int. CCCXLII	Nov. Val. IV, 1 int. . CCCIX, CCCXII, CCCXXII
Th. IX, 34, 1 CCCXLIII, CCCLX	Nov. Val. IV, 2 CCCX

— CCCXLIV —

Nov. Val. V, 1	CCCX, CCCXVI	Paul. II, 1, 2—4 int.	CCCXLVI, CCCXLVII
Nov. Val. VI, 1	CCCIX, CCCX	Paul. II, 2, 1	CCCLIII
Nov. Val. VI, 1, 7	CCCXI	Paul. II, 2, 1 int.	CCCXXXIV, CCCXLVI
Nov. Val. VI, 1, 9	CCCXI	Paul. II, 4, 1	CCCXLVI, CCCXLVII
Nov. Val. VI, 1, 9 int.	CCCXI	Paul. II, 4, 2	CCCXLVI, CCCXLVII
Nov. Val. VIII, 1	CCCIX, CCCXXXIV	Paul. II, 4, 3 int.	CCCXLVI, CCCXLVII
Nov. Val. XI, 1	CCCXXIV, CCCXXIX	Paul. II, 4, 4 int.	CCCXXXIV, CCCXLVI, CCCXLVII
Nov. Val. XII, 1	CCCX, CCCXXXIII, CCCXXXVIII, CCCXL	Paul. II, 5, 1	CCCXLVI
Nov. Val. XII, 1 int.	CCCX, CCCXVI, CCCXVII, CCCXVIII, CCCXXI, CCCXXIII, CCCXXXIII, CCCXXXIV, CCCXXXVII, CCCXXXVIII, CCCXXXIX, CCCXL, CCCXLVIII	Paul. II, 5, 1 int.	CCCXI, CCCXXXIV, CCCXLVI
Nov. Val. XII, 1, 9	CCCXI	Paul. II, 5, 3 int.	CCCXXXIV, CCCXLVI
Nov. Val. XIII, 1, 16	CCCX	Paul. II, 10, 1 int.	CCCXXXIV, CCCXLVI
Nov. Val. XII, 1, 16 int.	CCCX	Paul. II, 12, 1	CCCXXXV
Nov. Marc. I, 1 int.	CCCX, CCCXVII, CCCXXXIII, CCCXXXV, CCCXXXVII, CCCXXXVIII, CCXL	Paul. II, 12, 4 int.	CCCXXXV, CCCXLVI
Nov. Marc. IV, 1	CCCX	Paul. II, 14, 1	CCCXXX
Nov. Maior. II, 1 add.	CCCXI	Paul. II, 15, 3 int.	CCCXXXV, CCCXLVI
Gai. I, 1	CCCXXII	Paul. II, 16, 1	CCCXLVI
Gai. I, 1 pr.	CCCXXIII	Paul. II, 18, 10 int.	CCCIX, CCCXXXII
Gai. I, 1, § 4	CCCXXIII	Paul. II, 18, 12 int.	CCCXXXV, CCCXLVI
Gai. I, 2 pr.	CCCXI	Paul. II, 19, 1	CCCIX, CCCXXXV
Gai. I, 3, 1	CCCXI	Paul. II, 20, 4	CCCXLIII, CCCXLV, CCCLIX
Gai. I, 4, 1—8	CCCXXXII	Paul. II, 20, 4 int.	CCCXV, CCCXLIII, CCXLV, CCCXLVII, CCCLVI, CCCLIX
Gai. I, 4, 8	CCCXVI ¹ , CCCXLIII	Paul. II, 20, 6	CCCXI
Gai. II, 3, 4 in pr.	CCCXXXIX	Paul. II, 20, 6 int.	CCCXI
Gai. II, 8, 3	CCCXV	Paul. II, 21, 1 int.	CCCXXXV
Gai. II, 9, 2	CCCXV	Paul. II, 24, 5 int.	CCCXXXII
Paul. I, 1, 2	CCCX	Paul. II, 24, 6 int.	CCCXXXII
Paul. I, 1, 2 int.	CCCXLV	Paul. II, 26, 4	CCCXV
Paul. I, 1, 3	CCCXXXVII	Paul. II, 27, 1	CCCXLIII, CCCLVI
Paul. I, 2, 1 int.	CCCXXXVIII	Paul. II, 27, 2	CCCXLIII
Paul. I, 2, 2	CCCX	Paul. II, 27, 3	CCCXLIII
Paul. I, 2, 2 int.	CCCX	Paul. II, 32, 14	CCCXXXV, CCCXLVI
Paul. I, 5	CCCXVI	Paul. II, 32, 18	CCCXXXV
Paul. I, 6, 1	CCCXXXIV, CCCXLVI	Paul. III, 6, 8	CCCXXXV, CCCXXXVII
Paul. I, 7, 2 int.	CCCXXXIV	Paul. III, 7, 1	CCCXI
Paul. I, 7, 4 int.	CCCXXXIV	Paul. III, 7, 1 int.	CCCXIX
Paul. I, 7, 6	CCCXXXIX	Paul. III, 7, 10	CCCXXXV, CCCXLVI
Paul. I, 7, 10	CCCXLV, CCCXLVI	Paul. III, 7, 10 int.	CCCXXXIX
Paul. I, 8, 1	CCCXXII, CCCXLV, CCCXLVI	Paul. III, 18, 8	CCCXXXV
Paul. I, 8, 2	CCCXLV, CCCXLVI	Paul. IV, 6	CCCXXI
Paul. I, 9, 3 int.	CCCXLV, CCCXLVI	Paul. IV, 6, 2	CCCXIX
Paul. I, 12, 7	CCCXLVII	Paul. IV, 8, 1 int.	CCCXV, CCCXXXV, CCCXLVI
Paul. I, 15, 1 int.	CCCXLVI, CCCXLVII		
Paul. I, 15, 3	CCCXLVI, CCCXLVII		
Paul. I, 20, 1 int.	CCCXLVI, CCCXLVII		
Paul. I, 21, 3	CCCXXXIV, CCCXLII		

— CCCLXV —

Paul. IV, 10 cum intt. CCCXI, CCCXLV, CCCXLVII, CCCLIX	Paul. V, 12, 2 CCCXLVIII
Paul. IV, 10, 8 int. CCCXXXV	Paul. V, 12, 2 int. CCCXXIX, CCCXLVIII
Paul. IV, 11, 1 int. CCCXI	Paul. V, 12, 4 int. CCCXXIX, CCCXXXV, CCCXLV, CCCXLVII, CCCXLVIII
Paul. IV, 14, 4 CCCXXI	Paul. V, 15, 1 CCCXXXIII
Paul. V, 1, 1 CCCXXIV	Paul. V, 15, 2 CCCXXXIII
Paul. V, 1, 4 CCCXI, CCCXXXV, CCCXLV, CCCXLVII	Paul. V, 16 CCCXXXIII
Paul. V, 2, 2 CCCXXIX	Paul. V, 16, 1 CCCXVIII
Paul. V, 2, 3 CCCXXIV	Paul. V, 16, 2 CCCXVIII
Paul. V, 2, 4 CCCXXIV	Paul. V, 17, 1 CCCXXXIII
Paul. V, 2, 4 int. CCCXXIV	Paul. V, 17, 3 CCCXXXIII
Paul. V, 3, 1 CCCXI, CCCXVII	Paul. V, 17, 3 int. CCCXXXVIII
Paul. V, 3, 1 int. CCCXVII	Paul. V, 17, 6 CCCXLI
Paul. V, 3, 2 CCCXVII	Paul. V, 18, 1 CCCXXXIII
Paul. V, 3, 3 CCCXXXV, CCCXLVI	Paul. V, 18, 3 CCCX, CCCXXXIII
Paul. V, 3, 4 CCCXXXV, CCCXLVI	Paul. V, 18, 5 CCCXXXV
Paul. V, 3, 6 int. CCCXXXV, CCCXLVI	Paul. V, 18, 8 CCCXI
Paul. V, 4, 5 CCCXI	Paul. V, 18, 11 CCCXVII
Paul. V, 4, 7 CCCXXXIII	Paul. V, 18, 11 int. CCCXVI, CCCXL, CCCXLVIII, CCCLIX
Paul. V, 4, 8 CCCXXXIII	Paul. V, 18, 13 CCCXVII
Paul. V, 4, 9 int. CCCXXXV, CCCXLVI	Paul. V, 18, 13 int. CCCXVII
Paul. V, 4, 10 CCCXXXIII	Paul. V, 19, 1 CCCXXXIII
Paul. V, 4, 11 CCCXVI, CCCXLII	Paul. V, 21, 1 CCCX, CCCXXX
Paul. V, 4, 12 CCCXXXIV, CCCXXXVIII	Paul. V, 23, 1 CCCXLVI
Paul. V, 4, 13 CCCXXXIII	Paul. V, 23, 3 CCCXI, CCCXXXV
Paul. V, 4, 14 CCCXXXIII	Paul. V, 24, 1 CCCXXXV
Paul. V, 4, 15—17 CCCXLVI	Paul. V, 24, 2 CCCXXX
Paul. V, 4, 16 CCCXXXIII	Paul. V, 24, 3 CCCXI, CCCXLIII
Paul. V, 4, 17 CCCXLVI	Paul. V, 24, 4 CCCXI, CCCXLIII
Paul. V, 4, 18 CCCXLVI	Paul. V, 25, 1 CCCXXIX
Paul. V, 4, 19 CCCXLVI	Paul. V, 25, 2 CCCXLIII
Paul. V, 4, 22 CCCXXXIII	Paul. V, 25, 4 CCCXLIII
Paul. V, 5, 1 CCCXXXIII, CCCXLII	Paul. V, 25, 7 CCCXLIII
Paul. V, 5, 2 CCCXV, CCCXL, CCCXLVI	Paul. V, 25, 10 CCCXXIX
Paul. V, 5, 3 CCCXVI, CCCXVII, CCCXLVII	Paul. V, 25, 11 CCCXXIX
Paul. V, 5, 5 CCCXXXIII, CCCXL, CCCXLVII	Paul. V, 26, 1 CCCXXX
Paul. V, 5, 6 CCCXXXIII, CCCXXXIII, CCCXL, CCCLIX	Paul. V, 27, 1 CCCXI, CCCXXIX, CCCXL
Paul. V, 5, 6 int. CCCXVII, CCCXVIII, CCCXXII, CCCXXIII, CCCXL, CCCXLVI, CCCXLVII, CCCLVI	Paul. V, 27, 2 CCCXXIX
Paul. V, 5, 7 CCCXVII, CCCXXXIII	Paul. V, 27, 3 int. CCCXXXIV, CCCLVI
Paul. V, 5, 8 CCCXVII, CCCXXXIII, CCCXLVII	Paul. V, 27, 6 CCCXI
Paul. V, 5, 9 CCCXVI, CCCXXXV, CCCXXXVII, CCCXXXVIII, CCCXL, CCCXLVII, CCCLVIII	Paul. V, 27, 10 CCCXI
Paul. V, 5, 10 CCCXXXIII	Paul. V, 28, 1 CCCLIX, CCCLX
Paul. V, 7, 6 int. CCCXXXV, CCCXLVI	Paul. V, 28, 2 CCCLX
Paul. V, 11, 4 int. CCCXLVIII	Paul. V, 28, 2 int. CCCLX
	Paul. V, 28, 3 CCCXXX
	Paul. V, 29, 1 CCCXI, CCCXXX
	Paul. V, 31, 1 CCCXXX
	Paul. V, 32, 1 CCCXXX
	Paul. V, 34 CCCXXXIII
	Paul. V, 34, 1 int. CCCXLVI, CCCXLIX

— CCCLXVI —

Paul. V, 35, 1 CCCXXXIII	Paul. V, 37, 2 CCCXXIX
Paul. V, 35, 1 int. CCCXXIX, CCCXLV, CCCXLVII, CCCLVIII	Paul. V, 37, 2 int. CCCXXIX, CCCXLV, CCCXLVII, CCCLVIII
Paul. V, 35, 2 CCCXXXIII	Paul. V, 37, 3 . . . CCCXXX, CCCXLVIII, CCCXLIX
Paul. V, 35, 2 int. CCCXLVI	Paul. V, 38 CCCXXXIII
Paul. V, 35, 4 CCCXXXIII	Paul. V, 38, 1 CCCXXX
Paul. V, 36 CCCXXXIII	Paul. V, 38, 1 int. CCCXXX, CCCXLV, CCCXLVII, CCCLVIII, CCCLIX
Paul. V, 36, 1 . . . CCCXXIX, CCCXXX, CCCXLV, CCCXLVII, CCCLVIII	Paul. V, 38, 2 . . . CCCXXXIX, CCCXLV, CCCXLVII, CCCLVIII
Paul. V, 36, 1 int. CCCXLV, CCCXLVII	Paul. V, 39 CCCXXXIII
Paul. V, 36, 2 . . . CCCXXX, CCCXLV, CCCXLVII, CCCLVIII	Paul. V, 39, 1 . . . CCCXXIX, CCCXLV, CCCXLVII, CCCLVIII
Paul. V, 36, 2 int. CCCXLVIII	Greg. V, 1 . . . CCCXXXV, CCCXXXVIII
Paul. V, 37 CCCXXXIII	Herm. II, 1 int. CCCXLVI
Paul. V, 37, 1 int. CCCXXXV, CCCXCVII, CCCXLII, CCCLVIII	

II. Ex Theodosiano genuino praesertim ex libro decimo sexto:

IX, 24, 1 CCCXI	XVI, 2, 34 . . . CCCXXXV, CCCXXXVI, CCCXLII, CCCXLVIII, CCCLVI, CCCLVII, CCCLIX
IX, 44, 1 CCCXVI*	XVI, 2, 35 . . . CCCXLII, CCCXLIV
XI, 30, 58 CCCX	XVI, 2, 38 . . . CCCXXXV, CCCXXXIX, CCCXLII
XVI, 1, 2 CCCXLII, CCCXLIV	XVI, 2, 40 . . . CCCXXXIV, CCCXXXV, CCCXXXVI, CCCXXXIX, CCCLVIII
XVI, 1, 3 CCCXLIV	XVI, 2, 41 . . . CCCXVII, CCCXXXVI, CCCXXXIX, CCCXLII
XVI, 2, 8 CCCXLII, CCCXLVIII, CCCLVI, CCCLVII	XVI, 2, 44 CCCXXXIV
XVI, 2, 16 CCCXLII, CCCXLVIII, CCCLVI, CCCLVII, CCCLIX	XVI, 2, 47 . . . CCCXXXIV, CCCXXXV, CCCXXXVI, CCCXLII, CCCXLV
XVI, 2, 23 CCCXXXV	XVI, 4, 2 . . . CCCXXXVI, CCCXLII
XVI, 2, 25 CCCXLIV	XVI, 5, 1 CCCXLII
XVI, 2, 26 CCCXLII, CCCXLVIII, CCCLVI, CCCLVII, CCCLIX	XVI, 5, 6 CCCXLII
XVI, 2, 29 CCCXXXV, CCCXXXVI, CCCXLII, CCCXLVIII, CCCLVI, CCCLVII, CCCLIX	XVI, 5, 24 CCCXLV
XVI, 2, 30 CCCXXXVI, CCCXLII, CCCXLVIII, CCCLVI, CCCLVII, CCCLIX	XVI, 5, 60 CCCXLII
XVI, 2, 31 CCCXXXV, CCCXLII	XVI, 5, 62 CCCXLII, CCCXLV

III. Ex Novellis Posttheodosianis:

Val. 8, 1 CCCXXV*, CCCXXXIII	Maior. 1—6 CCCXXV*
Val. 8, 2 CCCXXXIII	Maior. 6, 5 CCCXLII
Val. 16, 1 CCCXXV*	Maior. 6, 9 CCCXI
Val. 17 CCCXXXII, CCCLVII	Sev. 1, 1 CCCX
Val. 18 CCCXXXII	Anthem. 1, 2 CCCXI
Val. 24, 1 CCCXXV*	Anthem. 1, 3 CCCXI
Val. 35, 10 CCCX	

IV. Ex epitoma Aegidiana:

Th. I, 1	CCCXXX, CCCXXXI	Th. IX, 2	CCCXXXI
Th. I, 2, 1	CCCXXXI	Th. IX, 2, 1	CCCXXXI
Th. I, 2, 4	CCCXXII, CCCXXXIX	Th. IX, 2, 2	CCCXXXI
Th. I, 9	CCCXXX	Th. IX, 2, 3	CCCXXXI
Th. I, 9, 2	CCCXXXI	Th. IX, 3	CCCXXXI
Th. I, 9, 3	CCCXXXI	Th. IX, 4	CCCXXXI
Th. I, 10	CCCXXX, CCCXXXI	Th. IX, 4, 1	CCCXXXI
Th. I, 11	CCCXXX, CCCXXXI	Th. IX, 4, 2	CCCXXXI
Th. II, 1, 4	CCCXXXVI	Th. IX, 4, 3	CCCXXXI
Th. II, 1, 6	CCCXXXVI	Th. IX, 4, 4	CCCXXXI
Th. II, 2, 1	CCCXXXVI, CCCXXXIX	Th. IX, 5	CCCXXXI
Th. II, 4, 7	CCCXXXVI	Th. IX, 6	CCCXXXI
Th. II, 8	CCCLV	Th. IX, 7, 2	CCCXXXIV, CCCXXXVI
Th. II, 10, 1	CCCXXXVI	Th. IX, 11, 1	CCCXXXI, CCCXXXVI
Th. II, 10, 2	CCCXXXVI	Th. IX, 11, 2	CCCXXXIII, CCCXXXI
Th. II, 16	CCCXXX	Th. IX, 12	CCCXXXI
Th. II, 16, 2	CCCXXXI	Th. IX, 13	CCCXXXI
Th. II, 16, 3	CCCXXXI	Th. IX, 13, 1	CCCXXXI
Th. II, 24	CCCXXX, CCCXXXI	Th. IX, 13, 2	CCCXXXI
Th. II, 26, 1	CCCXXXVI	Th. IX, 15	CCCXXX
Th. II, 30	CCCXXX, CCCXXXI	Th. IX, 15, 1	CCCXXXI
Th. II, 31	CCCXXX, CCCXXXI	Th. IX, 17	CCCXXX, CCCXXXI
Th. III, 3	CCCXXX, CCCXXXI	Th. IX, 18	CCCXXX, CCCXXXI
Th. III, 4	CCCXXX, CCCXXXI	Th. IX, 22	CCCXXX
Th. III, 7	CCCXXX, CCCXXXI	Th. IX, 24, 1	CCCXXXVII
Th. III, 8	CCCXXX	Th. IX, 25	CCCXXX
Th. IV, 3	CCCXXXI	Th. IX, 26	CCCXXX, CCCXXXI
Th. IV, 10	CCCXXXII	Th. IX, 28	CCCXXX, CCCXXXI
Th. IV, 14, 1	CCCXXXIV, CCCXXXVII	Th. IX, 30	CCCXXX
Th. V, 5, 1	CCCXXXI	Th. IX, 30, 1	CCCXXXVI
Th. V, 5—9	CCCXXXI	Th. IX, 30, 2	CCCXXXVI
Th. V, 5—12	CCCXXX	Th. IX, 31	CCCXXX, CCCXXXI
Th. V, 7, 1	CCCXXXI	Th. IX, 33	CCCXXX, CCCXXXI
Th. V, 7, 2	CCCXXXI	Th. IX, 34, 1	CCCXXXVI
Th. V, 8	CCCXXXI	Th. X, 5	CCCXXX
Th. V, 8, 1	CCCXXXII	Th. X, 5, 1—5	CCCXXXVI
Th. V, 10	CCCXXXI	Th. X, 9	CCCXXX
Th. V, 10, 1	CCCXLII	Th. X, 10	CCCXXX, CCCXXXI
Th. V, 11	CCCXXXI	Th. XI, 9, 1	CCCL
Th. V, 12	CCCXXXI	Th. XI, 11, 1	CCCXXXVI
Th. VI, 1	CCCXXX, CCCXXXI	Th. XI, 12	CCCXXX
Th. VII, 1	CCCXXX, CCCXXXI	Th. XI, 13	CCCXXX
Th. VIII, 3	CCCXXXI	Th. XI, 14, 2	CCCXXXVI
Th. VIII, 8	CCCXXX	Th. XI, 14, 3	CCCXXXVI
Th. IX, 1	CCCXXXI	Th. XIII, 1	CCCXXX
Th. IX, 1—13	CCCXXX	Th. XVI, 1, 1	CCCXXXVI
Th. IX, 1, 2	CCCXXXI	Th. XVI, 1, 2	CCCXXXVI
Th. IX, 1, 3	CCCXXXI	Th. XVI, 2, 1	CCCXXXVI, CCCXXXIX
Th. IX, 1, 5	CCCXXXV, CCCXXXVII	Th. XVI, 3, 1	CCCXLII
Th. IX, 1, 6	CCCXXXI	Th. XVI, 4, 1	CCCXXXIV, CCCXXXVI,
Th. IX, 1, 7	CCCXXXVI		CCCXLII
Th. IX, 1, 8	CCCXXXI	Nov. Theod. III, 1	CCCXLII

— CCCLXVIII —

Nov. Theod. X, 1	CCCXXX, CCCXXXI	Paul. II, 23—26	CCCXXX
Nov. Val. III—V	CCCXXX	Paul. II, 25, 4	CCCXXXI
Nov. Val. V, 1	CCCXXXVI	Paul. II, 28	CCCXXX
Nov. Marc. I	CCCXXX	Paul. II, 28, 1	CCCXXXI
Nov. Marc. II, 1	CCCXXXVI	Paul. II, 31	CCCXXX, CCCXXXI
Nov. Marc. V, 1	CCCLVI	Paul. III, 7, 10	CCCXXXV, CCCXXXVII
Gai. I, 1—3	CCCXXX	Paul. IV, 11	CCCXXX
Gai. I, 5—8	CCCXXX	Paul. IV, 11, 1	CCCXXXII
Gai. I, 7	CCCXXXI	Paul. IV, 11, 5	CCCXXXVI
Gai. I, 8	CCCXXXI	Paul. IV, 12	CCCXXX
Gai. II, 1—3	CCCXXX	Paul. V, 1	CCCXXX
Gai. II, 8—10	CCCXXX	Paul. V, 1, 1	CCCXXXI
Gai. IX, 8	CCCXXXI	Paul. V, 4, 16	CCCXXXVI
Gai. IX, 4	CCCXXXI	Paul. V, 4, 17	CCCXXXVI
Gai. IX, 5	CCCXXXII	Paul. V, 4, 18	CCCXXXVI
Gai. IX, 6	CCCXXXII	Paul. V, 4, 20	CCCXXXVI
Gai. IX, 7	CCCXXXII	Paul. V, 5, 3	CCCXXXVI, CCCXL
Paul. I, 1	CCCXXX	Paul. V, 5, 5	CCCXXXVI, CCCXXXVII, CCCXXXIX
Paul. I, 1, 1	CCCXXXVII	Paul. V, 5, 8	CCCXXXVI
Paul. I, 7, 2	CCCLXII, CCCLXXXIX	Paul. V, 5, 9	CCCXXXV
Paul. I, 8	CCCLVI	Paul. V, 12, 6	CCCXXXII
Paul. I, 11	CCCXXX	Paul. V, 13	CCCXXX
Paul. I, 12, 1	CCCLXII	Paul. V, 15	CCCXXX
Paul. I, 12, 1—5	CCCXXXVI	Paul. V, 15, 3	CCCXXXII, CCCXXXVI
Paul. I, 12, 5	CCCXXIX, CCCXXXVI	Paul. V, 16	CCCXXX
Paul. I, 18	CCCXXX	Paul. V, 23, 1	CCCXXXVI
Paul. II, 3—5	CCCXXX	Paul. V, 25, 2	CCCXXXVI
Paul. II, 8	CCCXXX	Paul. V, 31	CCCXXX
Paul. II, 9	CCCXXX	Paul. V, 31, 1	CCCXXXI
Paul. II, 10, 1	CCCXXXIV	Paul. V, 37, 1	CCCXXXV
Paul. II, 12	CCCXXX	Paul. V, 39, 1	CCCXIII, CCCXXIII
Paul. II, 13	CCCXXX	Greg. VI	CCCXXXII
Paul. II, 16	CCCXXX	Greg. VI, 1	CCCXXX
Paul. II, 17	CCCXXX	Greg. VI, 2	CCCXXX
Paul. II, 17, 1	CCCLXII	Greg. XII, 1	CCCXXXVI
Paul. II, 19, 1	CCCXXXVII		
Paul. II, 20, 2	CCCXXXII		

V. Ex epitoma Parisina:

Th. I, 2, 4	CCCLXII	Th. X, 5, 1	CCCXVI, CCCXVII, CCCXXXVII, CCCLIX
Th. II, 1, 4	CCCXXXVII, CCCXXXIX	Th. XI, 8, 1	CCCXXXVII, CCCXXXIX, CCCLIX
Th. II, 15, 1	CCCLXII	Th. XI, 8, 2	CCCXXXVII, CCCXXXIX, CCCLIX
Th. IX, 1	CCCLIX	Th. XI, 8, 3	CCCXXXVII, CCCXXXIX, CCCLIX
Th. IX, 1, 3	CCCXXXVII, CCCXXXIX	Th. XVI, 2	CCCXXXVII
Th. IX, 1, 4	CCCXXXVII, CCCXXXIX		
Th. IX, 1, 5	CCCXXXVII		
Th. IX, 1, 6	CCCXXXVII		
Th. IX, 1, 7	CCCXXXVII		

VI. Ex epitoma Guelferbitana:

Paul. II, 19, 1 CCCIX

— CCCLXIX —

VII. Ex epitoma Monachi:

Th. I, 2, 4 CCCXXII | Paul. I, 8, 2 CCCXXII

VIII. Ex constitutionibus Sirmondianis.

1 . . .	CCCXXV, CCCXXIX, CCCXXXII, CCCXXXIII, CCCXLII, CCCXLV, CCCXLVII, CCCLVII, CCCLVIII, CCCLIX	6 . . .	CCCXVI, CCCXXXII, CCCXXXIV, CCCXXXV, CCCLVIII
2	CCCXXV, CCCXXXII	7	CCCXXV, CCCXXXIII
3 . . .	CCCXXXII, CCCXLI, CCCLVII, CCCLIX	10	CCCXXXIV,
4	CCCXXXII	11	CCCXXXII, CCCXXXIV, CCCXXXV, CCCLVIII
5	CCCXXV, CCCXXXII	15	CCCXXXII
		20	CCCXXXII

CONSPECTVS FONTIVM MEDII AEVI,
QVOS COMMEMORAVI.

A.

Additamenta collectionis Tubingen-	
sis	CCCXXIX
Alcuini epistolae ed. Dümmler .	CCCLX
Anselmi Lucensis collectio canonum	
CCCXXIX, CCCXLVIII, CCCLVII	
Azonis ad singulos LL. XII librorum	
codicis Iustiniani commentarius etc.	
	CCCLV

B.

Benedicti Levitae capitularia ed. Pertz	
CCCXXXIV sq.	
Brachylogus iuris civilis ed. Boecking	
CCCXXIX	
Glossa ad Brachylogum ed.	
Boecking	CCCXXX
Epitome Brachylogi ex codice	
Cusano	CCCXXX
Burchardi Wormatiensis decretorum	
libri XX ed. Migne	CCCXLIII sq.

C.

Capitula Angilramni ed. Hinschius	
CCCXXXVII	
Capitula Herardi Turonensis archi-	
episcopi ed. Migne	CCCXL
Capitula Isaaci Lingonensis episcopi	
ed. Migne	CCCXLII
Capitula Remedii ed. Zeumer	CCCXXVIII
Capitula secundum Lodoici ed. Pertz	
CCCLIV	
Capitularia regum Francorum edd.	
Boretius et Krause:	
Childeberti II. decretio (596) CCCXXIV	
Chlotarii II. praeceptio (584—628)	
CCCXXIV	
Capitulare a. 789	CCCXXIV
Capitulare missorum a. 803	CCCXXIV
Capitulare Wormatiense a. 829	
app. (?)	CCCXXIV, CCCXLII

Edictum Pistense Caroli Calvi	
(864)	CCCXIV
Capitulare Tusiacense (865)	CCCXIV
Capitularia Italica	CCCLIII
Carnotensium canonicorum epistola	
(1029)	CCCXI
Catalogi bibliothecarum medii aevi	
CCCXII, CCCXXVI, CCCLIII	
Chartae:	
a. 616	CCCXI
a. 632	CCCXIX
a. 642	CCXXI
a. 748	CCXXI
a. 804	CCXX
a. 852 (859)	CCCXVIII
a. 894	CCXX
a. 949	CCXX
a. 979	CCXX
a. 1015	CCXXI
a. 1018—1032	CCXX
a. 1026—1066	CCXX
a. 1029	CCXXI
a. 1030—1046	CCXX
a. 1052	CCXXI
a. c. 1060	CCXX
a. 1073	CCXX
a. 1088	CCXX
a. 1092	CCXX
a. 1095	CCXXI
a. 1096	CCXX
a. 1096—1115	CCXX
a. 1101	CCXX
a. 1117	CCXX
a. 1129	CCXXI
a. 1155	CCXX
a. 1253	CCCXVIII
a. 1273	CCCXVIII
Collectiones canonum:	
Abbonis Floriacensis ed. Migne	
Anselmo dedicata	CCCLIII

anonyma s. XI	CCCXLVIII ⁴	Moguntiacense (888) ed. Mansi	CCCVIII
B cod. Montispess. H. 137 . . .	CCCLX	Moguntinum (?)	CCCVIII
Burchardi Wormatiensis vide		Nannetense (658) ed. Harduinus	
Burchardus.			CCCXVI, CCCXLII
Caesaro-Augustana	CCCXLVIII, CCCLVII	Parisinum (?)	CCCVIII
Catalaunensis prima	CCCXLVIII	Remense (991) ed. Mansi	CCCVIII
secunda	CCCXLIX	Toletanum IV. (633) ed. Mansi	CCCIX
cod. Ambros. A. 46 inf.	CCCLVI	Toletanum VI. (638) ed. Mansi	CCCX
cod. D (Parisini 12445)	CCCXXXII	Toletanum IX. (655) ed. Mansi	CCCX
cod. Florentini Laurentianae		Trolesianum (909) ed. Mansi	CCCVIII
S. Cruc. IV.	CCCLVI	Turonense (567) ed. Maassen	CCCVI
cod. Guelferbitani 88* (antea			
Helmstad. 454)	CCCXLII		
cod. Paris. nat. lat. 2449 . . .	CCCXLII		
cod. Stuttgart. 107	CCCXLII		
cod. Stuttgart. 113	CCCXXXII		
cod. Trecensis 1406	CCCXLII		
cod. Y (Berolinensis Philipp-			
siani 1741)	CCCXXXII		
cardinalis Deusdedit ed. Marti-			
nucci	CCCLVII		
X partium	CCCXLVIII, CCCXLIX		
XII librorum	CCCXLIV		
Flori Lugdunensis	CCCXXXII		
Hibernensis	CCCL		
Ivonis Carnotensis vide Ivo.			
Liber sententiarum cod. Flor. Laur.			
Gadd. LXXXIX sup. 32 . . .	CCCLVII		
Odoramni Senonensis	CCCXLIX		
Polycarpus	CCCLVII		
CCCC capitum	CCCXXXII		
LXXIV titulorum	CCCLVI		
Tarracensis	CCCXLVIII, CCCLVII		
Tripartita	CCCXLVIII, CCCXLIX		
Collectio conciliorum Galliae in codice			
Coloniensi 212	CCCXXXII, CCCLVII		
Collectio decretalium codicis Vat.			
reg. 453	CCCXLIV		
Collectio Walcausina	CCCLIII		
Compilatio Gaudenziana	CCCXXVIII		
Compilatio iuris Tolosani (1286) [Cou-			
tumes de Toulouse] ed. A. Tardif	CCCXV		
Concilia ecclesiastica:			
Aurelianense (593) ed. Maassen	CCCXV		
Aurelianense (549) ed. Maassen	CCCXVI		
Bellovacense (1114) ed. Mansi	CCCXVIII		
Duziazense I. (871) ed. Mansi	CCCXVI		
Duziazense II. (874) ed. Mansi	CCCXVII		
Hispalense II. (620) ed. Mansi	CCCIX		
Matisconense (583) ed. Maassen	CCCXVI		
Matisconense (585) ed. Maassen	CCCXVI		
Meldense-Parisinum (845—846)			
ed. Krause	CCCXVI		
		D.	
		Decretales Pseudo-Isidorianae ed. Hin-	
		schius	CCXXXVIII sq.
		Deusdedit cardinalis opera edd. Mar-	
		tinucci et Sackur	CCCLVII
		E.	
		Edictum Theodorici ed. Bluhme . . .	CCCLI
		Epistolae:	
		Alcuini ed. Dümmler	CCCLX
		Fulberti Carnotensis ed. Bouquet	CCCXI
		canonicorum Carnotensium ed.	
		Bouquet	CCXXI
		Gerberti ed. Havet	CCCLVI
		Gregorii Magni ed. Ewald	CCCLVI
		Iohannis papae VIII. ed. Marti-	
		nucci	CCCLV
		Ivonis ed. Iuretus	CCXLVII
		Exceptiones Petri ed. Savigny	CCXXIX
		Extravagantes ad exceptiones	
		Petri	CCXXIX
		Excerpta epitomae Aegidii:	
		cod. Stuttgart. iur. quart. 134	CCXXX
		cod. Monac. lat. 4460	CCXXX
		F.	
		Formulae ed. Zeumer:	
		Andecavenses	CCCXII
		Arvernenses	CCCXII
		Bituricenses	CCCXIII
		chartarum Senonicarum appen-	
		dix	CCCXIII
		Marculfii	CCCXII
		negotiorum civilium	CCCXIII
		Turonenses	CCCXII
		Additamenta e codicibus formu-	
		larum Turonensium	CCCXII
		Appendix ad formulas Turonen-	
		ses	CCCXIII
		Visigothicae	CCCIX

G.

- Gerberti epistola vide epistolae.
 Gerhohi praepositi Reichersbergensis
 opera ed. Sackur CCCLVII
 Gesta Aldrici ed. Migne CCCXI
 Glossae iuris canonici aevi Karolini
 ed. Maassen CCCXXXII
 Glossarium Cavense ed. Bluhme . . CCCLV
 Gratiani decretum ed. Friedberg CCCLVIII
 Gregorius Turonensis:
 Historia Francorum ed. Arndt CCCXIX
 Vitae patrum ed. Krusch . . CCCXIX
 Guilelmi Malmesburiensis abbreviatio
 de gestis imperatorum CCCL

H.

- Hincmari Remensis archiepiscopi
 opera ed. Sirmondus . . CCCXXXIX sq.

I.

- Isidori Etymologiarum libri ed. Migne
 CCCXII, CCCXLIX
 Iwonis Carnotensis opera (Decretum,
 Panormia, Epistolae) edd. Migne et
 Iuretus CCCXLV sq.
 Iuliani episcopi Toletani liber respon-
 sionum CCCXII
 Ius Tirolense CCCXXVIII

L.

- Leges nationum Germanicarum:
 Alamannorum ed. K. Lehmann
 CCCXIII
 Baiuvariorum ed. I. Merkel
 CCCXXIII sq.
 Canuti ed. Liebermann CCCL
 Henrici primi ed. Liebermann CCCL
 Langobardorum ed. Bluhme . . CCCLI
 Ribuaria ed. Sohm CCCXVIII,
 CCCXXIII
 Salica ed. Behrend CCCXXIII
 Theudis ed. Zeumer CCCIX
 Visigothorum ed. Zeumer . . CCCX sq.
 Wallicae CCCL
 Lex episcorum et ceteris clericorum
 ed. Haenel CCCLVI
 Lex Romana Curiensis ed. Zeumer
 CCCXXVII, CCCLIII
 Libelli cod. bibl. nat. Neapolitani
 C. V 46 appendix CCCLVIII
 Libellus contra invasores etc. vide
 Deusdedit.

- Liber de unitate ecclesiae conser-
 vanda ed. Schwenkenbacher et
 Sackur CCCXLIV sq.
 Liber Papiensis ed. Boretius . . CCCLIII,
 CCCLIV

P.

- Placidi liber de honore ecclesiae edd.
 Heinemann et Sackur CCCLVIII
 Placita:
 apud Aquas (797) CCCXX
 Arelatense (968) CCCXX
 apud Monoasca (984) CCCXX
 Plagiator summae magistri Rufini CCCXLIX

R.

- Regino Prumensis abbatis, libri duo
 de synodalibus causis et disciplinis
 ecclesiasticis ed. Wasserschleben
 CCCXLII sq.
 Reginonis epitome in codice Lipsi-
 ensi 668 CCCXLIII

S.

- Speculum Suevicum ed. Lassberg CCCXXXI
 Statuta Raetica CCCXXVIII
 Summae decretalium:
 cardinalis Hostiensis CCCLX
 Iohannis Faventini CCCLIX
 Iohannis Hispani CCCLIX
 Parisina CCCXLIX
 Paucapaleae ed. Schulte 1890 CCCLIX
 magistri Rufini ed. Singer 1902 CCCLIX

T.

- Testamenta:
 Bertranni episcopi Cenomanensis
 (616) CCCXXI
 Burgundofarae (632) CCCXIX
 Haidoindi episcopi Cenomanensis
 (642) CCCXXI
 Widradi Flaviniacensis (748) CCCXXI

U.

- Usatici Barchinoniae ed. Giraud CCCXII sq.

V.

- Vitae:
 Bonitii episcopi Claromontani ed.
 Mabillon CCCXIX
 S. Geraldus ab Ottone abbate con-
 scripta ed. Migne CCCXXI
 S. Praejecti episcopi Arvernensis
 ed. Bollandus CCCXIX

SIGLORVM, QVAE ADHIBVI, NEC NON LIBRORVM,
QVIBVS VSVS SVM, INDICVLVS.

A. = Archiv der Gesellschaft für ältere deutsche Geschichtskunde, Frankfurt 1819 sq.
Acta sanctorum ed. Bollandus, Venetiis 1734 sq.

AG. = Archivio giuridico, Bologna 1868 sq.

Amira K. v., Grundriss des germanischen Rechtes. Der 2. Auflage 2. Abdruck, Strassburg 1901.

Angilr. = Angilramnus.

Ann. Grat. = Annales de l'université de Grenoble, Paris 1889 sq.

Ant. = Antiqua (LV.).

Anthem. = Anthemius.

Atti Tor. = Atti della R. accademia delle scienze di Torino, Torino 1866 sq.

Baudi de Vesme, Edicta regum Langobardorum, I. Aug. Taurin. 1855.

Becker G., Catalogi bibliothecarum antiqui, Bonnae 1885.

Behrend R., Lex salica, Weimar 1897.

Ben. Lev. = Benedictus Levita.

Besta H. in 'Riv. It.' XXX. XXXI. XXXV.

Berichte über die Verhandlungen der sächsischen Gesellschaft der Wissenschaften zu Leipzig, phil.-hist. Klasse.

Bethmann-Hollweg A., Der Civilprozess des gemeinen Rechtes in geschichtlicher Entwicklung, I sq., Bonn 1864 sq.

Beyer H., Urkundenbuch zur Geschichte der mittelrheinischen Territorien, I sq., Koblenz 1876 sq.

Bibliothèque de l'école des chartes, I sq., Paris 1839 sq.

Binding C., Geschichte des burgundisch-romanischen Königreiches, Leipzig 1868.

Bluhme in M. G. LL. III. IV.

Boecking E., Corpus legum sive Brachylogus iuris civilis, Berol. 1829.

Boretius A., Die Capitularien im Langobardenreiche, Halle 1864.

Bouquet M., Recueil des historiens des Gaules et de la France etc., Paris 1798 sq.

Br. = Breviarium.

Brissaud J., Manuel d'histoire du droit Français, Paris 1903.

Bruel A., Recueil des chartes de l'abbaye de Cluny, Paris 1876 sq.

Brunner I. II = Brunner H., Deutsche Rechtsgeschichte, I. II. Leipzig 1887 sq.

Brunner, Grundzüge² = Brunner H., Grundzüge der deutschen Rechtsgeschichte, 2. Aufl., 1903.

Brunner in 'comm. min. Berol.' 1894; in ZfRG.² IV.

c. = caput, canon, constitutio.

Caillemer = Caillemer E., Le droit civil dans les provinces Anglonormandes au XIIe siècle, Caen 1884.

Caillemer in 'Mémoires de l'académie de Lyon', XX. XXI; in Nrh. III.

Calisse C., Il diritto di Teodosio in Italia. Annuario della università di Macerata 1888/89.

Capit. = Capitularia.

Chind. = Chindasvindus.

Collectio librorum iuris Anteiusiniane in usum scholarum ediderunt Krueger, Mommsen, Studemund, I sq., 1891 sq.

Collection de documents inédits sur l'histoire de la France, Paris 1835 sq.

comm. min. Berol. = Sitzungsberichte der kgl. preussischen Akademie der Wissenschaften zu Berlin.

comm. min. Monac. = Sitzungsberichte der kgl. bayrischen Akademie der Wissenschaften zu München, philos.-philol. und hist. Klasse.

comm. min. Vind. = Sitzungsberichte der kais. Akademie der Wissenschaften in Wien, phil.-hist. Klasse.

Conrat I = Conrat M., Geschichte der Quellen und Litteratur des römischen Rechts im früheren Mittelalter, I. Leipzig 1889.

Conrat M., Die epitome Exactis regibus, Berlin 1884.

Conrat M., Der Pandekten- und Institutionen-Auszug der britischen Dekretalensammlung als Quelle des Ivo, Berlin 1887.

Conrat in NA. XV. XXIV; in ZfRG.¹ IX.

Dacherius (D'Achéry), Spicilegium sive collectio veterum aliquot scriptorum etc., I sq., ed. nov. Paris 1723.

Dahn F., Die Könige der Germanen, I sq., Würzburg 1861 sq.

Denifle H., Die Universitäten des Mittelalters bis 1400, I. Berlin 1885.

Digesto Italiano, I sq., Torino 1881 sq.

Durig J., Ueber die staatsrechtlichen Beziehungen des italienischen Landestheiles von Tirol zu Deutschland und Tirol, Innsbruck 1864.

Ep. = Epitome.

Ep. Aeg. = Epitome Aegidii.

Ep. Guelf. = Epitome Guelferbitana.

Ep. Mon. = Epitome Monachi.

Ep. Paris. = Epitome Parisiensis (cod. Paris. 10753).

Eur. = Euricus.

Festgaben zu Ehren Max Büdingers, Innsbruck 1898.

Ficker J., Forschungen zur Reichs- und Rechtsgeschichte Italiens, I sq., Innsbruck 1868 sq.

Ficker J. in comm. min. Vind. LXVII; in IOeGF. tom. suppl. II.

Fitting, Brachylogus = Fitting H., Ueber die Heimath und das Alter des sogenannten Brachylogus, Berlin 1880.

Fitting, Anfänge = Fitting H., Die Anfänge der Rechtsschule zu Bologna, Berlin 1888.

Fitting in ZfRG. XI, in ZfRG.¹ VI. VII. IX.

Flach = Flach J., Études critiques sur l'histoire du droit Romain au moyen age avec textes inédits, Paris 1889.

Fournier P. in Ann. Grat., XI. XIII; in 'Bibliothèque de l'école des chartes', LVII. LVIII; in 'Mélanges d'archéologie et d'histoire', XIV; in Mélanges J. Havet; in Nrh. XI.

Fournier, Ivo = Fournier P., Les collections canoniques attribuées à Yves de Chartres in 'Bibliothèque de l'école des chartes', LVII. LVIII.

fr. fragm. = fragmentum.

Friedberg Ae., Corpus iuris canonici, I. II., Lipsiae 1881.

Gai = Gaius.

Gallia christiana in provincias ecclesiasticas distributa, ed. II., Paris 1715 sq.

Gaudenzi in ZfRG.² VII.

Guérard, Cartulaire de l'abbaye de S. Victor de Marseille, I sq., Paris 1857.

Giraud Ch., Essai sur l'histoire du droit Français au moyen age, I sq., Paris 1846.

Glasson = Glasson E., Histoire du droit et des institutions de la France, I sq., Paris 1887 sq.

Greg. = Gregorianus.

Gundlach in 'Zeitschrift für Kirchengeschichte', X.

- Haenel G., *Codices Gregorianus, Hermogenianus, Theodosianus, Bonnae* 1842.
Haenel G., *Novellae constitutiones imperatorum etc.*, Bonnae 1844.
Haenel in 'Berichte der sächs. Gesellschaft der Wissenschaften', IV.
Haenel LRV. = Haenel G., *Lex Romana Visigothorum*, Lipsiae 1849.
Halban = Halban A. v., *Das römische Recht in den germanischen Volksstaaten*, I sq., Breslau 1899 sq.
Halban in 'Deutsche Zeitschrift für Kirchenrecht', V.
Harduin I, *Collectio regia maxima conciliorum*, I sq., Paris 1715.
Herm. = Hermogenianus.
Hinschius P., *Decretales Pseudo-Isidorianaes et capitula Angilramni*, Lipsiae 1863.
Hinschius P., *Das Kirchenrecht der Katholiken und Protestantten*, I sq., Berlin 1869 sq.
Hübner in ZfRG.* XII add.
Hüffer H., *Beiträge zur Geschichte der Quellen des Kirchenrechtes*, Münster 1862.

int. = *interpretatio*.
IOeGF. = *Mittheilungen des Instituts für österreichische Geschichtsforschung*, Innsbruck.
Jung E., *Römer und Romanen in den Donauländern*, Innsbruck 1877.
Iust. = *Iustinianus codex* ed. Krueger.

Kayser, Placidus von Nonantula, *Inaugural-Dissertation*, Kiel 1888.
Kiener F., *Verfassungsgeschichte der Provence etc.*, Leipzig 1900.

L. = *Lex*.
Liebermann F., *Ueber das englische Rechtsbuch leges Henrici*, Halle 1901.
LL. = *Leges*.
Loening E. = Loening E., *Geschichte des deutschen Kirchenrechtes*, I sq., Strassburg 1878.
L. Rib. = *Lex Ribuaria* ed. Sohm.
LRV. = *Lex Romana Visigothorum* ed. Haenel.
LV. = *Leges Visigothorum* ed. Zeumer.

Maassen, *Concilia aevi Merovingici* ed. Maassen in M. G. LL. sectio III. I.
Maassen, *Geschichte* = Maassen Fr., *Geschichte der Quellen und der Litteratur des kanonischen Rechts*, I. Graz 1871.
Maassen in comm. min. Vind. XXXI. LXXXIV. XCII; in 'Jahrbücher des gemeinen Rechts', II; in 'Kritische Vierteljahrsschrift', V.
Mabillon I., *Acta sanctorum ordinis s. Benedicti etc.*, Lut.-Paris. 1668 sq.
Mabillon I., *Vetera analecta sive collectio veterum aliquot operum etc.*, ed. nova Paris 1723.
Maior. = Maiorianus.
Mansi = Mansi I., *Sacrorum conciliorum nova et amplissima collectio*. Florentiae et Venetiis, I sq., 1757 sq.
Marc. = Marcianus.
Martène E. et Durand A., *Veterum scriptorum etc. amplissima collectio*, I sq., Paris 1724 sq.
Martène E. et Durand A., *Thesaurus novus anecdotorum*, I sq., Lut.-Paris 1717.
Marion I., *Cartulaires de l'église cathédrale de Grenoble*, Paris 1869.
Martinucci P., *Deusdedit presb. Card. collectio canonum e codice Vaticano*, Venetiis 1869.
Mayer E., *Zur Entstehung der lex Ribuaria*, München 1886.
Meibom V. v., *Das deutsche Pfandrecht*, Marburg 1867.
Mélanges Julien Havet, Paris 1895.
Merkel I., *De republica Alamannorum*, Berlin 1849.
Merkel in M. G. LL. III; in A. XI.
Migne, *Patrol. lat.* = Migne I. P., *Patrologia latina*, I sq., Paris 1844 sq.
M. G. = *Monumenta Germaniae historica*, Hannoverae-Berolini 1829 sq.
Scriptores rerum Merovingicarum, I sq.
Scriptores, I sq.

— CCCLXXVI —

- Libelli de lite imperatorum et pontificum saec. XI. et XII. conscripti, I. II. III.
Leges (LL.), I sq.
Legum sectio I. Leges nationum Germanicarum, I sq.
Legum sectio II. Capitularia regum Francorum, I. II.
Legum sectio III. Concilia I.
Legum sectio V. Formulae.
- Moris et Blanc, *Cartulaire de l'abbaye de Lérins, Lérins 1883.*
- NA. = Neues Archiv der Gesellschaft für ältere deutsche Geschichtskunde, Hannover 1876 sq.
Neumeyer C., Die gemeinrechtliche Entwicklung des internationalen Privatrechtes und Strafrechtes bis Bartolus, München 1901.
- Nov. = Novella.
- Nrh. = Nouvelle revue historique de droit Français et étranger, Paris. 1877 sq.
- Pardessus I. M., Diplomata chartae epistolae etc., I. II., Lut.-Paris. 1843 sq.
- Patetta F., Le ordalie, Torino 1890.
- Patetta in AG. XLVII et LIII; in Atti Tor. XXV et XXVIII; in Digesto Italiano V; in Riv. It. XII.
- Paul. = Paulus.
- pr. = principium.
- Recc. = Reccesvindus.
- Richter Ae., Beiträge zur Kenntnis der Quellen des kanonischen Rechts, Leipzig 1834.
- Riv. It. = Rivista Italiana per le scienze giuridiche, Roma 1886 sq.
- Rockinger in comm. min. Monac. 1884.
- Salis in M. G. LL. sectio I. II; in ZfRG.³ VI.
- Salvioli manuale³ = Salvioli G., Manuale di storia del diritto italiano, ed. III., Torino 1899.
- Sav.³ = Savigny C. F. v., Geschichte des römischen Rechtes im Mittelalter, 2. Aufl., I—VII, Heidelberg 1834 sq.
- Scherer R. v., Ueber das Eherecht bei Benediktus Levita und Pseudo-Isidorus, Graz 1879.
- Scherer R. v., Handbuch des Kirchenrechtes, I. II., Graz 1886 sq.
- Schmidt in ZfRG.³ IX. XI. XVI.
- Schroeder⁴ = Schroeder R., Lehrbuch der deutschen Rechtsgeschichte, 4. Aufl., Leipzig 1902.
- Schrörs H., Hinkmar Erzbischof von Rheims, Freiburg 1884.
- Schulte F., Geschichte der Quellen und Litteratur des kanonischen Rechts, I sq., Stuttgart 1880 sq.
- Schulte in comm. min. Vind. LVII. LXIV. LXVIII. CXVII.
- Schum in 'Jahrbücher der kgl. Akademie gemeinn. Wissenschaften'. Neue Folge, VIII.
- Schupfer manuale⁵ = Schupfer F., Manuale di storia del diritto italiano, ed. III., 1904.
- Schupfer in Atti della R. accademia dei Lincei, classe di scienze morali, S. IV. III/1. VI/1. VII/1.
- Seckel E. in NA. XX. XXVI.
- Sev. = Severus.
- Simson B., Entstehung der Pseudo-Isidorischen Fälschung etc., Leipzig 1886.
- Sirmondus I., Hincmari Remensis opera, I. II., Lut.-Paris. 1645.
- Sirm. = constitutio Sirmoniana.
- Singer H., Die Summa magistri Rufini, Paderborn 1902.
- Singer H. in 'Archiv für katholisches Kirchenrecht', LXXXIII.
- Sohm R. in ZfRG. V.
- Specht F. A., Geschichte des Unterrichtswesens in Deutschland von den ältesten Zeiten bis zum 18. Jahrhundert, Stuttgart 1885.
- Spicilegium Romanum ed. Aug. Mai, Roma 1839 sq.
- Stobbe = Stobbe O., Geschichte der deutschen Rechtsquellen, I. II., Leipzig 1860 sq.
- Stouff = Stouff L., Étude sur le principe de la personalité des lois etc., Paris 1894.

Tardif A., Coutumes de Toulouse, Paris 1884.
Tardif A., Le droit privé au XIIIe siècle, Paris 1886.
Tardif DC. = Tardif A., Histoire des sources du droit canonique, Paris 1887.
Tardif OR. = Tardif A., Histoire des sources du droit Français, Paris 1890.
Thaner F. in comm. min. Vind. LXXXIX.
Theod. I = Theodosiani libri XVI cum constitutionibus Sirmondianis ed. Th. Mommsen, Berol. 1905.
Theod. II = Leges novellae ad Theodosianum pertinentes ed. Paul. M. Meyer, Berol. 1905.
Traube in NA. XXVII.

U. = Usatici Barchinoniae ed. Giraud.

(Vaissette) Histoire générale de Languedoc, I sq., Paris 1730 sq.
Val. = Valentinianus.
Voltelini in Festgaben; in IOeGF. tom. suppl. II.

Waitz¹ VI = Waitz G., Deutsche Verfassungsgeschichte, VI, 2. Aufl. bearbeitet von G. Seeliger, Berlin 1896.
Wagner in ZfRG.² IV.
Wartmann H., Urkundenbuch der Abtei St. Gallen, I sq., Zürich 1863 sq.
Wasserschleben F. G. A., Reginonis abb. Prum. de synodalibus causis etc., Lipsiae 1840.
Wasserschleben H., Beiträge zur Geschichte der vorgratianischen Kirchenrechtsquellen, Leipzig 1839.
Werminghoff in M. G. Legum sectio II. Capit. II; in NA. XXVI.

Xenia Büdingero oblata vide Festgaben.

Zanetti G. L., La legge Romana retica-coirese e udinese, Milano 1899.
Zeumer Form. = Formulae Merovingici et Karolini aevi ed. Zeumer in M. G. LL. sectio V.
Zeumer LV. = Leges Visigothorum ed. Zeumer in M. G. LL. sectio I.
Zeumer in NA. XII. XXIII—XXVII; in ZfRG.² IX.
ZfRG. = Zeitschrift für Rechtsgeschichte.
ZfRG.¹ = Zeitschrift der Savigny-Stiftung für Rechtsgeschichte, Rom. Abth.
ZfRG.² = Zeitschrift der Savigny-Stiftung für Rechtsgeschichte, Germ. Abth.

Corrigenda.

- p. CCCXV, 11 et 14: Gai.
 - p. CCCXXIII, 7: Br. Th. VIII, 5, 1.
 - p. CCCXXV¹: 1—6; 6; 8, 1.
 - p. CCCXLII, 32: 6, 5.
 - p. CCCXLII, 35: Nannetensi.
-